

ພຣະທັມ 1 ປະຫວັດກະສັດ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22		

ປະຫວັດກະສັດສັບຕົ້ນ

1 KINGS

1 ນາງອາບີຊາກບົວລະບັດຮັບໃຊ້ກະສັດດາວິດ

The Struggle for the Succession

- 1 ກະສັດດາວິດໄດ້ເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະທົ່ມຜ້າໃຫ້ພຣະອົງຫລາຍຜົນກໍຍັງບໍ່ອົບອຸ່ນ
- 2 ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຂ້າຮາຊາການຈຶ່ງກາບທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍຈົ່ງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງໄປຊອກຫາຍິງສາວມາຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພື່ອນາງຈະຄອຍຮັບໃຊ້ແລະບົວລະບັດພຣະອົງ ນາງຈະນອບແນບອົກພຣະອົງ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນຈາກນາງ”
- 3 ຄັນຊອກຍິງສາວທີ່ສວຍງາມທົ່ວທັງດິນແດນອິສຣາເອນແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພົບນາງອາບີຊາກທີ່ເມືອງຊູນາມ ແລ້ວຈຶ່ງນໍາເອົານາງເຂົ້າເຝົ້າພຣະຮາຊາ
- 4 ເຖິງແມ່ນວ່າຍິງສາວຜູ້ນີ້ເປັນຄົນງາມທີ່ສຸດ ແລະໄດ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະຮາຊາເປັນຢ່າງດີກໍຕາມ ແຕ່ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງເລີຍ
- 5 ຝ່າຍອາໂດນິຢາ ຮາຊາໂອຣິດຂອງນາງຮັກກິດ ໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ເຮົາເອງຈະເປັນພຣະຮາຊາ” ແລະທ່ານໄດ້ຕຽມຣົດຮີບແລະພົນມ້າກັບພົນແລ່ນນໍາທ້າສືບຄົນໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ
- 6 ແລະກະສັດດາວິດກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຕໍາຫນິຕິຕຽນທ່ານໃນເລື່ອງໃດທັງຫມົດວ່າ “ເປັນຫຍັງເຈົ້າກະທໍາເຊັ່ນນີ້ເຊັ່ນນັ້ນ” ທ່ານເປັນຄົນເຈົ້າຊູ້ ແລະທະຍະທະຍານຢາກເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເຂົາເກີດນໍາຫລັງອັບຊາໂລມ
- 7 ທ່ານໄດ້ປຶກສາກັບໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາ ແລະກັບປະໂຣທິດອາບີອາທາ ເຂົາທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ຕົກລົງສັນບສນຸນ ອາໂດນິຢາ
- 8 ແຕ່ປະໂຣທິດຊາໂດກ ເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊີເມອີ ແລະເຣອີ ພ້ອມທັງທະຫານອາຣັກຂາກະສັດດາວິດບໍ່ໄດ້ສັນບສນຸນອາໂດນິຢາເລີຍ
- 9 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງ ເມື່ອອາໂດນິຢາຖວາຍ ແກະ ງົວ ແລະງົວນ້ອຍໂຕອ້ວນພີເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ກ້ອນຫີນໂຊເຣເລທ ຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງເອນໂຣເກນ ທ່ານໄດ້ເຊີນພວກນ້ອງທຸກຄົນແລະພວກຂ້າຮາຊາການຂອງກະສັດດາວິດທີ່ມາຈາກຢູດາມາຮ່ວມສເລີມ ສລອງນໍາ
- 10 ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊີນໂຊໂລໂມນນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເບນິຍຢາທະຫານອາຣັກຂາຂອງກະສັດດາວິດມາຮ່ວມນໍາ

**ນາທານ ແລະນາງບັທເຊບາເຂົ້າກາບທູນ
ພຣະຮາຊາ**

- 11 ແລ້ວນາທານໄດ້ທູນພຣະນາງບັທເຊບາ ພຣະມານດາຂອງໂຊໂລໂມນວ່າ, “ພຣະນາງບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າອາໂດນິຢາຣາ ຊ໌ໂອຣິດຂອງພຣະນາງຮັກກິດໄດ້ປະກາດຕົວເອງຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດ ແລະກະສັດດາວິດກໍບໍ່ຮູ້ຈັກໃນເລື່ອງນີ້ ເລີຍ
- 12 ຖ້າວ່າ ພຣະນາງຍາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນຣາຊ໌ໂອຣິດຂອງພຣະນາງແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງຂໍອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໃຫ້ພຣະນາງປະຕິບັດດັ່ງນີ້
- 13 ຂໍພຣະນາງສະເດັດໄປທູນກະສັດດາວິດວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງເອງບໍ່ ທີ່ສັນຍາຢ່າງເດັດດ່ຽວ ກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ ໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນພຣະອົງ ແລະເປັນຫຍັງອາໂດນິຢາ ຈຶ່ງຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 14 ແລະນາທານເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ໃນຂະນະທີ່ພຣະນາງກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງຈະຕາມພຣະ ນາງເຂົ້າໄປ ແລະຈະຍືນຍັນຄຳທີ່ພຣະນາງເວົ້າ”
- 15 ດັ່ງນັ້ນ ບັທເຊບາຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາຢູ່ໃນຫ້ອງບັນທຶມ ພຣະອົງຊົງເຖົ້າຊະຣາຫລາຍແລ້ວ ແລະນາງອາ ບິຊາກຄົນຊູນາມກໍຄອຍຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 16 ນາງບັທເຊບາຄູ່ເຂົ້າລົງສະແດງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງໃດ”
- 17 ພຣະນາງຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາຢ່າງເດັດດ່ຽວໃນພຣະນາມຂອງພ ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນພຣະອົງ
- 18 ແຕ່ດຽວນີ້ ອາໂດນິຢາເປັນເຈົ້າຊີວິດແລ້ວ ສ່ວນພຣະອົງບໍ່ຮູ້ຈັກເລື່ອງນີ້ເລີຍ
- 19 ເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາກົງວຫລາຍໂຕ ແກະ ແລະກົງວນ້ອຍໂຕອ້ວນພີ ເຂົາເຊີນຣາຊ໌ໂອຣິດທຸກຄົນຂອງພຣະ ອົງ ປະໂຮທິດອາບີອາທາແລະໂຢອາບຜູ້ບັນຊາການກອງທັບມາຮ່ວມ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊີນໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍ ຂອງພຣະອົງເລີຍ
- 20 ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍ ດຽວນີ້ ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ຊົງຊອມເບິ່ງພຣະອົງ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າພຣະ ອົງຈະໃຫ້ຜູ້ໃດຂຶ້ນນັ່ງພຣະຣາຊບັນລັງແທນພຣະອົງ ຖ້າພຣະອົງບໍ່ປະຕິບັດໃນເລື່ອງນີ້
- 21 ເມື່ອພຣະອົງສວັນນະຄິດໄປຢູ່ນຳພວກປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ແລະບຸດຊາຍໂຊໂລໂມນຈະ ຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານ”
- 22 ໃນເວລາທີ່ພຣະນາງບັທເຊບາກຳລັງເວົ້າຢູ່ນັ້ນ ນາທານກໍເຂົ້າມາ
- 23 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງກາບທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ” ເມື່ອນາທານເຂົ້າມາຕໍ່ພຣະ ພັກເຈົ້າຊີວິດເຂົາກຶມຂາບລົງພື້ນຖວາຍຄຳນັບພຣະຣາຊາ
- 24 ແລ້ວກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນຊາວ່າ ອາໂດນິຢາຈະຂຶ້ນຄອງຣາຊ ສົມບັດແທນພຣະອົງແມ່ນບໍ່”
- 25 ເພາະວ່າ ໃນວັນນີ້ເຂົາໄດ້ລົງໄປຖວາຍບູຊາກົງ ແລະແກະ ກົງວນ້ອຍໂຕອ້ວນພີຈຳນວນຫລາຍໂຕ ເຂົາໄດ້ເຊີນ ພວກຣາຊ໌ໂອຣິດຂອງພຣະອົງ ໂຢອາບຜູ້ບັນຊາການທະຫານຂອງພຣະອົງ ແລະປະໂຮທິດອາບີອາທາໄປຮ່ວ ມນຳ ດຽວນີ້ ພວກເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງຮັບປະທານແລະດື່ມຢູ່ກັບເຂົາ ທັງພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດອາໂດ ນິຢາ ຈຶ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 26 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊີນຂ້າພຣະອົງ ປະໂຮທິດຊາໂດກ ເບນັຍຢາ ແລະໂຊໂລໂມນເລີຍ ເລື່ອງນີ້ແມ່ນພຣະອົງໄດ້ ເຫັນດີນຳບໍ່?
- 27 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງຮູ້ນຳບໍ່ວ່າ ໃຜຈະຂຶ້ນຄອງພຣະຣາຊບັນລັງແທນພຣະ ອົງ

ກະສັດດາວິດແຕ່ງຕັ້ງໂຊໂລໂມນ ເປັນຜູ້ຄອບຄອງຣາຊສົມບັດ

The Accession of Solomon

(1 ຂຕວ 29:22-25)

- 28 ແລ້ວກະສັດດາວິດ ບອກໃຫ້ເຂົາເອີ້ນພຣະນາງບັທເຊບາເຂົ້າມາ ພຣະນາງຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າແລະຍືນຢູ່ຊ້ອງພຣະພັກພຣະອົງ
- 29 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ເຮົາຂໍສັນຍາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ຊົງໄຖ່ເຮົາ ອອກຈາກຄວາມທຸກລຳບາກທັງປວງ
- 30 ວ່າວັນນີ້ ເຮົາຂໍທຳຕາມຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ມີຕໍ່ເຈົ້າ ໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນວ່າ ໂຊໂລໂມນບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 31 ພຣະນາງບັທເຊບາຄູ່ເຂົ້າກັບຂາບລົງ ຖວາຍຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ກະສັດດາວິດຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 32 ແລ້ວກະສັດດາວິດຊົງອອກຄຳສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງເອີ້ນປະໂຮທິດຊາໂດກ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະເບນັຍຢາມາຫາເຮົາ” ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ກໍເຂົ້າເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດ
- 33 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາບັນດານາຍທະຫານປະຈຳພຣະຣາຊວັງໄປນຳພວກເຈົ້າ ແລ້ວໃຫ້ບຸດຊາຍໂຊໂລໂມນຂີ່ລໍຂອງເຮົາ ພວກທ່ານຈຶ່ງແທ່ແທນຕາມເຂົາລົງໄປຫາແມ່ນ້ຳກີໂຮນ
- 34 ໃນທີ່ນັ້ນປະໂຮທິດຊາໂດກ ແລະນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫິດສົງ ແລະແຕ່ງຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລ້ວຈຶ່ງເປົ່າແກແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 35 ເມື່ອແລ້ວພວກເຈົ້າຈຶ່ງນຳເຂົາຂຶ້ນມານັ່ງເທິງບັນລັງ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນເຮົາ ເພາະວ່າເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ
- 36 ເບນັຍຢາຈຶ່ງກ່າວທູນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປດັ່ງນີ້ເຖິດ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນດີນຳໃນເລື່ອງນີ້
- 37 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະຣາຊາຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າງໃດ ຂໍພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂຊໂລໂມນສັນນັ້ນ ແລະຂໍໃຫ້ບັນລັງຂອງໂຊໂລໂມນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຣາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງເທີນ”
- 38 ຕໍ່ມາ ປະໂຮທິດຊາໂດກ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະເບນັຍຢາບຸດເຢຣິວອາດາພ້ອມທັງທະຫານອາຣັກຂາຂອງກະສັດດາວິດກໍຈັດໃຫ້ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນນັ່ງເທິງຫລັງລໍຂອງກະສັດດາວິດແລ້ວພາກັນແທ່ຕິດຕາມທ່ານລົງໄປໃນບໍ່ນ້ຳກີໂຮນ
- 39 ປະໂຮທິດຊາໂດກເອົານ້ຳມັນເຈີມມາຈາກຜ້າເຕັນສັກສິດແລ້ວຊະໂລມຫິດສົງໂຊໂລໂມນ ເມື່ອສຽງແກດັງປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 40 ແລ້ວປະຊາຊົນກໍແທ່ພຣະອົງຂຶ້ນມາພ້ອມທັງເປົ່າປີ່ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ແລະຮ້ອງໂຮດັງກ້ອງກ້ວງວານຈົນແຜ່ນດິນສັ່ນສະເທືອນ
- 41 ໃນຂະນະທີ່ອາໂດນິຢາພ້ອມທັງແຂກທີ່ຖືກເຊີນມາກຳລັງຮັບປະທານອາຫານແລ້ວທຸກຄົນກໍໄດ້ຍິນສຽງດັງ ພໍເມື່ອໂຢອາບໄດ້ຍິນສຽງເປົ່າແກ ເຂົາຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ສຽງທີ່ອີກກະທົກຄຶກໂຄມຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນແມ່ນສຽງຫຍັງກັນ?”
- 42 ເວລາທີ່ເຂົາກຳລັງເວົ້າຢູ່ນັ້ນ ໂຍນາທານບຸດປະໂຮທິດອາບີອາທາກໍມາຮອດ ອາໂດນິຢາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຂົ້າມາເຖິດ ເພາະເຈົ້າເປັນຄົນດີ ເຈົ້າຄົງນຳຂ່າວດີມາ”
- 43 ໂຍນາທານທູນຕອບວ່າ, “ມັນບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ກະສັດດາວິດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໂຊໂລໂມນເປັນເຈົ້າຊີວິດແລ້ວ
- 44 ພຣະອົງສັ່ງປະໂຮທິດຊາໂດກ ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເບນັຍຢາບຸດເຢຣິວອາດາ ແລະຄົນເຄເຣ ແລະຄົນເຢເຣັດ ແທ່ແທນໂຊໂລໂມນ ແລະພວກນີ້ໄດ້ໃຫ້ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນນັ່ງເທິງຫລັງລໍຂອງກະສັດດາວິດ

- 45 ປະໂຮທິດຊາໂດກ ແລະນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທິດສົງທ່ານໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳກິໂຮນ ແລ້ວທຸກຄົນໄດ້ຄົ້ນສູ່ພຣະຣາຊວັງດ້ວຍສຽງຮ້ອງໂຮຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ດຽວນີ້ຢູ່ໃນເມືອງກຳລັງອີກກະທຶກຄຶກໂຄມຊຶ່ງແມ່ນສຽງທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນນັ້ນແຫລະ
- 46 ດຽວນີ້ ໂຊໂລໂມນຊົງນັ່ງເທິງພຣະຣາຊບັນລັງແລ້ວ
- 47 ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງກະສັດດາວິດ ຍັງໄດ້ຖວາຍພຣະພອນແດ່ກະສັດດາວິດວ່າ, “ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ນາມຂອງໂຊໂລໂມນມີສະງ່າຣາສີຫລາຍກວ່າພຣະນາມຂອງເຈົ້າຊີວິດ ແລະຂໍໃຫ້ບັນລັງຂອງໂຊໂລໂມນສູງສົ່ງເໝືອນກວ່າບັນລັງຂອງພຣະອົງ” ແລ້ວກະສັດດາວິດກໍກຶມຂາບລົງເທິງຕຽງນອນຂອງພຣະອົງ
- 48 ແລະຊົງອ້ອນວອນວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ເພາະໃນວັນນີ້ ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງໃນເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງຂຶ້ນນັ່ງເທິງບັນລັງ ແລະຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່ຈົນໄດ້ເຫັນກັບຕາ
- 49 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ແຂກທີ່ຮັບເຊີນທຸກຄົນຂອງອາໂດນິຢາກຳຍ້ານສັ່ນ ຕ່າງຄົນໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະແຕກຫນີໄປຕາມທາງຂອງຕົນ
- 50 ສ່ວນອາໂດນິຢາກຳຍ້ານໂຊໂລໂມນເຊັ່ນດຽວກັນ
- 51 ເຂົາໄດ້ແລ່ນໄປຈັບແຈແທ່ນບູຊາ ແລ້ວມີຄົນມາກາບທູນໂຊໂລໂມນວ່າ, “ດຽວນີ້ ອາໂດນິຢາກຳຍ້ານກົວພຣະອົງ ແລະເຂົາກຳລັງຈັບແຈແທ່ນບູຊາທັງເວົ້າວ່າ “ກ່ອນອື່ນໃດ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນຊົງສາບານກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ປະຫານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານດ້ວຍດາບ”
- 52 ແລ້ວໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າວ່າເຂົາສະແດງຕົວໄດ້ວ່າເຂົາເປັນຄົນສັດຊື່ແທ້ ແມ່ນແຕ່ຜົມເສັ້ນນຶ່ງຂອງເຂົາກໍຈະບໍ່ຖືກແຕະຕ້ອງ ແຕ່ຖ້າເຂົາຍັງຄິດຜູກພຍາບາດຢູ່ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍ”
- 53 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນກໍສົ່ງຄົນໄປນຳເຂົາມາຈາກແທ່ນບູຊາ ເມື່ອອາໂດນິຢາກຳຍ້ານອອດເຂົາກໍກຶມຂາບໂຊໂລໂມນ ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງກັບຄືນເມືອທໍ້ໂຮງຂອງເຈົ້າເທີນ”

2 ກະສັດດາວິດຊົງມອບຫນ້າທີ່ໃຫ້ໂຊໂລໂມນ

David's Instruction to Solomon

- 1 ເມື່ອກະສັດດາວິດໃກ້ຈະສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ໂຊໂລໂມນເຂົ້າເຝົ້າ ແລະສັ່ງສອນວ່າ,
- 2 “ຄວາມຕາຍຂອງພໍ່ໄດ້ມາຮອດແລ້ວ ລູກຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງແລະຫມັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ ຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລູກຊົງສັ່ງໃຫ້ກະທຳ
- 3 ຈຶ່ງເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທັມຂອງໂມເຊ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສຳເລັດຜົນໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າທຳ ແລະໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ
- 4 ຖ້າວ່າລູກປະຕິບັດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບພໍ່ວ່າ “ຖ້າລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າປະພຶດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ ແລະດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສັດຊື່ຕໍ່ຫນ້າເຮົາດ້ວຍຄວາມສຸດອີກສຸດໃຈ ເຂົາຈະໄດ້ປົກຄອງອິສຣາເອນເປັນເວລາຍາວນານ”
- 5 ເຈົ້າກໍຮູ້ເໝືອນກັນວ່າ ໂຍອາບບຸດນາງເຊຣູຢາປະຕິບັດຕໍ່ພໍ່ຢ່າງໃດ ເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ບັນຊາການຂອງອິສຣາເອນສອງຄົນ ຄືອັບເນີບຸດຂອງເນີ ອາມາຊາບຸດຂອງເຢເທີ ໂດຍໄດ້ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີການເສິກເສືອ ເພື່ອແກ້ແຄ້ນຕ່າງຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ຕາຍໃນສະຫນາມຮີບ ເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ພໍ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຢ່າງຫນັກຫນ່ວງການກະທຳຂອງເຂົາ ພໍ່ຕ້ອງທໍ້ຣະມານຕໍ່ເຫດການຢ່າງນີ້

- 6 ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳໃຫ້ເຫມາະສົມຕາມປັນຍາຂອງເຈົ້າ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຫົວຫງອກຂອງເຂົາລົງໄປສູ່ແດນຄົນຕາຍຢ່າງສົງໄສສຸກ
- 7 ຝ່າຍພວກບຸດຊາຍຂອງບາກຊິນລັຍ ຊາວກິເລອາດ ຈຶ່ງລ້ຽງດູເຂົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາປານີ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາຮັບປະທານຮ່ວມໂຕະກັບເຈົ້າ ເພາະພວກເຂົາທຳດີຕໍ່ພໍ່ ຕອນພໍ່ປົບຫນີຈາກອັບຊາໂລມ
- 8 ແລະຊີເມອີບຸດຊາຍຂອງເກຣາ ຊາວເບັນຢາມິນທີ່ມາຈາກບາຣູລິມ ເຂົາໄດ້ຮ້ອງດຳສາບແຂ່ງພໍ່ຢ່າງໃຫຍ່ ເມື່ອພໍ່ໄດ້ໄປເມືອງມາຮານາອິມ ແຕ່ຕອນພໍ່ກັບມາເຂົາໄດ້ລົງມາຕ້ອນຮັບພໍ່ທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າພໍ່ຈະບໍ່ຂ້າເຂົາ
- 9 ແຕ່ເຈົ້າຄົງຮູ້ຈັກວ່າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງທຳຢ່າງໃດ ເຈົ້າຈຶ່ງຂ້າເຂົາເສັ້ງ”

ກະສັດດາວິດສິ້ນພຣະຊົນ

Death of David

(1 ຂຄວ 3:4; 29:26-28)

- 10 ແລ້ວກະສັດດາວິດກໍສິ້ນລົມຫາຍໃຈ ເຂົາຝັງສົບຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
- 11 ກະສັດດາວິດໄດ້ປົກຄອງຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນເປັນເວລາສີ່ສິບປີ ຄືພຣະອົງປະທັບທີ່ເມືອງເຮໂບຣນເຈັດປີ ແລະປະທັບທີ່ເຢຣູຊາເລັມສາມສິບສາມປີ
- 12 ໂຊໂລໂມນໄດ້ປະທັບເທິງພຣະຣາຊບັນລັງຂອງກະສັດດາວິດ ແລະພຣະຣາຊອຳນາດຂອງພຣະອົງກໍດຳຣົງຢູ່ຢ່າງຫມັ້ນຄົງຖາວອນ

ໂຊໂລໂມນສະຖາປະນາຣາຊອານາຈັກຂອງ

ພຣະອົງ

Solomon consolidates His Reign

- 13 ແລ້ວອາໂດນິຢາຣາຊໂອຣິດຂອງພຣະນາງຮັກກິດໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະນາງບັທເຊມາພຣະຊົນນີຂອງໂຊໂລໂມນ ພຣະນາງໄດ້ຖາມວ່າ, “ເຈົ້າມາຢ່າງສັນຕິຫລີ” ທ່ານທູນວ່າ, “ຢ່າງສັນຕິ”
- 14 ແລ້ວທ່ານທູນວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງມີເຣື່ອງທີ່ຈະທູນຖາມ” ພຣະນາງໄດ້ຖາມວ່າ, “ຈຶ່ງເວົ້າໄປເຖິດ”
- 15 ທ່ານຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຝ່າພຣະບາດຊົງຊາບແລ້ວວ່າຣາຊອານາຈັກນັ້ນເປັນຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະວ່າບັນດາຊົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນກໍຫມາຍໃຈວ່າ ຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຄອບຄອງ ຢ່າງໃດກໍດີຣາຊອານາຈັກກໍກັບກາຍມາເປັນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະເປັນຄວາມປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 16 ບັດນີ້ ຂ້າພຣະອົງທູນຂໍແຕ່ປະການດຽວ ຂໍຢ່າໄດ້ປະຕິເສດເລີຍ” ພຣະນາງຈຶ່ງຖາມຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ຈຶ່ງເວົ້າໄປເຖິດ”
- 17 ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ກະຣຸນາຂໍນຳກະສັດໂຊໂລໂມນໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເອົານາງອາບີຊາກຍິງສາວຊາວເມືອງຊູນາມມາເປັນພັຣຍາ”
- 18 ນາງບັທເຊມາໄດ້ຕອບວ່າ, “ດີແລ້ວ ເຮົາຈະທູນພຣະຣາຊາແທນເຈົ້າ”
- 19 ພຣະນາງບັທເຊບາຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າກະສັດໂຊໂລໂມນ ເພື່ອທູນພຣະອົງໃຫ້ອາໂດນິຢາ ແລະກະສັດຊົງລູກຂຶ້ນຕ້ອນຮັບພຣະນາງ ແລະຊົງຄຳນັບພຣະນາງ ແລ້ວກໍສະເດັດປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ ຮັບສິ່ງໃຫ້ນຳພຣະເກົ້າອີ້ມາຖວາຍພຣະມານດາ ພຣະນາງກໍສະເດັດປະທັບທີ່ເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ
- 20 ແລ້ວພຣະນາງທູນວ່າ, “ແມ່ຈະຂໍຈາກເຈົ້າຈັກປະການນຶ່ງ ຂໍຢ່າປະຕິເສດແມ່ເລີຍ” ແລະກະສັດທູນພຣະນາງວ່າ, “ຂໍມາເຖິດ ລູກຈະບໍ່ປະຕິເສດແມ່ເລີຍ”
- 21 ພຣະນາງທູນວ່າ, “ຂໍຍົກອາບີຊາກຊາວຊູນາມໃຫ້ກັບອາໂດນິຢາອ້າຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນພັຣຍາເຖິດ”

- 22 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງຕອບພຣະມານດາຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງແມ່ຈຶ່ງຂໍອາບີຊາກ ຊາວຊູນາມໃຫ້ແກ່ອາໂດນີຢາ ຫນ້າຈະຂໍອານາຈັກໃຫ້ເຂົານໍາ ເພາະເຂົາເປັນອ້າຍຂອງລູກ ແລະຝ່າຍເຂົາມີປະໂຫຍດອາບີອາທາ ແລະໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາ”
- 23 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າຖ້ອຍຄໍານີ້ບໍ່ເປັນເຫດໃຫ້ອາໂດນີຢາເສັງຊີວິດຂອງເຂົາແລ້ວ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງໂທດຂ້າພຣະອົງ ແລະຢັງຫນັກກວ່າ
- 24 ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໂດພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖາປະນາຂ້າພຣະອົງໄວ້ ແລະຕັ້ງຂ້າພຣະອົງໄວ້ເທິງບັນລັງຂອງດາວິດຣາຂບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຊົງຕັ້ງໄວ້ເປັນຣາຊວົງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ອາໂດນີຢາຈະຕ້ອງຕາຍໃນວັນນີ້ສັນນັ້ນ”
- 25 ດັ່ງນັ້ນ ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຊ້ເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາ ເຂົາກໍໄປປະທານຊີວິດອາໂດນີຢາເສັງ ແລະທ່ານກໍຕາຍ
- 26 ສ່ວນປະໂຫຍດອາບີອາທານັ້ນ ພຣະຣາຊາຮັບສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງໄປຢູ່ທີ່ອານາໂທດ ໄປສູ່ໂຮ່ນາຂອງເຈົ້າເພາະເຈົ້າຄວນທີ່ຈະຕາຍ ແຕ່ໃນເວລານີ້ເຮົາຈະບໍ່ປະທານຊີວິດເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຫາມຫີບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄປຂ້າງຫນ້າດາວິດ ຣາຊບິດາຂອງເຮົາ ແລະເພາະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນບັນດາຄວາມທຸກໃຈຂອງຣາຊບິດາຂອງເຮົາ”
- 27 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງຂັບໄລ່ອາບີອາທາເສັງຈາກຫນ້າທີ່ປະໂຫຍດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະທໍາໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມພຣະຄໍາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງສັ່ງກ່ຽວກັບເຊື້ອສາຍຂອງເອລີທີ່ເມືອງຊີໂລ
- 28 ເມື່ອຂ່າວນີ້ຊາບໄປເຖິງໂຢອາບ ເພາະເຖິງວ່າໂຢອາບບໍ່ໄດ້ສັນບສນຸນອັບຊາໂລມ ທ່ານໄດ້ສັນບສນຸນອາໂດນີຢາ ໂຢອາບກໍຫນີໄປທີ່ເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈັບເຊິ່ງຍອດແທ່ນບູຊາໄວ້
- 29 ເມື່ອມີຄົນໄປກາບທູນກະສັດໂຊໂລໂມນວ່າ, “ໂຢອາບໄດ້ຫນີໄປທີ່ເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເບິ່ງແມ່, ເຂົາຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊານັ້ນ” ໂຊໂລໂມນຮັບສັ່ງເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງໄປ ປະທານຊີວິດເຂົາເສັງ”
- 30 ເບນິຍຢາກໍກັບມາຍັງເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ພຣະຣາຊາມີຮັບສັ່ງວ່າ ຈົ່ງອອກມາເຖີດ” ທ່ານຕອບວ່າ, “ບໍ່ອອກໄປ ຂ້າຈະຕາຍທີ່ນີ້”
- 31 ເຈົ້າຊີວິດສັ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງກະທໍາຕາມທີ່ເຂົາບອກ ຈົ່ງປະທານເຂົາເສັງ ແລະຝັງເຂົາໄວ້ ທັງນີ້ຈະໄດ້ເອົາໂທດຂອງຄວາມຜິດຊົງໂຢອາບໄດ້ກະທໍາໃຫ້ເຂົາຕາຍ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນສົມຄວນນັ້ນໄປເສັງຈາກເຮົາ ແລະຈາກເຊື້ອສາຍບິດາຂອງເຮົາ
- 32 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນໍາການກະທໍາອັນນອງເລືອດຂອງເຂົາກັບມາຕົກເທິງຫົວຂອງເຂົາເອງ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ໂຈມຕີ ແລະຂ້າຊາຍສອງຄົນທີ່ຊອບທັມ ແລະດົກວ່າຕົວເຂົາດ້ວຍດາບ ໂດຍທີ່ດາວິດຣາຂບິດາຂອງເຮົາຫາບໍ່ໄດ້ຊົງຊາບ ຄືອັບເນີບຸດເນີ ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງອິສຣາເອນ ແລະອາມາຊາບຸດເຢເທີຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງຢູດາ
- 33 ດັ່ງນັ້ນທີ່ເຂົາທັງຫລາຍຕ້ອງຕາຍນັ້ນ ໂຢອາບແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເປັນນິດ ແຕ່ສ່ວນດາວິດແລະເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງ ແລະຣາຊວົງຂອງພຣະອົງ ແລະຣາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງຈະມີສັວັດດີພາບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເປັນນິດ”
- 34 ແລ້ວເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາກໍຂຶ້ນໄປປະທານຊີວິດເຂົາເສັງ ແລະຝັງເຂົາໄວ້ໃນບ້ານຂອງເຂົາເອງຊຶ່ງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ
- 35 ກະສັດໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາເຫນືອກອງທັບແທນໂຢອາບ ແລະກະສັດກໍຊົງແຕ່ງຕັ້ງປະໂຫຍດອາໂດກໄວ້ໃນຕໍາແໜ່ງຂອງອາບີອາທາ

- 36 ແລ້ວກະສັດຊົງໃຊ້ຄົນໄປເອີ້ນຊິເມອີໃຫ້ເຂົ້າມາເຝົ້າ ແລະສັ່ງກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານຈົ່ງສ້າງບ້ານທີ່ໃນກຸເຢຣູຊາເລັມ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຢ່າອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປທີ່ໃດເລີຍ
- 37 ເພາະໃນວັນທີ່ທ່ານອອກໄປ ແລະຂ້າມຫວຍນໍາກິດໂຮນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເປັນແນ່ເຖິດວ່າ ທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ ທີ່ທ່ານຕ້ອງຕາຍນັ້ນທ່ານເອງກໍຮັບຜິດຊອບ”
- 38 ແລະຊິເມອີທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງນັ້ນກໍດີແລ້ວ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະກະທໍາຕາມທີ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງສັ່ງນັ້ນ” ແລ້ວຊິເມອີຈຶ່ງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນກຸເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລານານ
- 39 ເມື່ອລ່ວງໄປສາມປີກໍເກີດເຮືອງຂຶ້ນ ຄືທາດສອງຄົນຂອງຊິເມອີໄດ້ຫລົບຫນີໄປຍັງອາຄິສ ໂອຣົດຂອງມາອາກາກະສັດເມືອງກາດ ແລະເມື່ອເຂົາມາບອກຊິເມອີວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ທາດຂອງທ່ານຢູ່ໃນເມືອງກາດ”
- 40 ຊິເມອີກໍລຸກຂຶ້ນຜູກອານຂີ້ລໍໄປເຝົ້າອາຄິສທີ່ເມືອງກາດ ເພື່ອຊອກຫາທາດຂອງຕົນ ຊິເມອີໄດ້ໄປນໍາທາດຂອງຕົນມາຈາກເມືອງກາດ
- 41 ແລະເມື່ອມີຜູ້ກາບທູນໂຊໂລໂມນວ່າຊິເມອີໄດ້ໄປຈາກກຸເຢຣູຊາເລັມເຖິງເມືອງກາດ ແລະກັບມາແລ້ວ
- 42 ພຣະຣາຊາກໍຊົງໃຊ້ໃຫ້ເອີ້ນຊິເມອີມາເຝົ້າ ແລະສັ່ງກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ທ່ານສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະໄດ້ຕັກເຕືອນທ່ານແລ້ວວ່າ “ທ່ານຈົ່ງຮູ້ເປັນແນ່ວ່າ ໃນວັນທີ່ທ່ານອອກໄປ ບໍ່ວ່າໄປທີ່ໃດໆທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ” ແລະທ່ານກໍໄດ້ຕອບເຮົາວ່າ “ທີ່ພຣະອົງສັ່ງນັ້ນກໍດີແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງຈະເຊື່ອຟັງ”
- 43 ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັກສາຄໍາສາບານໄວ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຮັກສາຄໍາບັນຊາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກໍາຊັບທ່ານນັ້ນ”
- 44 ພຣະຣາຊາສັ່ງກັບຊິເມອີວ່າ, “ທ່ານເອງຮູ້ເຮືອງເຫດຮ້າຍທັງສິ້ນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ກະທໍາຕໍ່ດາວິດຣາຊບິດາຂອງເຮົາ ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງນໍາເຫດຮ້າຍມາສນອງເຫນືອຫົວຂອງທ່ານເອງ
- 45 ແຕ່ກະສັດໂຊໂລໂມນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ ແລະພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງດາວິດຈະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນນິດ
- 46 ແລ້ວພຣະຣາຊາຊົງບັນຊາເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາ ແລະເຂົາກໍອອກໄປປະທານຊີວິດຊິເມອີເສັງ ດັ່ງນັ້ນຣາຊອານາຈັກກໍຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງໂຊໂລໂມນ

3 ໂຊໂລໂມນຊົງອະພິເສກສົມຣິດ ກັບທິດາກະສັດຟາຣາໂອ

Solomon's Prayer for Wisdom

(2 ຂຄວ 1:2-13)

- 1 ໂຊໂລໂມນໄດ້ຜູກສໍາພັນທະໄມຕຣີກັນກັບເຈົ້າຊີວິດຟາຣາໂອແຫ່ງເອຢິບ ໂດຍໄດ້ແຕ່ງງານກັບຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງແລະພານາງໄປຢູ່ທີ່ເມືອງຂອງດາວິດ ຈົນເທົ່າພຣະອົງສ້າງພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງເອງ ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກໍາແພງອ້ອມເມືອງເຢຣູຊາເລັມສໍາເຣັດ
- 2 ໃນເວລານັ້ນບ່ອນນະມັສການພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເທື່ອ ປະຊາຊົນຈຶ່ງຍັງຖວາຍບູຊາຢູ່ຕາມແທ່ນບູຊາຕ່າງໆຢູ່
- 3 ໂຊໂລໂມນຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕິດຕາມຄໍາສັ່ງສອນຂອງກະສັດດາວິດຜູ້ເປັນບິດາ ແຕ່ວ່າທ່ານຍັງໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຫອມຢູ່ຕາມແທ່ນບູຊາຕ່າງໆເຊັ່ນດຽວ
- 4 ວັນນຶ່ງ ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ສະເດັດໄປເມືອງກີເບໂອນ ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເປັນສະຖານທີ່ສູງສຸດທີ່ສໍາຄັນທີ່ໂຊໂລໂມນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາພັນໂຕຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນນັ້ນ
- 5 ຢູ່ທີ່ເມືອງກີເບໂອນໃນຕອນກາງຄືນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດທາງຄວາມຝັນໃຫ້ໂຊໂລໂມນເຫັນ ແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງຈາກເຮົາ”

- 6 ໂຊໂລໂມນທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຄາວທ່ານດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຍຸດຕິທັມ ແລະມີຈິດໃຈຊື່ຕິງຕໍ່ພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງມີຄວາມກະຣຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ທ່ານ ໂດຍຍິນຍອມໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງທ່ານຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງໃນວັນນີ້
- 7 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ດຽວນີ້ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊີວິດແທນບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ທັງໆທີ່ຂ້າພຣະອົງຍັງຫນຸ່ມຢູ່ ແລະບໍ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານດ້ານການປົກຄອງ
- 8 ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຊີວິດໃນຖ້າມກາງໄພພິນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ມີຈຳນວນຄົນຫລວງຫລາຍຈົນບໍ່ອາດນັບໄດ້
- 9 ຂ້າພຣະອົງຢາກປົກຄອງໄພພິນຂອງພຣະອົງຢ່າງຍຸດຕິທັມ ແລະຖືກຕ້ອງ ສະນັ້ນຂໍພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມສລຽວສລາດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ອາດສາມາດປົກຄອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢ່າງນີ້ໄດ້
- 10 ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງໂຊໂລໂມນພໍພຣະທັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 11 ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຊີວິດຍິນຍາວ ບໍ່ໄດ້ຂໍຄວາມຮັ່ງມີ ຫລືຂໍຊີວິດຂອງສັດຕູແຕ່ວ່າເຈົ້າໄດ້ທູນຂໍຄວາມສລຽວສລາດໃນການປົກຄອງ
- 12 ເຮົາຈະໃຫ້ຕາມທີ່ເຈົ້າທູນຂໍ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມຄິດສລຽວສລາດຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍມີມາກ່ອນ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜມີຄືເຈົ້າອີກ
- 13 ສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍ ເຮົາກໍຈະເພີ່ມຕື່ມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຊັ່ນຄວາມຮັ່ງມີ ແລະສະຖາຣາສິຕລອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ມີເຈົ້າຊີວິດອົງໃດມີເໝືອນເຈົ້າ
- 14 ຖ້າວ່າເຈົ້າເຊື່ອຟັງເຮົາ ແລະຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດແລະຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ເໝືອນດັ່ງດາວິດຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດມາ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຍິນຍາວຢູ່ຕໍ່ໄປ”
- 15 ແລ້ວໂຊໂລໂມນກໍຮູ້ເມື່ອ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານທາງຄວາມຝັນ ຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນເມືອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວຍິນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ເຜົາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ແລະການບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ທັງໄດ້ຈັດງານກິນລ້ຽງຢ່າງໃຫຍ່ໂຕສຳລັບຂ້າຣາຊການທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ

ໂຊໂລໂມນຕັດສິນຄວາມຢ່າງຍຸດຕິທັມ

Solomon's Wisdom in Judgment

- 16 ຢູ່ມາ ມີຍິງໂສເພນີສອງຄົນເຂົ້າມາເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນ
- 17 ຍິງຄົນນຶ່ງຈຶ່ງກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ຍິງຄົນນີ້ແລະຂ້າພຣະອົງຢູ່ເຮືອນຫລັງດຽວກັນ ໃນຂນະທີ່ຂ້ານ້ອຍຄອດລູກເຂົາກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 18 ຫລັງຈາກຂ້ານ້ອຍຄອດລູກໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ຍິງຄົນນີ້ກໍຄອດລູກເໝືອນກັນ ພວກຂ້ານ້ອຍຢູ່ນຳກັນພຽງສອງຄົນເທົ່ານີ້ ແລະບໍ່ມີໃຜຢູ່ໃນເຮືອນນຳພວກຂ້ານ້ອຍເລີຍ
- 19 ຢູ່ມາຄົນນຶ່ງ ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ນອນເຕັງລູກຈົນລູກຕາຍ
- 20 ແລ້ວໃນຕອນທ່ຽງຄືນ ຂນະທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງນອນຫລັບຢູ່ ເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປອ້ມເອົາລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໜີ ຈາກຂ້ານ້ອຍ ແລະເອົາໄປໄວ້ໃນຕຽງນອນຂອງເຂົາ ແລ້ວເອົາລູກຊາຍຂອງເຂົາທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນມາໃສ່ຕຽງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ
- 21 ພໍຕົ້ນເຂົ້າມາ ເວລາຂ້ານ້ອຍລຸກຂຶ້ນເອົານົມໃຫ້ລູກນ້ອຍກິນ ຂ້ານ້ອຍກໍເຫັນວ່າລູກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕາຍເສັງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັງເກດເບິ່ງຄັກໆຈຶ່ງຮູ້ວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ຕາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນລູກຂອງຂ້ານ້ອຍເລີຍ

- 22 ແລ້ວຍິງຜູ້ສອງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຍິງແມ່ນລູກຂ້ອຍ ແລະຜູ້ຕາຍແມ່ນລູກເຈົ້າ” ຍິງຜູ້ທຳອິດກໍເວົ້າຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ ຜູ້ຕາຍແມ່ນລູກເຈົ້າ ຜູ້ຍິງແມ່ນລູກຂ້ອຍ” ທັງສອງໄດ້ຖືກຖຽງກັນຊ້ອງພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດ
- 23 ສ່ວນເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຈົ້າຕ່າງກໍພາກັນທ້ວງວ່າ ຜູ້ຍິງເປັນລູກຂອງຕົນເອງ ແລະຜູ້ຕາຍເປັນລູກຂອງຄົນອື່ນ
- 24 ເຈົ້າຊີວິດຊົງກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ຕັ້ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄປເອົາດາບມາໃຫ້ເຮົາ ແລ້ວເຂົາກໍນຳເອົາດາບນັ້ນມາວາງໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
- 25 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງຕັດເດັກນ້ອຍທີ່ຍັງນັ້ນອອກເປັນສອງທ່ອນ ແລະເອົາແບ່ງໃຫ້ຍິງສອງຄົນນີ້ຜູ້ລະທ່ອນ”
- 26 ຍິງຜູ້ເປັນແມ່ແທ້ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມສົງສານລູກຂອງຕົນເຫລືອຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ກາບທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂ້າແດ່ ພຣະຣາຊາຂອງຂ້ານ້ອຍ ຖ້າພຣະອົງຊົງກະຣຸນາ ຈຶ່ງເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນໃຫ້ເຂົາເສັງເທິນ ຂ້ານ້ອຍຂໍພຽງສິ່ງດຽວຄືຢ່າຂ້າມັນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສອງເວົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງຕັດມັນສາເພື່ອມັນຈະບໍ່ໄດ້ເປັນລູກຂອງຜູ້ໃດ”
- 27 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຕັດສິນວ່າ, “ຢ່າຂ້າເດັກນ້ອຍນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາມັນໃຫ້ຍິງຜູ້ທີ່ນຶ່ງສາ ເພາະເຂົາເປັນແມ່ທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ”
- 28 ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ຍິນຄຳຕັດສິນຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ພວກເຂົາກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂຄຣືບນັບຖືພຣະອົງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສິດປັນຍາໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອພິຈາຣະນາຕັດສິນຢ່າງຍຸດຕິທັມ

4 ຂ້າຣາຊການແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງໂຊໂລໂມນ

Solomon's Administrative Officers

- 1 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນເປັນກະສັດເຫນືອອິສຣາເອນທັງສິ້ນ
- 2 ແລະຄົນຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຂ້າຣາຊການຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ຄື ອາຊາຣີຢາບຸດຊາໂດກເປັນປະໂຣທິດ
- 3 ເອລີໂຣເຮັພ ແລະອາຣີຢາບຸດຊີຊາເປັນຣາຊເລຂາ ເຢໂຣຊາພັສບຸດອາຣີລູດເປັນເຈົ້າກິມສາຣະບັນ
- 4 ເບນຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາ ເປັນຜູ້ບັນຊາການກອງທັບ ຊາໂດກ ແລະອາບີອາທາເປັນປະໂຣທິດ
- 5 ອາຊາຣີຢາບຸດນາທານເປັນຫົວໜ້າຂ້າຫລວງ ຊາບຸດບຸດນາທານເປັນປະໂຣທິດ ແລະເປັນພຣະສະຫາຍຂອງພຣະຣາຊາ
- 6 ອາຣີຊາຣເປັນເຈົ້າກິມວັງ ແລະອາໂດນິຣາມບຸດອັບດາເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຄົນທີ່ທຳງານໂຍທາ (ຜູ້ຄວບຄຸມແຮງງານ)
- 7 ໂຊໂລໂມນຊົງມີຂ້າຫລວງສິບສອງຄົນຢູ່ເຫນືອອິສຣາເອນທັງປວງ ເປັນຜູ້ຈັດຫາສະບຽງອາຫານສຳລັບພຣະຣາຊາ ແລະສຳລັບພຣະຣາຊສຳນັກ ຂ້າຫລວງຄົນນຶ່ງຈັດຫາສະບຽງອາຫານສຳລັບເດືອນນຶ່ງໃນນຶ່ງປີ
- 8 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຊື່ຂອງເຂົາຄື ເບນເຮີ ປະຈຳແດນເທືອກເຂົາເອຟຣາອິມ
- 9 ເບນເດເຄີ ປະຈຳໃນມາກັສ ແລະໃນຊາອັນບິມ ເບັດເຊມັສ ແລະເອໂລນເບັດຮານານ
- 10 ເບນເຮເສດ ປະຈຳໃນອາຣຸບໂບດ (ໂຊໂກ ແລະແຜ່ນດິນເຮເຟີຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົາ)
- 11 ເບນອາບິນາດາບ ປະຈຳໃນນາຟາທໂດຣທັງຫມົດ (ເຂົາມີຕາຟັທທິດາຂອງໂຊໂລໂມນເປັນພັນຍາ)
- 12 ບາອານາບຸດອາຣີລູດ ປະຈຳໃນຕາອານັກ ເມກິດໂດ ແລະເບັດເຊອານທັງຫມົດຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງເຊເຣທານທາງທິດໃຕ້ເມືອງເຢສເຣເອນ ແລະຕັ້ງແຕ່ເບັດເຊອານເຖິງອາເບນເມໂຮລາໄປຈົນເຖິງທິດເຫນືອຂອງໂຢກເມອາມ

- 13 ເບນເກີເບີ ປະຈຳໃນຮາໂມທກິເລອາດ (ເຂົາມີຊົນນະບົດທັງຫລາຍຂອງຢາອີຣ໌ບຸດມານັສເຊ ຊຶ່ງຢູ່ໃນກິເລອາດ ແລະເຂົາມີທ້ອງຖິ່ນອາຣ໌ໂກບ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບາຊານ ຫົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ກສິບຫົວເມືອງຊຶ່ງມີກຳແພງເມືອງ ແລະດານ ທອງສຳຣິດຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົາ)
 - 14 ອາຣິນາດາບບຸດອິດໂດ ປະຈຳໃນມາຮານາອິມ
 - 15 ອາຣິມາອັສ ປະຈຳໃນເນັຟທາລີ (ທ່ານກຳເໜືອນກັນໄດ້ບາເຊມັທທິດາຂອງໂຊໂລໂມນເປັນພັຣຍາ)
 - 16 ບາອານາບຸດຮູຊັຍ ປະຈຳໃນອາເຊີ ແລະເບອາໂລທ
 - 17 ເຢໂຮຊາຟັດບຸດປາຣູອາ ປະຈຳໃນອິສຊາຄາ
 - 18 ຊີເມອີບຸດເອລາ ປະຈຳໃນເບັນຢາມິນ
 - 19 ເກເບີບຸດອູຣີ ປະຈຳໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ ແຜ່ນດິນໃນຊີໂຮນກະສັດຂອງຄົນອາໂມຣິດ ແລະຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງເມືອງບາຊານ ມີຂ້າຫລວງຄົນດຽວທີ່ປະຈຳໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
- ພຣະສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມມັ່ງຄັ້ງຂອງໂຊໂລໂມນ**

Magnificence of Solomon's Rule

- 20 ຄົນຢູດາແລະຄົນອິສຣາເອນນັ້ນມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍດັ່ງເມັດຊາຍຕາມຊາຍທະເລ ເຂົາທັງຫລາຍກິນແລະດື່ມແລະມີຈິດໃຈມ່ວນຊື່ນ
- 21 ແລະໂຊໂລໂມນຊົງປົກຄອງເໜືອຮາຊອນາຈັກທັງສິ້ນ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຢູຟຣາດໄປຈົນເຖິງແຜ່ນດິນຟິລິສຕິນ ແລະເຖິງເຂດແດນເອຢິບ ເຂົາທັງຫລາຍຖວາຍສ່ວຍອາກອນ ແລະບົວລະບັດໂຊໂລໂມນຕລອດວັນເວລາແຫ່ງພຣະຊົນຊີບຂອງ ພຣະອົງ
- 22 ສະບຽງອາຫານສຳລັບໂຊໂລໂມນໃນວັນນຶ່ງນັ້ນ ຄືຍອດແບັງສາມສິບໂກຣ໌ (Cors) ແລະແບັງທິກສິບໂກຣ໌
- 23 ງົວອ້ວນສິບໂຕ ງົວຈາກທົ່ງຫຍ້າຂາວໂຕ ແກະນຶ່ງຮ້ອຍໂຕ ນອກຈາກນີ້ມີກວາງໂຕເຖິກ ຊຶ່ນມັ່ງ ໂອງ ແລະໄກ່
- 24 ເພາະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງເໜືອທ້ອງຖິ່ນທັງສິ້ນຟາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ຕັ້ງແຕ່ຕິຟຊາຈົນເຖິງກາຊາ ແລະຊົງຄອບຄອງເໜືອບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ຟາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງມີສັນຕິພາບຢູ່ທຸກດ້ານຮອບພຣະອົງ
- 25 ຢູດາ ແລະອິສຣາເອນກໍຢູ່ຢ່າງປອດພັຍ ທຸກຄົນກໍນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຮົ່ມຊຸ່ມອະງຸ່ນ ແລະໃຕ້ຕົ້ນໜາມາກເດື່ອຂອງຕົນ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງດານຈົນເຖິງເມືອງເບເອີເຊບາຕລອດວັນເວລາຂອງໂຊໂລໂມນ
- 26 ໂຊໂລໂມນຍັງມີຄອກຂັງມ້າດຽວອີກສີ່ຫມື່ນສຳລັບຣົດຮີບຂອງພຣະອົງ ແລະພົນມ້ານຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນ
- 27 ແລະບັນດາຂ້າຫລວງເຫລົ່ານັ້ນກໍຈັດສະບຽງອາຫານສົ່ງກະສັດໂຊໂລໂມນ ແລະເພື່ອທຸກຄົນທີ່ມາຍັງໂຕະສເວີຍຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ຕ່າງກໍສົ່ງຂອງຕາມເດືອນຂອງຕົນ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໃຫ້ສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດຂາດໄປເລີຍ
- 28 ທັງເຂົ້າບເລ ແລະຟາງເຂົ້າສຳລັບມ້າປະຈຳຣິດ ແລະສຳລັບໃຫ້ສັດໃຊ້ໃນບ່ອນຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ມີຮັບສັ່ງແກ່ທຸກຄົນ

Fame of Solomon's Wisdom

- 29 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ໂຊໂລໂມນຢ່າງເຫລືອປະມານ ທັງພຣະທັຍອັນກວ້າງຂວາງດູດດັ່ງທະເລຊາຍທີ່ຊາຍທະເລ
- 30 ແລະສະຕິປັນຍາຂອງໂຊໂລໂມນລ້ຳກວ່າສະຕິປັນຍາທັງສິ້ນຂອງຊາວຕາເວັນອອກ ແລະກວ່າບັນດາສະຕິປັນຍາຂອງເອຢິບ

- 31 ເພາະພຣະອົງຊົງມີສະຕິປັນຍາສລາດກວ່າຄົນອື່ນທຸກຄົນ ຊົງສລາດກວ່າ ເອທານຕະກູນເອັສຣາ ແລະເຮມານ ກັນໂກນ ແລະດາຣ໌ດາ ບັນດາບຸດຂອງມາໂຮນ ແລະພຣະນາມຂອງກໍເລື່ອງລີໄປໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມ ຮອບ
- 32 ພຣະອົງກ່າວສຸພາສິດ ສາມພັນຂໍ້ດ້ວຍ ແລະບົດເພງຂອງພຣະອົງມີນຶ່ງພັນທ້າບົດ
- 33 ພຣະອົງກ່າວເຖິງຕົ້ນໄມ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນສົນສິດາ ຊຶ່ງຢູ່ໃນເລບານອນ ຈົນເຖິງຕົ້ນຫຼູສົບຊຶ່ງງອກອອກມາຈາກກຳແພງ ພຣະອົງກ່າວເຖິງສັດປ່າດ້ວຍ ທັງບັນດານົກແລະສັດເລືອຄານແລະປາ
- 34 ແລະຄົນມາຈາກຊົນຊາດທັງຫລາຍ ເພື່ອຟັງສະຕິປັນຍາຂອງໂຊໂລໂມນ ແລະມາຈາກບັນດາພຣະຣາຊາແຫ່ງ ແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ໄດ້ຍິນເຖິງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

5 ການຕຽມສ້າງພຣະວິຫານ

Preparations and Materials for the Temple

(2 ຂຄວ 2:1-18)

- 1 ເມື່ອຮີຣາມກະສັດເມືອງຕີເຣເໂດຍິນຂ່າວ ໂຊໂລໂມນຖືກທົດສົງດ້ວຍນ້ຳມັນຊະໂລມ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນເຈົ້າ ຊີວິດແທນບິດາແລ້ວ ທ່ານກໍສົ່ງທູດໄປຫາພຣະອົງ ເພາະວ່າຮີຣາມ ແລະດາວິດເຄີຍເປັນເພື່ອນດີຕໍ່ກັນຕລອດ ມາ
- 2 ສ່ວນໂຊໂລໂມນຈຶ່ງສົ່ງຂ່າວໄປບອກເຈົ້າຮີຣາມດັ່ງນີ້ວ່າ,
- 3 “ພຣະອົງກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນະມັສການພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າມີສັດຕູກຳກຳທຳເສີກຕໍ່ທ່ານຢູ່ຮອບດ້ານ ຈົນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ທ່ານຊະນະສັດຕູທັງຫມົດຂອງທ່ານ
- 4 ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສົງບສຸກທົ່ວປະເທດ ບໍ່ມີສັດຕູ ບໍ່ມີການທຳລາຍ
- 5 ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີແຜນການສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ຂຶ້ນນັ່ງບັນລັງ ແທນເຈົ້ານັ້ນ ຈະເປັນຜູ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນະມັສການເຮົາ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງຊົງພຣະກະຣຸນາສົ່ງຄົນຂອງພຣະອົງມາຍັງພູເລບານອນ ເພື່ອຕັດໄມ້ສົນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈ່າຍຄ່າແຮງງານໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນດີ ພຣະອົງກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າຄົນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີໃຜຊ່າງຕັດຕົ້ນໄມ້ເຫມືອນຄົນຂອງພຣະອົງ”
- 7 ເມື່ອຮີຣາມໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງໂຊໂລໂມນ ພຣະອົງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງເປັນ ທີ່ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດດາວິດ ມີຣາຊ໌ໂອຣິດສລາດຫລັກແຫລມໃນການປົກ ຄອງປະຊາຊົນອັນຫລວງຫລາຍນີ້”
- 8 ແລະເຈົ້າຮີຣາມກໍສົ່ງຂ່າວໄປບອກເຈົ້າໂຊໂລໂມນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຂ່າວຂອງພຣະອົງແລ້ວ ສ່ວນຂ້າພະ ເຈົ້າຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງຕາມທີ່ຕ້ອງການ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັດຫາໄມ້ສົນ ແລະໄມ້ແປກນັ້ນ
- 9 ຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳໄມ້ເຫລົ່ານີ້ ມາຈາກພູເລບານອນລົງສູ່ທະເລ ເຂົາຈະມັດມັນເປັນແພລ່ອງຕາມ ທະເລ ໄປຍັງບ່ອນທີ່ພຣະອົງຄາດຄະເນໄວ້ ເມື່ອຮອດບ່ອນດັ່ງກ່າວຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຂົາແກ້ມັດອອກ ແລະພຣະ ອົງກໍຈະເອົາໄມ້ເຫລົ່ານີ້ໄປ ສ່ວນພາຣະຂອງພຣະອົງຂໍໃຫ້ຈັດຫາອາຫານການກິນສຳລັບຄົນຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ”
- 10 ຮີຣາມຈຶ່ງຈັດສົ່ງໄມ້ສົນແລະໄມ້ແປກທັງຫມົດຕາມທີ່ໂຊໂລໂມນຕ້ອງການ

- 11 ຝ່າຍໂຊໂລໂມນກໍລິງເຂົ້າບເລສອງຫມື່ນໂກຣ (ເຈັດພັນໂຕນ) ພ້ອມທັງນໍ້າມັນສິດຊາວໂກຣ (ສີ່ຮ້ອຍໂຕນ) ເພື່ອໄປລ້ຽງພວກໃນວັງຂອງຮີຣາມ ໂຊໂລໂມນຈັດສົ່ງໃຫ້ຮີຣາມທຸກໆປີ
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານສະຕິປັນຍາແກ່ໂຊໂລໂມນ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບທ່ານ ໂຊໂລໂມນກັບຮີຣາມກໍຜູກສໍາພັນທະໄມຕຣີ ແລະທໍາຄໍາສັນຍາໄວ້ຕໍ່ກັນເປັນຢ່າງດີ
- 13 ກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ຮວບຮວມຄົນງານທົ່ວທັງອິສຣາເອນ ເພື່ອເປັນກໍາລັງໃນການເຮັດວຽກ ຈໍານວນແຮງງານທີ່ເກນມາມີສາມຫມື່ນຄົນ
- 14 ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງອາໂດນິຣາມເປັນຜູ້ກໍາກັບພວກເຂົາ ພຣະອົງໄດ້ຜັດປຸງຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປມາທີ່ພູເລບານອນ ເດືອນນຶ່ງມີນຶ່ງຫມື່ນຄົນ ພວກເຂົາຢູ່ພູເລບານອນນຶ່ງເດືອນ ແລະກັບຄືນມາຢູ່ບ້ານສອງເດືອນ
- 15 ກະສັດໂຊໂລໂມນຍັງມີພວກຕັດຫີນຢູ່ເທິງພູແປດສິບພັນຄົນ ແລະພວກຂົນຫີນເຈັດສິບພັນຄົນ
- 16 ນອກຈາກນີ້ຍັງມີພວກຂ້າຮາຊການປົກຄອງເປັນຜູ້ດູແລວຽກການສາມພັນສາມຮ້ອຍຄົນ ເພື່ອກໍາກັບຄົນງານເຮັດວຽກ
- 17 ຕາມຄໍາຮັບສັ່ງຂອງເຈົ້າຊີວິດ ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດເອົາຫີນກ້ອນໃຫຍ່ໆ ເພື່ອເອົາໄປວາງເປັນຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານ
- 18 ຄົນງານຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ແລະຄົນງານຂອງກະສັດຮີຣາມ ແລະຊາວເກບານໄດ້ຕັດໄມ້ ແລະກ້ອນຫີນໂຮມກັນໄວ້ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ

6 ກະສັດໂຊໂລໂມນສ້າງພຣະວິຫານ

Solomon Builds the Temple

(2 ຂຄວ 3:1-14)

- 1 ໃນປີທີ່ສີ່ຮ້ອຍແປດສິບ ຫລັງຈາກພວກອິສຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ສີ່ທີ່ໂຊໂລໂມນຂຶ້ນປົກຄອງອິສຣາເອນ ໃນເດືອນຊຶພ ຊຶ່ງເປັນເດືອນທີສອງ ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 2 ຂ້າງພຣະວິຫານມີລວງຍາວຫົກສິບສອກ ລວງກວ້າງຊາວສອກ ແລະສູງສາມສິບສອກ
- 3 ຫ້ອງທາງເຂົ້າກວ້າງຊາວສອກ ແລະເລິກເຂົ້າໄປຮອດຫ້ອງກາງສິບສອກ
- 4 ພຣະອົງໄດ້ທໍາຂອບໃສ່ປ່ອງຢ້ຽມ ແລະທໍາລິກໄມ້ໃສ່
- 5 ພຣະອົງສ້າງຫ້ອງແຖວຕິດຝາພຣະວິຫານ ອ້ອມຫ້ອງກາງແລະຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຫ້ອງລ່ວງຫາກັນອ້ອມຮອບທີ່ນັ້ນ
- 6 ຫ້ອງລຸ່ມກວ້າງຫ້າສອກ ຫ້ອງຊັ້ນກາງກວ້າງຫົກສອກ ແລະຊັ້ນທີສາມກວ້າງເຈັດສອກ ທາງດ້ານອ້ອມຮອບຝາພຣະວິຫານຂ້າງນອກ ທ່ານໄດ້ສ້າງເປັນພັກເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄມ້ຂາງຂອງຫ້ອງແຖວສອດເຂົ້າໃນຝາ
- 7 ຫີນທີ່ນໍາມາສ້າງພຣະວິຫານນີ້ ໄດ້ຈັດຕຽມຮຽບຮ້ອຍມາແຕ່ບ່ອນຊຸດດິນພຸ່ນ ດັ່ງນັ້ນໃນຂະນະທີ່ກໍາລັງກໍ່ສ້າງຢູ່ຈິ່ງບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຄ້ອນຕີ ສຽງເຫລັກແກະຈີ້ມ ຫລືເຫລັກຫລາຍຢ່າງໃດຫມົດ
- 8 ສ່ວນທາງເຂົ້າເບື້ອງຂວາພຣະວິຫານ ມີຂັ້ນໄດວຽນຂຶ້ນໄປຫາຫ້ອງຊັ້ນກາງ ແລະຂັ້ນຕໍ່ໄປຫາຫ້ອງຊັ້ນສາມກໍເຊັ່ນດຽວກັນ
- 9 ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ໄມ້ສິນທໍາເພດານ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານສໍາເຣັດລົງ
- 10 ຫ້ອງແຖວອ້ອມພຣະວິຫານຊຶ່ງມີຮາວສູງຊັ້ນລະຫ້າສອກ ໄດ້ມີທ່ອນໄມ້ສິນແນບຕິດໃສ່ຝາພຣະວິຫານ
- 11 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂຊໂລໂມນວ່າ,

- 12 “ກ່ຽວກັບທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກຳລັງສ້າງຢູ່ນີ້ ຖ້າເຈົ້າທຳຕາມຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ເຊື່ອຟັງກົດລະບຽບຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາຢ່າງສັດຊື່ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຮັບຕາມຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ທຳໄວ້ກັບບິດາຂອງເຈົ້າ
 - 13 ຄື ເຮົາຈະຢູ່ນຳພວກໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງເຮົາ ໃນພຣະວິຫານທີ່ເຈົ້າກຳລັງສ້າງຢູ່ນີ້ ແລະເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຂົາຈັກເທື່ອ
 - 14 ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຕໍ່ໄປຈົນສຳເລັດ
 - 15 ພຣະອົງໄດ້ເອົາໄມ້ສິນແອັມຝາທາງໃນ ຕັ້ງແຕ່ພື້ນພຣະວິຫານຈົນຈຸເພດານ ແລະພື້ນພຣະວິຫານກໍປູດ້ວຍໄມ້ແປກ
 - 16 ທາງດ້ານໃນສຸດ ພຣະອົງເອົາໄມ້ສິນແອັມແຕ່ພື້ນຈົນຈຸເພດານ ຫ້ອງນີ້ແທກໄດ້ຊາວສອກ ພຣະອົງໄດ້ກະທ້ອງນີ້ໄວ້ເປັນບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ
 - 17 ຕົວພຣະວິຫານຄືຫ້ອງໂຖງຊຶ່ງຢູ່ສ່ວນໜ້າ ຫ້ອງໜ້ານັ້ນຍາວໄດ້ສີ່ສິບສອກ
 - 18 ຫ້ອງນີ້ແອັມດ້ວຍໄມ້ສິນທີ່ແກະສລັກເອັຄວັດລາຍເປັນຮູບນ້ຳເຕົ້າ ແລະຮູບດອກໄມ້ ດັ່ງນັ້ນຝານັ້ນຈຶ່ງມີແຕ່ໄມ້ສິນໂດຍບໍ່ເຫັນກ້ອນຫີນເລີຍ
 - 19 ພຣະອົງສ້າງຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດໃນພຣະວິຫານເປັນບ່ອນບັນຈຸຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 - 20 ຫ້ອງນີ້ຍາວຊາວສອກ ກວ້າງຊາວສອກ ແລະສູງຊາວສອກ ພຣະອົງໄດ້ໂອບທອງຄຳບໍຣິສຸດໃສ່ທົ່ວທັງຫ້ອງນີ້ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍໄມ້ສິນ
 - 21 ແລະໂຊໂລໂມນຊົງໂອບຂ້າງໃນພຣະວິຫານໂອບດ້ວຍທອງຄຳ ແລະມີໂສ້ຄຳຜູກຜ່ານທາງໜ້າຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ
 - 22 ພຣະອົງໄດ້ເອົາທອງຄຳໂອບທົ່ວທັງຫມົດວິຫານ ຈົນພຣະວິຫານນັ້ນສຳເລັດທັງສິ້ນ ແທ່ນບູຊາທັງແທ່ນທີ່ເປັນຂອງຫ້ອງຄັ້ງ ພຣະອົງກໍຊົງເຄືອບດ້ວຍທອງຄຳ
- The Furnishings of the Temple**
(2 ຂຄວ 4:1-10,19-22; 5:1)
- 23 ທາງໃນຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຮູບເຊຣູບິມ ດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກຊຶ່ງສູງສິບສອກ
 - 24 ປົກແຕ່ລະຂ້າງຂອງຮູບເຊຣູບິມຍາວຫ້າສອກ ນັບແຕ່ສິ້ນປົກຊ້າຍຫາສິ້ນປົກຂວາຍາວສິບສອກ
 - 25 ຮູບເຊຣູບິມອົງນຶ່ງອີກກໍແທກໄດ້ສິບສອກຄືກັນ ຮູບທັງສອງອົງແຕ່ລະຮູບໄດ້ເທົ່າກັນ
 - 26 ແລະມີຮູບຮ່າງລັກສນະຢ່າງດຽວກັນ ລວງສູງຂອງແຕ່ລະຮູບກໍເທົ່າກັນ
 - 27 ພຣະອົງເອົາຮູບເຊຣູບິມໄວ້ໃຈກາງຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ປົກເບື້ອງນຶ່ງຂອງເຊຣູບິມແຕ່ລະອົງໄດ້ເດ່ອອກຈຸຝາ ແລະປົກເບື້ອງນຶ່ງກໍເດ່ຈຸກັນ
 - 28 ຮູບເຊຣູບິມນີ້ໂອບດ້ວຍທອງຄຳ
 - 29 ພຣະອົງຊົງສລັກຝາຂອງພຣະວິຫານໂດຍຮອບ ດ້ວຍຮູບແກະສລັກເປັນຮູບເຊຣູບິມ ແລະຕົ້ນຕານ ແລະດອກໄມ້ບານທັງຂ້າງໃນ ແລະຂ້າງນອກ
 - 30 ພື້ນຂອງພຣະວິຫານນັ້ນ ພຣະອົງຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳທັງຂ້າງໃນ ແລະຂ້າງນອກ
 - 31 ສຳລັບທາງເຂົ້າສູ່ຫ້ອງໜ້າ ພຣະອົງຊົງສ້າງປະຕູດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກຂອບປະຕູເບື້ອງເທິງ ແລະວົງກົບປະຕູຮວມເຂົ້າເປັນຮູບຫ້າຫລ່ຽມ
 - 32 ພຣະອົງຊົງສ້າງບານປະຕູທັງສອງດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກແກະຮູບເຊຣູບິມຕົ້ນອິນພລັມ ແລະດອກໄມ້ບານຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳ ພຣະອົງຊົງແຜ່ທອງຄຳຫຸ້ມເຊຣູບິມ ແລະຫຸ້ມຕົ້ນຕານ
 - 33 ພຣະອົງຊົງສ້າງວົງກົບປະຕູທາງເຂົ້າຫ້ອງໂຖງດ້ວຍໄມ້ຫມາກກອກເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ

- 34 ແລະປະຕູສອງບານດ້ວຍໄມ້ແປກ ບານສອງບານຂອງບານປະຕູນຶ່ງກໍ່ຫມຸນໄດ້
- 35 ພຣະອົງຊົງແກະເຊຣູບິມຕົ້ນຕານ ແລະດອກໄມ້ບານບົນບານປະຕູນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳສມໍ່າສເມີກັບທັງງານແກະສັກນັ້ນ
- 36 ພຣະອົງຊົງສ້າງລານພາຍໃນດ້ວຍກຳແພງຫິນສະກັດສາມຊັ້ນ ແລະດ້ວຍໄມ້ສິນຊັ້ນນຶ່ງ
- 37 ໃນປີທີສີ່ກໍ່ໄດ້ວາງຮາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນເດືອນຊິຟ (Ziv)
- 38 ແລະໃນປີທີສິບເອັດໃນເດືອນບູນ(Bul) ຊຶ່ງເປັນເດືອນທີແປດ ພຣະວິຫານນັ້ນກໍ່ສຳເລັດຫມົດທຸກໆສ່ວນ ແລະສຳເລັດຕາມຮາຍການທັງສິ້ນ ພຣະອົງຊົງສ້າງພຣະວິຫານນັ້ນເຈັດປີ

7 ສິ່ງກໍ່ສ້າງອື່ນໆຂອງໂຊໂລໂມນ

Solomon's Palace and Other Building

- 1 ໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງສິບສາມປີ ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງສຳເລັດທັງສິ້ນ
- 2 ພຣະອົງຊົງສ້າງຫ້ອງໂຖງແຫ່ງດົງເລບານອນ ຍາວນຶ່ງຮ້ອຍສອກແລະກວ້າງຫ້າສິບສອກ ແລະສູງສາມສິບສອກຢູ່ເທິງເສົາໄມ້ສິນສີດາສີ່ແຖວ ມີຄານໄມ້ສິນສີດາຢູ່ເທິງເສົາ
- 3 ຊັ້ນເທິງມຸງດ້ວຍໄມ້ສິນສີດາ ເທິງຫ້ອງຊຶ່ງຢູ່ເທິງເສົາສີ່ສິບຫ້າຫ້ອງແຖວລະສິບຫ້າຫ້ອງ
- 4 ມີຂອບຫນ້າຕ່າງສາມແຖວ ຫນ້າຕ່າງຢູ່ກົງຂ້າມຫນ້າຕ່າງທັງສາມແຖວ
- 5 ປະຕູແລະຫນ້າຕ່າງທັງຫມົດມີຂອບສີ່ຫລ່ຽມ ແລະຫນ້າຕ່າງກໍ່ຢູ່ກົງຂ້າມຫນ້າຕ່າງທັງສາມແຖວ
- 6 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຫ້ອງໂຖງເສົາຫານ ຍາວຫ້າສິບສອກ ແລະກວ້າງສາມສິບສອກ ມີມຸກດ້ານຫນ້າປະກອບດ້ວຍເສົາຫານ ແລະມີຫລັງຄາຂ້າງຫນ້າ
- 7 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຫ້ອງໂຖງພຣະທີ່ນຶ່ງ ເປັນທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄຳພິພາກສາ ຄືຫ້ອງໂຖງ ຄືຫ້ອງໂຖງພິນິດຈັຍ ກຳກໍ່ສຳເລັດດ້ວຍໄມ້ສິນສີດາ ຕັ້ງແຕ່ພື້ນຈົນເຖິງເພດານ
- 8 ພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຈະຊົງປະທັບຢູ່ທີ່ລານອີກແຫ່ງນຶ່ງຫລັງຫ້ອງໂຖງ ກໍ່ກະທຳດ້ວຍຝີມີຊ່າງຢ່າງດຽວກັນ ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງວັງເຫມືອນຫ້ອງໂຖງນີ້ສຳລັບຣາຊທິດາຂອງຟາຣາໂອ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ມາເປັນມະເຫສີ
- 9 ທັງສິ້ນເຫລົ່ານີ້ສ້າງດ້ວຍຫິນອັນມີຄ່າສະກັດອອກມາຕາມຂະໜາດ ໃຊ້ເລື້ອຍເລື້ອຍທັງດ້ານຫລັງແລະດ້ານຫນ້າ ຕັ້ງແຕ່ຖານເຖິງຍອດຝາ ແລະມີຕັ້ງແຕ່ຂ້າງນອກເຖິງລານໃຫຍ່
- 10 ຖານນັ້ນທຳດ້ວຍຫິນມີຄ່າ ຫິນກ້ອນໃຫຍ່ຂະໜາດແປດ ແລະສິບສອກ
- 11 ຂ້າງເທິງກໍ່ເປັນຫິນມີຄ່າ ສະກັດອອກມາຕາມຂະໜາດແລະໄມ້ສິນສີດາ
- 12 ກຳແພງລານໃຫຍ່ມີຫິນສະກັດສາມຊັ້ນໂດຍຮອບ ແລະໄມ້ສິນສີດາຊັ້ນນຶ່ງ ລານຊັ້ນໃນຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ມີເຫມືອນກັນທັງມຸກພຣະວິຫານດ້ວຍ

ງານທີ່ຮືອນສ້າງໃນພຣະວິຫານ

Products of Hiram the Bronze worker

(2 ຂຄວ 3:15-17; 4:11-18)

- 13 ພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນຊົງໃຊ້ຄົນໃຫນ້າຮືອນມາຈາກເມືອງຕີເຣ
- 14 ທ່ານເປັນບຸດຊາຍຂອງຍິງຫມ້າຍເຜົ່າເນັຟທາລີ ແລະບິດາຂອງທ່ານເປັນຊາຍຊາວເມືອງຕີເຣ ເປັນຊ່າງທອງສຳຣິດ ແລະທ່ານປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະຝີມືທີ່ຈະທຳງານທຸກຢ່າງດ້ວຍທອງສຳຣິດ ທ່ານມາເຝົ້າພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນ ແລະທຳງານທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ

- 15 ທ່ານໄດ້ທຳເລົາຫານທອງສຳຣິດສອງເລົາ ເລົາຫານຕົນນຶ່ງສູງສືບແປດສອກ ວັດຂະນາດເສັ້ນຮອບຕົ້ນທີສອງ ໄດ້ສືບສອງສອກ
- 16 ທ່ານທຳບົວຄວ່າຫົວເລົາສອງອັນດ້ວຍທອງສຳຣິດຫລໍ່ ເພື່ອຈະວາງໄວ້ເທິງຍອດເລົາ ບົວຄວ່າຫົວເລົາອັນນຶ່ງ ສູງຫ້າສອກ ແລະຄວາມສູງຂອງບົວຄວ່າຫົວເລົາອີກອັນນຶ່ງກໍຫ້າສອກ
- 17 ແລ້ວມີຕາຂ່າຍເປັນຕາຫມາກຮຸກດ້ວຍມາລັຍ ໂສ້ສຳລັບບົວຄວ່າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວເລົາ ເຈັດອັນສຳລັບບົວຄວ່າອັນ ນຶ່ງ ແລະເຈັດອັນສຳລັບບົວຄວ່າອີກອັນນຶ່ງ
- 18 ທ່ານທຳຮູບຫມາກພິລາທຳນອງດຽວກັນ ມີສອງແຖວລ້ອມທັບຕາຂ່າຍຜືນນຶ່ງ ເພື່ອຄຸມບົວຄວ່າທີ່ຢູ່ຍອດເລົາ ຫານ ແລະທ່ານກໍທຳເຊັ່ນດຽວກັນ ສຳລັບບົວຄວ່າອີກອັນນຶ່ງ
- 19 ຝ່າຍບົວຄວ່າຊຶ່ງເທິງຍອດເລົາຫານທີ່ຢູ່ໃນມຸກນັ້ນເປັນດອກບົວຂະນາດສີ່ສອກ
- 20 ບົວຄວ່າຂອງຢູ່ບິນເລົາຫານສອງຕົ້ນນັ້ນ ແລະຢູ່ເໜືອຄົ້ວຊຶ່ງຢູ່ຖັດຕ່າຂ່າຍດ້ວຍ ມີຫມາກພິລາສອງຮ້ອຍ ຫມາກຢູ່ລ້ອມຮອບເປັນສອງແຖວ ບົວຄວ່າອີກອັນນຶ່ງກໍມີເໜືອນກັນ
- 21 ທ່ານຕັ້ງເລົາໄວ້ທີ່ມຸກພຣະວິຫານ ທ່ານຕັ້ງເລົາຂ້າງຂວາໄວ້ ແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ ຢາຄົນ ແລະທ່ານຕັ້ງເລົາຂ້າງ ຂ້າຍໄວ້ເອີ້ນຊື່ວ່າ ໂບອັສ
- 22 ແລະເທິງຍອດເລົານັ້ນເປັນລາຍດອກບົວ ງານຂອງເລົາກໍສຳເຣັດດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 23 ແລ້ວທ່ານໄດ້ຫລໍ່ຂັນ ເປັນຂັນກົມ ວັດຈາກຂອບນຶ່ງໄປເຖິງອີກຂອບນຶ່ງໄດ້ສືບສອກ ສູງຫ້າສອກ ແລະວັດໂດຍ ຮອບໄດ້ສາມສືບສອກ
- 24 ໃຕ້ຂອບເປັນຮູບຫມາກນ້ຳເຕົ້າລະຍະສືບສອກ ຢູ່ຮອບຂັນຫມາກນ້ຳເຕົ້າຢູ່ສອງແຖວ ຫລໍ່ພ້ອມກັບເມື່ອຫລໍ່ຂັນ
- 25 ຂັນນັ້ນວາງຢູ່ເທິງງົວສືບສອງໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດເໜືອສາມໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນຕົກສາມໂຕ ຫັນຫນ້າ ໄປທິດໃຕ້ສາມໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນອອກສາມໂຕ ເຂົາວາງຂັນຢູ່ເທິງງົວ ສ່ວນຫລັງທັງຫມົດຂອງງົວຢູ່ ດ້ານໃນ
- 26 ຂັນຫນ້າໜຶ່ງຄືບ ທີ່ຂອບຂອງຂັນທຳເໜືອນຂອບດ້ວຍເໜືອນຢ່າງດອກບົວບັນຈຸໄດ້ສອງພັນບັທ (Baths)
- 27 ທ່ານທຳແທ່ນທອງສຳຣິດສືບອັນ ແທ່ນອັນນຶ່ງຍາວສີ່ສອກ ກວ້າງສີ່ສອກ ສູງສາມສອກ
- 28 ທ່ານສ້າງແທ່ນຢ່າງນີ້ ແທ່ນນີ້ມີແຜງ ແຜງນີ້ຝັງຢູ່ໃນຂອບ
- 29 ເທິງແຜງທີ່ຝັງຢູ່ໃນຂອບນັ້ນມີຮູບສິງ ງົວ ແລະເຊຣູບິມ ຂ້າງເທິງຂອບທີ່ຢູ່ເໜືອ ແລະໃຕ້ສິງແລະງົວ ມີລວດ ລາຍເປັນມາລັຍຝີຄ້ອນ
- 30 ນອກຈາກນີ້ ແທ່ນໜຶ່ງມີລັທອງສຳຣິດສີ່ລັ ແລະມີເພົາທອງສຳຣິດ ທີ່ແຈທັງສີ່ມີທີ່ຄ້ຳ ຂັນທີ່ຄ້ຳອັນໜຶ່ງຫລໍ່ມີມາ ລັຍຫ້ອຍຂ້າງໆທຸກຂ້າງ
- 31 ຊ່ອງເປີດຢູ່ໃນບົວຫງາຍ ຊຶ່ງສູງຂຶ້ນໄປໜຶ່ງສອກ ຊ່ອງເປີດນັ້ນກົມຢ່າງທີ່ເຂົາທຳເຊິງຮອງ ເລິກໜຶ່ງສອກຄືບ ທີ່ ຊ່ອງເປີດມີລາຍສລັກ ແລະແຜງນັ້ນກໍສີ່ຫລ່ຽມບໍ່ກົມ
- 32 ລັທັງສີ່ຢູ່ໃຕ້ແຜງ ເພົາລັທັງນັ້ນເປັນຊັ້ນດຽວກັບແທ່ນ ລັອັນໜຶ່ງສູງໜຶ່ງສອກຄືບ
- 33 ລັທັງນັ້ນເຂົາທຳເໜືອນລັຣິດຣິບ ທັງເພົາ ຂອບລັ ກຳ ແລະດຸມກຳຫລໍ່
- 34 ແທ່ນໜຶ່ງມີທີ່ຄ້ຳຢູ່ທີ່ແຈທັງສີ່ ທີ່ຄ້ຳນີ້ຫລໍ່ເປັນສິ້ນດຽວກັບແທ່ນ
- 35 ທີ່ເທິງຍອດແທ່ນມີແຖບຍອດສູງຄືບໜຶ່ງ ແລະເທິງຍອດແທ່ນນັ້ນມີຂອບ ແລະແຜງຕິດເປັນອັນດຽວກັນແທ່ນ
- 36 ທີ່ພື້ນຂອບ ແລະພື້ນແຜງ ທ່ານສລັກເປັນຮູບເຊຣູບິມ ສິງ ແລະຕົ້ນຕານ ຕາມທີ່ວ່າງຂອງແຕ່ລະສິ່ງມີລາຍ ມາລັຍຮອບ
- 37 ທ່ານໄດ້ທຳແທ່ນສືບແທ່ນຕາມຢ່າງນີ້ຫລໍ່ເໜືອນກັນຫມົດທຸກອັນ ຂະໜາດດຽວກັນແລະຮູບດຽວກັນ

- 38 ທ່ານທຳຂັນທອງສຳຣິດສິບຫນ່ວຍ ຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງບັນຈຸສີ່ສິບບັບ ຂະຫນາດຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງສີ່ສອກ ມີຂັນແທ່ນ ລະຫນ່ວຍທັງສິບແທ່ນ
- 39 ທ່ານວາງແທ່ນຂັນນັ້ນໄວ້ ທາງດ້ານຂວາຂອງພຣະວິຫານຫ້າແທ່ນ ແລະທາງດ້ານຊ້າຍຂອງພຣະວິຫານຫ້າ ແທ່ນ ແລະທ່ານວາງຂັນໄວ້ທີ່ດ້າຍຂວາພຣະວິຫານທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
- 40 ຮີຣາມໄດ້ທຳຫມໍ້ ຊວ້ານ ແລະຖ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນຮີຣາມກໍສຳເຣັດງານທັງສິ້ນຊຶ່ງເຂົາຕ້ອງກະທຳຖວາຍກະສັດໂຊໂລ ໂມນສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 41 ເສົາທານສອງຕີນ ຄົ້ວທັງສອງຂອງບົວຄວ່າທີ່ຢູ່ເທິງຍອດເສົາທານ ແລະຕາຂ່າຍສອງຜືນ ຊຶ່ງຄຸມຄົ້ວທັງສອງ ຂອງບົວຄວ່າຊຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດເສົາທານ
- 42 ແລະຫມາກພິລາສີ້ຮອຍສຳລັບຕາຂ່າຍສອງຜືນ ຕາຂ່າຍຜືນນຶ່ງມີຫມາກພິລາສອງແຖວ ເພື່ອຄຸມຄົ້ວທັງສອງ ຂອງບົວຄວ່າຊຶ່ງຢູ່ເທິງເສົາທານ
- 43 ແທ່ນສິບແທ່ນ ແລະຂັນສິບຫນ່ວຍຊຶ່ງຢູ່ເທິງແທ່ນ
- 44 ແລະຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງ ແລະງົວສິບສອງໂຕທີ່ຢູ່ໃຕ້ຂັນ
- 45 ຫມໍ້ ຊວ້ານ ແລະຖ້ວຍ ພາຂຸນະທັງສິ້ນເຫລົ່ານີ້ໃນພຣະວິຫານຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຮີຣາມໄດ້ທຳຖວາຍກະສັດ ໂຊໂລໂມນເປັນຂອງທີ່ທຳດ້ວຍທອງສຳຣິດຂັດມັນ
- 46 ພຣະຣາຊາຊົງຫລໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະໃນທີ່ໂຮງຫລອມລະຫວ່າງເມືອງ ຊຸກໂກດ ແລະຊາເຣທານ
- 47 ໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້ຊຶ່ງເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫມົດນີ້ ເພາະວ່າມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ນຳຫນັກຂອງທອງສຳຣິດ
- 48 ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງກະທຳເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືແທ່ນບູຊາທອງຄຳ ແລະ ຊົງທຳໂຕະເຂົ້າຈີ່ຫນ້າພຣະພັກດ້ວຍທອງຄຳ
- 49 ໂຕະຮອງຕີນໂຄມທອງຄຳບໍຣິສຸດ ຢູ່ທາງດ້ານຂວາຫ້າອັນ ຢູ່ທາງດ້ານຊ້າຍຫ້າອັນ ຂ້າງຫນ້າທ້ອງຫລັງ ດອກໄມ້ ຕະກຽງ ແລະຄົມ ທຳດ້ວຍທອງຄຳ
- 50 ຖ້ວຍ ມິດຕັດຕັດໃສ່ຕະກຽງ ຊາມ ຖ້ວຍສຳລັບເຄື່ອງຫອມ ບ່ວງ ແລະກະຖາງໄຟ ທຳດ້ວຍທອງຄຳ ແລະບານ ພັບສຳລັບປະຕູຂອງສ່ວນຊັ້ນໃນພຣະວິຫານຄືບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ ແລະສຳລັບປະຕູທ້ອງໂຖງຂອງພຣະວິຫານ ກໍທຳດ້ວຍທອງຄຳ
- 51 ບັນດາກິຈການຊຶ່ງພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນກະທຳກ່ຽວດ້ວຍພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ສຳເຣັດດັ່ງນີ້ ແລະໂຊໂລໂມນຊົງນຳບັນດາສິ່ງຊຶ່ງດາວິດຣາຊບົດາຊົງຖວາຍໄວ້ເຂົ້າມາ ຄືເຄື່ອງເງິນ ເຄື່ອງທອງຄຳ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ ແລະເກັບໄວ້ໃນຄັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

8 ໂຊໂລໂມນນຳຫີບຄຳສັນຍາມາໄວ້

ໃນພຣະວິຫານ

Dedication of the Temple
(2 ຂຕວ 5:2-6:2)

- 1 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ເຊີນຫົວຫນ້າເຜົ່າແລະຫົວຫນ້າຕະກູນອິສຣາເອນມາຍັງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອ ນຳຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກເມືອງຊີໂອນ ເມືອງຂອງດາວິດໄປຍັງພຣະວິຫານ
- 2 ເມື່ອວັນສລອງໃນເດືອນເຈັດ ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ມາຊ້ອງພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນ
- 3 ເມື່ອພວກຜູ້ນຳທຸກຄົນມາໂຮມກັນແລ້ວ ພວກປະໂຣທິດໄດ້ນຳຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າມາ
- 4 ຊຶ່ງແມ່ນພວກເລວີເປັນຜູ້ຫາມ ພ້ອມທັງຜ້າເຕັ້ນສັກສິດ ແລະພາຂຸນະສັກສິດມາຍັງພຣະວິຫານ

- 5 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນພ້ອມທັງພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນ ກໍເອົາແກະ ແລະງົວຢ່າງມາກມາຍມາຖວາຍບູຊາຕໍ່
ຫນ້າທິບຄຳສັນຍານັ້ນ
- 6 ຕໍ່ມາ ພວກປະໂຮທິດຈຶ່ງນຳເອົາທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າໄປບັນຈຸໄວ້ ໃນຫ້ອງຫລັງສຸດຂອງພຣະ
ວິຫານ ຊຶ່ງເປັນຫ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ທິບຄຳສັນຍານັ້ນຢູ່ພາຍໃຕ້ປົກຂອງເຊຣູບິມ
- 7 ປົກເຊຣູບິມໄດ້ປົກກວມໄມ້ຄານຫາມທິບຄຳສັນຍານັ້ນດ້ວຍ
- 8 ໄມ້ຄານຫາມທິບນີ້ຍາວຫລາຍ ຖ້າເບິ່ງແຕ່ນອກຫ້ອງສັກສິດກໍເຫັນໄດ້ ແຕ່ຖ້າເບິ່ງທາງນອກພຣະວິຫານກໍຈະບໍ່
ເຫັນ ໄມ້ຄານຫາມກໍຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນເທົ່າເຖິງທຸກວັນນີ້
- 9 ຢູ່ໃນທິບຄຳສັນຍານັ້ນ ມີແຕ່ຫິນສອງແຜ່ນທີ່ໂມເຊບັນຈຸໄວ້ທີ່ພູຊິນາອີ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນຫິນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີໄວ້ກັບພວກອິສຣາເອນ ຄາວເມື່ອພວກເຂົາເດີນທາງອອກຈາກປະເທດເອຢິບ
- 10 ເມື່ອປະໂຮທິດອອກມາຈາກບ່ອນສັກສິດ ກ້ອນເມກໄດ້ປົກທຸ້ມພວກປະໂຮທິດບໍ່ອາດກັບຄືນໄປປະຕິບັດວຽກ
ການໄດ້
- 11 ເພາະວ່າຮັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕັມໃນພຣະວິຫານນັ້ນ
- 12 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນກໍອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຕາເວັນຢູ່ເທິງຫ້ອງຟ້າ ແຕ່
ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນກ້ອນເມກແລະຄວາມມືດມົວ
- 13 ດຽວນີ້ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງບ່ອນຢູ່ອາສັຍໃຫ້ພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ຕລອດໄປ”
Solomon's Speech
(2 ຂຄວ 6:3-11)
- 14 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນກໍຫັນມາອວຍພອນແກ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທຸກຄົນ ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນກຳລັງຍືນຢູ່
- 15 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງຖືຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ມີຕໍ່ກະສັດດາ
ວິດພຣະບິດຂອງຂ້າພຣະອົງ ດັ່ງຄຳທີ່ວ່າ
- 16 ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຮົາໄດ້ນຳເອົາໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງເຮົາອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກເອົາຫົວ
ເມືອງໃນຕະກູນນຶ່ງຕະກູນໃດຂອງອິສຣາເອນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາສ້າງສະຖານທີ່ຢູ່ສຳລັບເຮົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາ
ດາວິດ ເປັນຜູ້ປົກຄອງໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງເຮົາ
- 17 ກະສັດດາວິດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ
- 18 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ສະເດັດພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈສ້າງວິຫານສຳລັບເຮົາ ອັນນັ້ນກໍເປັນ
ການດີຢູ່
- 19 ແຕ່ວ່າ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ສ້າງວິຫານນີ້ ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະສ້າງວິຫານສຳລັບເຮົາ”
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດແທນສະເດັດພໍ່
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງຣາຊບັນລັງຂອງອິສຣາເອນຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາໄວ້
ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ
- 21 ແລະໄດ້ສ້າງບ່ອນບັນຈຸທິບຄຳສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີໄວ້ກັບປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຮົາ ເວລາທີ່ພຣະ
ອົງຊົງນຳພວກທ່ານອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ

ກະສັດໂຊໂລໂມນອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
Solomon's Prayer of Dedication
(2 ຂຄວ 6:12-39)

- 22 ແລ້ວກະສັດໂຊໂລໂມນ ກໍໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທຸກຄົນ
- 23 ພຣະອົງຍົກພຣະຫັດຂຶ້ນຟ້າ ແລ້ວກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ວ່າໃນຟ້າສວັນ ຫລືແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ບໍ່ມີໃຜເຫມືອນພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຊື່ສັດຕໍ່ຄຳຫມັ້ນສັນຍາ ແລະຊົງມີຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຕໍ່ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເວລາພວກເຂົາດຳເນີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງຢ່າງສຸດອີກສຸດໃຈ
- 24 ພຣະອົງຊົງຮັກສາຄຳສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບກະສັດດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃນວັນນີ້ພຣະອົງຊົງທຳຕາມສັນຍາຂອງພຣະອົງ
- 25 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ດຽວນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດຕາມທີ່ສັນຍາໄວ້ກັບກະສັດດາວິດຂ້າໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງວ່າ ໃນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງອິສຣາເອນ ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາຈັກເທື່ອ ພຽງແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າປະຕິບັດຕົນຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຄີຍປະຕິບັດມາຕໍ່ໜ້າເຮົາ
- 26 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຂໍໃຫ້ພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງເປັນຈິງດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ຕໍ່ກະສັດດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເທີນ
- 27 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຢູ່ນຳມະນຸດໃນໂລກນີ້ຫລືບໍ່ ແມ່ນແຕ່ຟ້າສວັນອັນສູງສຸດກໍຍັງບໍ່ເຫມາະສົມສຳລັບພຣະອົງ ເຫດໃດພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນີ້ຈຶ່ງຈະເຫມາະສົມກັບພຣະອົງ
- 28 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ເຖິງແມ່ນວ່າວິຫານນີ້ນ້ອຍກໍຈຶ່ງ ຂໍຈົ່ງຟັງຄຳອ້ອນວອນທູນຂໍຈາກຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃນວັນນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງຄຳຮ້ອງແລະຄຳອ້ອນວອນທີ່ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງທູນຕໍ່ພຣະອົງ
- 29 ຂໍພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດເຝົ້າເບິ່ງແຍງວິຫານນີ້ຕອດວັນແລະຄືນ ບ່ອນນີ້ເປັນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນນະມັສການ ໃນຂນະທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ອ້ອນວອນຢູ່ນີ້ ຂໍຊົງຮັບຟັງຂ້າພຣະອົງດ້ວຍ
- 30 ເມື່ອຂ້າພຣະອົງ ແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອ້ອນວອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຟັງສຽງພວກຂ້າ ພຣະອົງ ແລະຍົກໂທດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງດ້ວຍ
- 31 ຖ້າຜູ້ນັ່ງຖືກພ້ອງວ່າເຂົາເປັນຄົນທຳຜິດຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ແລະຖືກບັງຄັບໃຫ້ທຳສັຕສາບານ ແລະເຂົາມາໃຫ້ຄຳສາບານຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນີ້ ເພື່ອສະແດງວ່າເຂົາເປັນຄົນບໍ່ຮື້ສຸດ
- 32 ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດໃນຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຮັບຟັງພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງລົງໂທດຄົນຜິດຕາມຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາ ແລະຂໍຊົງປ່ອຍຕົວຜູ້ທີ່ຍຸດຕິທັມນັ້ນ
- 33 ເມື່ອພວກອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຜ່າຍແພ້ສັດຕູຮູ້ຍ້ອນເຂົາໄດ້ທຳຜິດຕໍ່ພຣະອົງ ຖ້າວ່າພວກເຂົາກັບຄືນມາສັຮເສີນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະອ້ອນວອນທູນຂໍອະພິຍໂທດຈາກພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານນີ້
- 34 ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນຟ້າສວັນ ຂໍຈົ່ງຮັບຟັງ ແລະໃຫ້ອະພິຍບາບຊາວອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງນຳພວກເຂົາກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ບູຢາຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາ
- 35 ເມື່ອໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທຳຜິດ ພຣະອົງກໍລົງໂທດໂດຍບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກ ແລະພວກເຂົາກໍອວ່າຍໜ້າຄືນມາສູ່ພຣະວິຫານ ເພື່ອອ້ອນວອນ ແລະສັຮເສີນພຣະອົງ
- 36 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຈົ່ງຮັບຟັງສຽງຂອງພວກເຂົາ ຂໍພຣະອົງຊົງໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າຊີວິດ ແລະໄພ່ພົນອິສຣາເອນດ້ວຍ ຂໍຊົງສອນພວກເຂົາໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຂໍຊົງຖອກເທຝົນລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ເປັນສ່ວນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຕອດໄປ
- 37 ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຖ້າມີການອິດຍາກ ໂຮກລະບາດ ການທຳລາຍ ຫລືຕົ້ນໄມ້ເກີດພຍາດ ມີຜູງຕັກແຕນ ແລະດ້ວງມາທຳຮ້າຍຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເສັງຫາຍ ຫລືວ່າຖ້າມີສັດຕູຮູ້ມາອ້ອມເມືອງນີ້ທຸກດ້ານ ຫລືມີໄພວິບັດ ແລະການເຈັບໄຂ້ໄດ້ພຍາດ ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ

- 38 ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງມີຄວາມທຸກໃຈ ເຂົາກໍຍົກມືອ້ອນວອນຂໍຮ້ອງໄປທາງພຣະວິຫານນີ້
- 39 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຈົ່ງຊົງຮັບຟັງ ຊົງອະພັຍແລະປະຕິບັດຕໍ່ທຸກຄົນຕາມຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາ ເພາະ ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມນິກົດຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຂໍພຣະອົງຊົງປະຕິບັດກັບແຕ່ລະຄົນຕາມຄວາມປະພຶດຂອງພວກເຂົາ
- 40 ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໂຄຣບຢາເກງພຣະອົງຕລອດເວລາທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາພຣະອົງ
- 41 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກມານະມັສການ ແລະອ້ອນວອນພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນີ້
- 42 ຍ້ອນໄດ້ຍິນຊື່ສຽງ ແລະກິຈການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
- 43 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຮັບຟັງແລະຊົງຕອບຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງເຂົາ ເພື່ອວ່າຊົນຊາດທັງໝົດໃນໂລກນີ້ຈະຮູ້ຈັກແລະໂຄຣບຢາເກງພຣະອົງເຫມືອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເອງ ແລະໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ໃນ ພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນີ້
- 44 ຖ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກໄປຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງເຂົາ ທີ່ສນາມຣິບ ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າປົນຫນ້າອ້ອນວອນໃສ່ເມືອງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ແລະໃສ່ພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ຂ້າພຣະອົງສ້າງສຳລັບພຣະອົງນີ້
- 45 ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍຊົງຮັບຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບໂຊຊະນະ
- 46 ຖ້າວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທຳຜິດຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ບໍ່ກະທຳຜິດ ແລະພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດເຂົາ ໂດຍມອບເຂົາໄວ້ໃຕ້ອຳນາດຂອງສັດຕູ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນຝ່າຍຊະນະໄດ້ນຳເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນປະເທດອື່ນບໍ່ວ່າໃກ້ຫລືໄກ
- 47 ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ເຂົາຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ ເມື່ອພວກເຂົາສຳນຶກຜິດແລະກັບໃຈໂດຍໄຫວ້ວອນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ “ພວກເຂົາພຣະອົງເປັນຄົນບາບ ແລະໄດ້ທຳໃນທາງຜິດ ແລະທາງຊົ່ວຊ້າ”
- 48 ຖ້າວ່າເຂົາກັບໃຈມາທາງພຣະອົງອີກດ້ວຍຄວາມສຸດອີກສຸດໃຈ ແລະປົນຫນ້າອ້ອນວອນທາງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບ່ອນທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງສຳລັບພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ບຸ່ງຢາຕາຍາຍຂອງເຂົາ ແລະເມືອງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູທີ່ຈັບເຂົາໄປນັ້ນກໍຕາມ
- 49 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງຟ້າສວັນ ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງເທີນ
- 50 ຂໍຊົງອະພັຍບາບແລະການກະບົດທຸກຢ່າງທີ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງກະທຳຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍໂຜດໃຫ້ສັດຕູຂອງພວກເຂົາລ້ຽງເກືອພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
- 51 ເພາະວ່າເຂົາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ຊຶ່ງເປັນເຫມືອນເຕົາເຜົາໂລຫະນັ້ນ
- 52 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອໃດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງພ້ອມທັງຊາວອິສຣາເອນທີ່ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຮ້ອງທາງພຣະອົງ ຂໍຈົ່ງສະດັບຮັບຟັງຄຳໄຫວ້ວອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
- 53 ເພາະພຣະອົງຊົງໄດ້ແຍກເຂົາອອກມາຈາກຖ້ຳມາກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍໃນໂລກນີ້ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເປັນມໍຣະດົກຂອງ ພຣະອົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ໂດຍຜ່ານທາງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳພວກບຸ່ງຢາຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາພຣະອົງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບນັ້ນ”

ໂຊໂລໂມນອວຍພອນປະຊາຊົນ

Solomon Blesses the Assembly

(2 ຂຕວ 6:40-42)

- 54 ເວລາໂຊໂລໂມນອ້ອນວອນ ພຣະອົງໄດ້ຄູ່ເຂົ້າແລະຍົກມືຂຶ້ນສູ່ສວັນຕໍ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງອ້ອນວອນຂໍສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນ
- 55 ພຣະອົງຊົງຍືນຂຶ້ນຂໍພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍສຽງດັງງວ່າ
- 56 “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ໄພ່ພົນອິສຣາເອນຂອງພຣະອົງມີຄວາມສົບສຸກ ຊຶ່ງເປັນໄປ ຕາມຄຳສັນຍາທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຮັກສາຄຳສັນຍາທຸກຢ່າງທີ່ມີແກ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 57 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກບູ່ຢ່າ ຕາຍາຍຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ
- 58 ຂໍພຣະອົງຢ່າໄດ້ປະລະຖິ້ມພວກຂ້າພຣະອົງເລີຍ ຂໍພຣະອົງຊົງດັດແປງຈິດໃຈຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໃຫ້ມາຫາ ພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພຣະອົງເດີນຕາມວິທີທາງທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ ແລະຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດກັບກົດ ລະບຽບທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ບູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ
- 59 ຂໍໃຫ້ຄຳເວົ້າເຫລົ່ານີ້ຂອງຂ້າພຣະອົງ ທີ່ໄຫວ້ວອນຂໍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຜັງຢູ່ກັບພຣະອົງຕລອດວັນ ເວລາ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງເມດຕາແກ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນພ້ອມທັງບັນດາເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຂົາຕາມຄວາມ ຕ້ອງການປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ
- 60 ເພື່ອວ່າຊົນຊາດຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ຈະໄດ້ມາຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ມີພຣະ ເຈົ້າອົງອື່ນເລີຍ
- 61 ເພາະສະນັ້ນຂໍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄືທີ່ຈະດຳເນີນຢູ່ໃນ ກົດເກນຂອງ ພຣະອົງ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ດັ່ງໃນເວລານີ້

ການອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

Solomon Offers Sacrifices

(2 ຂຕວ 7:4:11)

- 62 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດພ້ອມທັງພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 63 ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ຖວາຍງົວສອງຫມື່ນສອງພັນໂຕ ແລະແກະນຶ່ງແສນສອງຫມື່ນໂຕ ຊຶ່ງເປັນການຖວາຍ ເພື່ອຄວາມສາມັກຄີດ້ວຍຢ່າງນີ້ ພຣະອົງແລະພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານແດ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ
- 64 ໃນວັນນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ອຸທິດຖວາຍໃຈກາງເດີນຊຶ່ງຢູ່ຫນ້າພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນພ ຣະອົງໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະທັນຍາບູຊາແລະສ່ວນໄຂມັນຂອງສານຕີບູຊາ ເພາະວ່າແທ່ນທອງສຳຮິດ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນນ້ອຍເກີນໄປບໍ່ພໍຮັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະທັນຍາບູຊາ ແລະສ່ວນໄຂມັນ ຂອງສານຕີບູຊາ
- 65 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນພ້ອມດ້ວຍອິສຣາເອນກໍຈັດງານສລອງທີ່ຕູບຂຶ້ນ ໄດ້ມີຜູງຊົນຈຳນວນຫລວງ ຫລາຍມາຈາກທົ່ວທັງປະເທດ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງເລໂບຮາມັທຈົນເຖິງເຂດປະເທດເອຍິບ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນມາຢູ່ ຊ້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດວັນເຈັດຄືນ
- 66 ແລ້ວໃນວັນທີ່ແປດ ພຣະອົງກໍບອກໃຫ້ປະຊາຊົນກັບຄືນເມືອ ຍ້ອນຄວາມດີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຕໍ່ກະສັດດາ ວິດ ແລະຕໍ່ໄພ່ພົນອິສຣາເອນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖວາຍພອນແດ່ເຈົ້າຊີວິດ ແລ້ວກັບຄືນເມືອເມືອງດ້ວຍຄວາມມ່ວນ ຊຶ່ນ

**9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດຄັ້ງທີສອງຕໍ່
ໂຊໂລໂມນ**

God Appears Again to Solomon

(2 ຂຄວ 7:11-22)

- 1 ເມື່ອກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຣາຊວັງ ພ້ອມດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການຈະສ້າງນັ້ນສໍາເລັດແລ້ວ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງປາກົດຕໍ່ພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ປາກົດຕໍ່ພຣະອົງທີ່ເມືອງກີເບໂອນ
- 3 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຂໍຮັບເອົາພຣະວິຫານທີ່ເຈົ້າໄດ້ສ້າງໄວ້ນີ້ໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະໄດ້ປະດິດສະຖານຊື່ຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນເປັນນິດ ຕາຂອງເຮົາແລະໃຈຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຕະຫລອດໄປ
- 4 ຖ້າເຈົ້າຮັບໃຊ້ເຮົາດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະຄວາມສັດຊື່ດັ່ງດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າ ໂດຍປະຕິບັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງ ແລະຖື ຮັກສາພຣະບັນຍັດກັບຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ
- 5 ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ປົກຄອງອິສຣາເອນຕະຫລອດໄປ ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາກັບດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດແຄນຜູ້ທີ່ນັ່ງເທິງບັນລັງອິສຣາເອນນີ້ຈັກເທື່ອ”
- 6 ຖ້າວ່າເຈົ້າແລະພວກລູກຫລານຂອງເຈົ້າຫັນຫລັງໃສ່ເຮົາ ແລະໄປຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ ແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນການບໍ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດແລະພຣະຄໍາສັ່ງທີ່ເຮົາຕັ້ງໄວ້
- 7 ເຮົາຈະຕັດພວກອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາ ເຮົາຈະຖິ້ມພຣະວິຫານຊຶ່ງເຮົາຖືເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດສໍາລັບເຮົາ ຊົນຊາດຕ່າງໆຈະລັງກຽດແລະເຍາະເຍີ້ຍພວກອິສຣາເອນ
- 8 ວິຫານນີ້ຈະກາຍເປັນເປັນກອງທຶນທີ່ເພພັງ ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານກາຍມາກໍຈະຈົງ ພວກເຂົາຈະຖືວ່າປາກແລະເວົ້າວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງທໍາໃຫ້ເມືອງແລະພຣະວິຫານເປັນດັ່ງນີ້”
- 9 ແລະພວກອື່ນກໍຈະຕອບວ່າ “ຍ້ອນວ່າ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊົງນໍາພວກຢູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາອອກມາຈາກປະເທດເອຍິບ ພວກເຂົາໄດ້ຂາບໄຫວ້ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ ຢ່າງນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນໍາເອົາເຫດຮ້າຍເຫລົ່ານີ້ມາຕົກຖືກພວກເຂົາ”
- 10 ຢູ່ມາເມື່ອຄົບຊາວປີ ຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງອາຄານສອງຫລັງ ຄືພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດ
- 11 ເມື່ອຮີຣາມກະສັດເມືອງ ຕີເຣ ໄດ້ສົ່ງໄມ້ສິນສິດາ ແລະໄມ້ແປກ ແລະທອງຄໍາໃຫ້ແກ່ໂຊໂລໂມນຕາມທີ່ພຣະອົງມີພຣະປະສົງ ແລ້ວພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນກໍຊົງປະທານຫົວເມືອງໃນແຜ່ນດິນຄາລີເລໃຫ້ແກ່ ຮີຣາມ ຊາວຫົວເມືອງ
- 12 ແຕ່ເມື່ອຮີຣາມສະເດັດຈາກເມືອງຕີເຣ ເພື່ອຊົມຫົວເມືອງຊຶ່ງໂຊໂລໂມນປະທານແກ່ທ່ານ ຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພໍ ພຣະທັຍທ່ານ
- 13 ເພາະສະນັ້ນທ່ານຈຶ່ງວ່າ, “ອ້າຍເອີຍ ເມືອງຊຶ່ງທ່ານປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນເປັນເມືອງແບບນີ້ບໍ່” ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນວ່າແຜ່ນດິນກາບູນເທົ່າທຸກວັນນີ້
- 14 ຮີຣາມໄດ້ສົ່ງທອງຄໍານຶ່ງຮ້ອຍຊາວຕະລັນໃຫ້ແກ່ພຣະຣາຊາ

ພຣະຣາຊກິດກິມອື່ນໆຂອງໂຊໂລໂມນ

Other Acts of Solomon

(2 ຂຄວ 8:3-16)

- 15 ນີ້ເປັນເລື່ອງແຮງງານເກນ ຊຶ່ງເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ເກນເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ ແລະປ້ອມ ມິນໂລ ແລະກຳແພງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຮາໂຊຣ໌ ແລະເມກິດໂດ ແລະເກເຊີ
- 16 ຟາຣາໂອກະສັດເອຍິບໄດ້ຍົກທັບຂຶ້ນມາຍິດເມືອງເກເຊີ ແລະເອົາໄຟເຜົາເສັງ ແລະໄດ້ຂ້າຄົນການາອານຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ແລະໄດ້ຍົກເມືອງໃຫ້ແກ່ທິດາຂອງທ່ານເປັນສິນສົມຣິດ ຄົມະເທສີຂອງໂຊໂລໂມນ
- 17 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງສ້າງເກເຊີຂຶ້ນໃໝ່ ແລະສ້າງເມືອງເບັດໂຮໂຣນຢູ່ລຸ່ມ
- 18 ທັງເມືອງບາອາລັທ ແລະເມືອງທາມາຣ໌ໃນຖິ່ນກັນດານໃນແຜ່ນດິນຢູດາ
- 19 ທັງບັນດາທົວເມືອງຄັງຫລວງທີ່ໂຊໂລໂມນມີຢູ່ ແລະທົວເມືອງສຳລັບຣິດຣິບຂອງພຣະອົງ ແລະທົວເມືອງສຳລັບພົນມ້າຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງໃດໆຊຶ່ງໂຊໂລໂມນມີພຣະປະສົງຈະສ້າງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນເລບານອນ ແລະທົວແຜ່ນດິນຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ
- 20 ປະຊາຊົນທັງປວງຊຶ່ງເຫລືອຢູ່ຈາກຄົນອາໂມຣິດ ຄົນຣິດຕີ ຄົນເປຣິສ ຄົນຣີວີ ແລະຄົນເຢບູສ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄົນອິສຣາເອນ
- 21 ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນບໍ່ສາມາດຈະທຳລາຍໃຫ້ສິ້ນໄດ້ ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ໂຊໂລໂມນຊົງເກນໃຫ້ເປັນທາດຢູ່ຈົນທຸກວັນນີ້
- 22 ແຕ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນນັ້ນ ໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ເປັນທາດ ເຂົາທັງຫລາຍເປັນທະຫານ ເປັນຂ້າຣາຊການເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງພຣະອົງ ເປັນນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງ ເປັນຜູ້ບັງຄັບການຣິດຣິບຂອງພຣະອົງ ແລະເປັນພົນມ້າຂອງພຣະອົງ
- 23 ເຫລົ່ານີ້ເປັນເຈົ້າຫນ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່ເຫນືອພຣະຣາຊກິດຂອງໂຊໂລໂມນຈຳນວນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ເປັນຜູ້ດູແລປະຊາຊົນທີ່ທຳງານ
- 24 ແຕ່ທິດາຂອງຟາຣາໂອໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກນະຄອນດາວິດ ເຖິງພຣະຣາຊວັງຂອງນາງເອງ ຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງໃຫ້ນາງ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງສ້າງປ້ອມມິນໂລ
- 25 ປີລະສາມຄັ້ງ ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງສານຕິບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງຖວາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງສ້າງພຣະວິຫານຈົນສຳເລັດ

Solomon's Commercial Activity
(2 ຂຄວ 8:17-18)

- 26 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງກອງເຮືອກຳປັ່ນທີ່ ເອຊີໂອນເກເບີ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ ເອໂລທເທິງຝັ່ງທະເລແດງໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ
- 27 ແລະຮີຣາມໄດ້ສົ່ງຂ້າຣາຊການ ແລະພົນເຮືອຜູ້ຊຶ່ງຄຸ້ນເຄີຍກັບທະເລໄປກັບກອງກຳປັ່ນພ້ອມກັບຂ້າຣາຊການຂອງໂຊໂລໂມນ
- 28 ເຂົາທັງຫລາຍໄປເຖິງເມືອງ ໂອຟິຣ໌ ແລະນຳທອງຄຳມາຈາກທີ່ນັ້ນ ຈຳນວນສີ່ຮ້ອຍຊາວຕະລັນ ແລະນຳມາຖວາຍກະສັດໂຊໂລໂມນ

10 ພຣະຣາຊິນີປະເທດເຊບາສະເດັດມາຢັງມຢາມໂຊໂລໂມນ

Visit of the Queen of Sheba

(2 ຂຄວ 9:1-28)

- 1 ຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ຊ່ຳລືໄປເຖິງພຣະຣາຊິນີແຫ່ງປະເທດເຊບາ ພຣະນາງຈຶ່ງສະເດັດມາຖາມບັນຫາເລິກແລບຫລາຍຢ່າງກັບພຣະອົງ
 - 2 ພຣະນາງໄດ້ສະເດັດໄປກຽງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຕິດຕາມດ້ວຍຂ້າໃຊ້ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ພ້ອມທັງຜູງອູດບັນທຸກຊັບສິມບັດອັນມະຫາສານ ເຊັ່ນວ່າ ເຄື່ອງເທດ ທອງຄຳຢ່າງຫລວງຫລາຍແລະເພັດ ເມື່ອທັງສອງພົບກັນ ພຣະນາງກໍທູນຖາມບັນຫາຫລາຍຢ່າງທີ່ຄິດໄວ້ກັບພຣະອົງ
 - 3 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ຕອບຄຳຖາມຂອງພຣະນາງທຸກຂໍ້ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ໃດຂ້ອງຕາເລີຍ
 - 4 ພໍພຣະພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາຮູ້ເຫັນຄວາມສລຽວສລາດຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນພ້ອມທັງພຣະຣາຊວັງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ
 - 5 ອາຫານການກິນຢູ່ເທິງໂຕະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງພວກຂ້າຣາຊະການ ໜ້າທີ່ຂອງພວກຂ້າໃຊ້ຕລອດທັງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງພວກເຂົາ ພວກພະນັກງານເຄື່ອງຕື່ມ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະນາງກໍຕົກຂະມະພຣະທັຍໃນທັນທີ
 - 6 ແລະທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ທຸກສິ່ງກ່ຽວກັບເຮືອງຂອງພຣະອົງ ທັງຄວາມສລຽວສລາດຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ໃນເມືອງຂອງຂ້ານ້ອຍກໍເປັນຄວາມຈິງຫມົດ
 - 7 ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ ຈົນຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເຫັນດ້ວຍຕົນເອງ ສະຕິປັນຍາແລະຄວາມມັ່ງຄັ່ງສົມບູນຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນມາມີພຽງເຄິ່ງໜຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ ແລະໄດ້ເຫັນໃນເວລານີ້
 - 8 ບັນດາຄົນຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ ບັນດາຂ້າຣາຊະການເຫລົ່ານີ້ຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ ຜູ້ທີ່ຢູ່ງານປະຈຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງແລະຟັງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ
 - 9 ສາທຸການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມອບຄວາມສະງ່າຣາສີ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງອິສຣາເອນ ຍ້ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຄວາມຮັກຕໍ່ອິສຣາເອນຕລອດໄປ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເພື່ອປົກຄອງຢ່າງຍຸດຕິທັມ ແລະຖືກຕ້ອງ
 - 10 ແລ້ວພຣະຣາຊິນີກໍຖວາຍທອງຄຳຫນັກນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຕະລັນແດ່ພຣະຣາຊາ ພ້ອມທັງເຄື່ອງຫອມ ແລະເພັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຄື່ອງຫອມອັນຫລວງຫລາຍທີ່ພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາເອົາມາຖວາຍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນນີ້ ບໍ່ເຄີຍມີໃຜມາຖວາຍໃຫ້ຫລວງຫລາຍຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອເລີຍ
 - 11 ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຂະບວນກຳປັ່ນເຈົ້າເຈົ້າຮີຣາມໄດ້ບັນທຸກທອງຄຳມາຈາກໂອຟິຣ໌ ທັງໄດ້ນຳເອົາໄມ້ຈັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະເພັດອີກດ້ວຍ
 - 12 ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ເອົາໄມ້ຈັນນີ້ທຳເສົາຄ້ຳພຣະວິຫານ ເສົາຄ້ຳພຣະຣາຊວັງ ແລະທຳພິນໃຫ້ນັກດົນຕີຕລອດທຸກວັນນີ້ ບໍ່ເຄີຍເຫັນໄມ້ຈັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ
 - 13 ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ພຣະຣາຊະທານຫລາຍສິ່ງໃຫ້ພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາ ຕາມເຄື່ອງອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ພຣະອົງມີຢູ່ ແລະພຣະອົງຍັງໄດ້ພຣະຣາຊະທານຕື່ມອີກຕາມທີ່ພຣະນາງຕ້ອງການ ແລ້ວພຣະນາງພ້ອມທັງບັນດາເສນາອາມາດກໍກັບຄືນເມືອສູ່ປະເທດຂອງຕົນ
- ຄວາມມັ່ງຄັ່ງກັບພຣະກຽດເລືອງລືຂອງໂຊໂລໂມນ**
- 14 ນ້ຳຫນັກຂອງທອງຄຳທີ່ນຳມາສົ່ງໂຊໂລໂມນໃນປີທີ່ນັ້ນເປັນທອງຄຳທີ່ກຮ້ອຍຫົກສິບຕະລັນ
 - 15 ນອກເໜືອຈາກທອງຄຳຊຶ່ງມາຈາກພໍ່ຄ້າ ແລະຈາກການຄ້າຂອງພວກພໍ່ຄ້າ ແລະຈາກກະສັດທັງປວງຂອງປະເທດອາຣະເບັງ ແລະຈາກບັນດາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງແຜ່ນດິນ

- 16 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງໂລ່ສອງຮ້ອຍອັນດ້ວຍທອງຄຳທຸບ ໂລ່ອັນນຶ່ງໃຊ້ທອງຄຳທຶກຮ້ອຍເຊເກລ
- 17 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງໂລ່ສາມອັນດ້ວຍທອງຄຳທຸບ ໂລ່ອັນນຶ່ງໃຊ້ທອງຄຳສາມມິນັສ (Minas) ແລະພຣະຣາຊາຊົງເກັບໂລ່ໄວ້ໃນຫ້ອງໂຖງແຫ່ງດົງເລບານອນ
- 18 ພຣະຣາຊາຊົງກະທຳພຣະທີ່ນຶ່ງງາຂ້າງຂນາດໃຫຍ່ດ້ວຍ ແລະຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳຢ່າງງາມທີ່ສຸດ
- 19 ພຣະທີ່ນຶ່ງນັ້ນມີບັນໄດທຶກຂັ້ນ ພະນັກຫລັງຂອງພຣະທີ່ນຶ່ງນັ້ນກົມຂ້າງເທິງ ແລະສອງຂ້າງພຣະທີ່ນຶ່ງນັ້ນມີທີ່ວາງພຣະຫັດ ມີສິ່ງສອງໂຕຍືນຢູ່ຂ້າງທີ່ວາງພຣະຫັດ
- 20 ມີສິ່ງອີກສິບສອງໂຕຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງທຶກຂັ້ນບັນໄດທັງສອງຂ້າງ ເຂົາບໍ່ເຄີຍທຳໃນຣາຊອານາຈັກໃດໆເໝືອນຢ່າງນີ້
- 21 ພາຊນະທັງສິ້ນສຳລັບເຄື່ອງຕື່ມຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນທຳດ້ວຍທອງຄຳ ແລະພາຊນະທັງສິ້ນທີ່ຢູ່ຫ້ອງໂຖງແຫ່ງດົງເລບານອນ ທຳດ້ວຍທອງຄຳບໍ່ຮິສຸດບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ທຳດ້ວຍເງິນເລີຍ ເງິນນັ້ນຖືວ່າເປັນຂອງບໍ່ມີຄ່າໃນສມັຍຂອງໂຊໂລໂມນ
- 22 ເພາະວ່າກະສັດມີກອງກຳປັ້ນເມືອງທາຣ໌ຊິສ ເດີນທະເລພ້ອມກັບກອງກຳປັ້ນເມືອງຮີຣາມກອງກຳປັ້ນເມືອງທາຣ໌ຊິສນຳທອງຄຳ ເງິນ ງ່າຂ້າງ ລົງ ແລະນົກຍຸງມາສາມປີຕໍ່ຄັ້ງ
- 23 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ກະສັດໂຊໂລໂມນຈຶ່ງໄດ້ປຽບກວ່າກະສັດອື່ນໆແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນເລື່ອງລົມບັດ ແລະສະຕິປັນຍາ
- 24 ແລະທົ່ວທັງໂລກກຳສແວງທາທີ່ຈະເຂົ້າເຝົ້າໂຊໂລໂມນ ເພື່ອຈະຟັງພຣະສະຕິປັນຍາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຣາຊທານໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ
- 25 ທຸກຄົນກໍນຳເຄື່ອງບັນນາການຂອງເຂົາມາ ເປັນເຄື່ອງທຳດ້ວຍເງິນ ແລະທອງຄຳ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ເຄື່ອງອາວຸດ ເຄື່ອງເທດ ມ້າ ແລະລໍ ຕາມຈຳນວນກຳຫນົດທຸກໆປີ
- 26 ໂຊໂລໂມນຊົງສະສົມຮິດຮົບ ແລະພົນມ້າ ພຣະອົງຊົງມີຮິດຮົບນຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຄັນ ແລະພົນມ້ານຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້ປະຈຳຢູ່ທີ່ຫົວເມືອງຮິດຮົບ ແລະຢູ່ກັບພຣະຣາຊາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 27 ແລະພຣະຣາຊາຊົງກະທຳໃຫ້ເງິນນັ້ນເປັນຂອງສາມັນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເໝືອນກ້ອນຫີນ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ມີໄມ້ລິນມາກມາຍເໝືອນຕົ້ນໄມ້ເຕືອແຫ່ງເນີນເຊເຟລາ
- 28 ມ້າອັນດີເປັນສິນຄ້າເຂົ້າຂອງໂຊໂລໂມນມາຈາກເອຍິບ ແລະເມືອງກູເອ ແລະບັນດາພໍ່ຄ້າຂອງພຣະຣາຊາກໍໄດ້ມາຈາກ ກູເອຕາມຣາຄາ
- 29 ຈະນຳຮິດຮົບຄັນນຶ່ງເຂົ້າມາຈາກເອຍິບໄດ້ໃນຣາຄາທຶກຮ້ອຍເຊເກລ ເງິນ ແລະມ້າໂຕນຶ່ງ ນຶ່ງຮ້ອຍຫນ້າສິບ ດັ່ງນັ້ນໂດຍທາງພວກພໍ່ຄ້າເຂົາກໍສົ່ງອອກໄປຍັງບັນດາກະສັດທັງປວງຂອງຄົນຮິດຕີ ແລະບັນດາກະສັດຂອງຊີເຣັງ(ອາຣາມ)

11 ເລື່ອງໂຊໂລໂມນຫັນຫນີຈາກພຣະເຈົ້າ

Solomon's Errors

- 1 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງຮັກຍິງຕ່າງດ້ວຍຫລາຍຄົນ ນອກຈາກທິດາຂອງຟາຣາໂອ ມີຍິງຄົນໂມອາບ ຄົນອັມໂມນ ຄົນເອໂດມ ຄົນຊີໂດນີອານ ແລະຄົນຮິດຕີ
- 2 ເປັນຂອງປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຄົນອິສຣາເອນວ່າ, “ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຂົ້າໄປແຕ່ງງານກັບເຂົາທັງຫລາຍ ຫລືຢ່າໃຫ້ເຂົາມາແຕ່ງງານກັບເຈົ້າ ເພາະເຂົາຈະຫັນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປຕາມພຣະຂອງເຂົາເປັນແນ່” ໂຊໂລໂມນຊົງຕິດພັນກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຮັກ

- 3 ພຣະອົງມີມະເຫສີເຈັດຮ້ອຍ ແລະນາງຫ້າມສາມຮ້ອຍແລະບັນດາມະເຫສີຂອງພຣະອົງກໍຊົງຫັນພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໄປເສັງ
 - 4 ເພາະຢູ່ມາເມື່ອໂຊໂລໂມນຊົງເຖົ້າຊະຣາແລ້ວ ມະເຫສີຂອງພຣະອົງໄດ້ຫັນພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປຕາມພຣະອື່ນ ແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ດັ່ງພຣະທັຍຂອງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ
 - 5 ເພາະໂຊໂລໂມນຊົງດຳເນີນຕາມພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕ (As-tarte) ພຣະແມ່ເຈົ້າຂອງຄົນຊີໂດນ ແລະຕາມພຣະມິນໂຄມ (Mil-com) ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຄົນອັມໂມນ
 - 6 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງກະທຳສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງເຕັມພຣະທັຍດັ່ງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳມາແລ້ວນັ້ນ
 - 7 ແລ້ວໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງສະຖານທີ່ສູງສຸດ ສຳລັບພຣະ ເຄໂມສ (Che'mosh) ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງໂມອາບ ໃນພູເຂົາທີ່ຢູ່ກົງຂ້າມເຢຣູຊາເລັມ ແລະສຳລັບພຣະໂມເລກ (Mo'lech) ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຄົນອັມໂມນ
 - 8 ແລະພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກະທຳດັ່ງນັ້ນເພື່ອມະເຫສີຕ່າງດ້າວຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມ ແລະຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາແກ່ບັນດາພຣະຂອງເຂົາ
 - 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດຕ໌ໂຊໂລໂມນ ເພາະພຣະທັຍຂອງທ່ານໄດ້ຫັນໄປເສັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ທ່ານສອງຄັ້ງແລ້ວ
 - 10 ແລະໄດ້ຊົງສັ່ງທ່ານກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້ວ່າທ່ານບໍ່ຄວນໄປຕິດຕາມພຣະອື່ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
 - 11 ເພາະສະນັ້ນພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂຊໂລໂມນວ່າ, “ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນຢ່າງນີ້ ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາ ແລະກົດເກນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ ເຮົາຈະຈົກອານາຈັກເສັງຈາກເຈົ້າ ແລະໃຫ້ແກ່ຂ້າຣາຊການຂອງເຈົ້າ
 - 12 ສັນນັ້ນກໍດີເພາະເຫັນແກ່ດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະບໍ່ກະທຳໃນວັນເວລາຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຈະຈົກອອກຈາກມືບຸດຂອງເຈົ້າ
 - 13 ຢ່າງໃດກໍດີ ເຮົາຈະບໍ່ຈົກເສັງຫມົດອານາຈັກ ແຕ່ເຮົາຈະໃຫ້ເຜົ່ານຶ່ງແກ່ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອເຫັນແກ່ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້”
- Adversaries of Solomon**
- 14 ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ສັດຕູເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂຊໂລໂມນ ຄືຮາດາດ ຄົນເອໂດມ ທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍຣາຊວົງແຫ່ງເອໂດມ
 - 15 ເພາະເມື່ອດາວິດຢູ່ໃນເອໂດມ ແລະໂຍອາບຜູ້ບັນຊາການກອງທັບໄດ້ຂຶ້ນໄປຝັງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າ ເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເອໂດມເສັງ
 - 16 (ເພາະໂຍອາບ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນທົກເດືອນ ຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເອໂດມ)
 - 17 ແຕ່ຮາດາດໄດ້ຫນີໄປເອຢິບ ພ້ອມກັບຄົນເອໂດມບາງຄົນຜູ້ເປັນຂ້າຣາຊການຂອງບິດາຂອງທ່ານ ຄັ້ງນັ້ນຮາດາດຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່
 - 18 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກອອກຈາກມິດີອານມາຍັງປາຣານ ແລະພາຄົນຈາກປາຣານມາກັບເຂົາ ແລະມາເຖິງເອຢິບເຝົ້າກະສັດຟາຣາໂອກະສັດແຫ່ງເອຢິບ ຜູ້ປະທານເຮືອນຫລັງນຶ່ງແກ່ເຂົາ ແລະກຳນົດໃຫ້ໄດ້ຮັບປັນສະບຽງອາຫານ ແລະປະທານທີ່ດິນໃຫ້ເຂົາດ້ວຍ

- 19 ແລະຮາດາດເປັນທີ່ຊອບຫລາຍໃນສາຍຕາຂອງຟາຣາໂອ ຟາຣາໂອຈຶ່ງປະທານນ້ອງສາວຂອງມະເທສີຂອງທ່ານເອງ ຄື(ຂະນິດຖາ) ນ້ອງສາວຂອງພຣະຣາຊິນິທາເປເນສໃຫ້ແຕ່ງງານກັບເຂົາ
- 20 ແລະນ້ອງສາວຂອງທາເປເນສປະສູດເກນູບັທໃຫ້ທ່ານເປັນບຸດຊາຍ ຜູ້ຊຶ້ງຖືກລ້ຽງດູໄວ້ໃນວັງຂອງຟາຣາໂອ ແລະເກນູບັທຢູ່ໃນວັງຂອງຟາຣາໂອໃນຫມູ່ຮາຊໂອຣິດຂອງຟາຣາໂອ
- 21 ແຕ່ເມື່ອຮາດາດຢູ່ໃນເອຢິບໄດ້ຍິນວ່າ ດາວິດໄດ້ລ່ວງລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະໂຢອາບຜູ້ບັນຊາການກອງທັບກໍສິ້ນຊີວິດແລ້ວ ຮາດາດຈຶ່ງທູນຟາຣາໂອວ່າ, “ຂໍຂ້າພຣະອົງທູນລາ ເພື່ອຂ້າພຣະອົງຈະກັບໄປຍັງປະເທດຂອງຂ້າພຣະອົງເອງ”
- 22 ແຕ່ຟາຣາໂອສັ່ງກັບທ່ານວ່າ, “ທ່ານຢູ່ກັບເຮົາຂາດສິ່ງໃດຫລື ບັດນີ້ທ່ານຈຶ່ງເສາະຫາທີ່ຈະກັບໄປຍັງປະເທດຂອງທ່ານ” ແລະທ່ານກໍທູນພຣະອົງວ່າ, “ບໍ່ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ ແຕ່ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄປເຖິດ”
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ສັດຕູເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ທ່ານອີກຄົນນຶ່ງ ຄືເຣໂຊນບຸດຂອງເອລີອາດາ ຜູ້ທີ່ໄປຈາກຮາດາດເຂົາກະສັດແຫ່ງໂຊບາເຈົ້ານາຍຂອງຕົນ
- 24 ເມື່ອດາວິດເຂັ້ນຂ້າຊາວໂຊບາເຂົາກໍຮວບຮວມຜູ້ຄົນໃຫ້ຢູ່ກັບເຂົາ ກາຍເປັນຫົວໜ້າຂອງກອງບັນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍໄປຍັງເມືອງດາມັສກັສອາໂສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຄອບຄອງເມືອງດາມັສກັສ
- 25 ທ່ານເປັນສັດຕູຂອງອິສຣາເອນຕອດວັນເວລາຂອງໂຊໂລໂມນ ກໍ່ເຫດຮ້າຍດັ່ງທີ່ຮາດາດໄດ້ກະທຳ ແລະທ່ານກຽດຊັງອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ປົກຄອງຢູ່ເໜືອຊີເຣັງ (ອາຣາມ)

Jeroboam's Rebellion

- 26 ເຢໂຣໂບອາມບຸດຊາຍຂອງເນບັດ ເປັນຄົນຕະກູນເອຟຣາອິມທີ່ມາຈາກເຊເຣດາ ແມ່ຂອງເຂົາຊື່ວ່າ ເຊຣູອານາງເປັນແມ່ຫມ້າຍ ເຢໂຣໂບອາມເປັນຄົນໃນວົງຮາຊການຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ແຕ່ເຂົາໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ
- 27 ເຣື່ອງຮາວການກະບົດຂອງເຢໂຣໂລອາມເປັນດັ່ງນີ້ ເຈົ້າໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງປ້ອມມິນໂລ ຢູ່ທາງເບື້ອງທິດຕາເວັນອອກຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ອັດປ່ອງແຕກຂອງກຳແພງເມືອງຂອງດາວິດບິດາຂອງພຣະອົງ ເຢໂຣໂບອາມເປັນຊາຍຫນຸ່ມທີ່ເກັ່ງກ້າ
- 28 ເມື່ອເຈົ້າໂຊໂລໂມນສັງເກດເຫັນເຢໂຣໂບອາມເປັນຊາຍຫນຸ່ມທີ່ເກັ່ງກ້າ ແລະເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກງານ ພຣະອົງຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ກຳກັບຄົນງານທັງໝົດຂອງຕະກູນມານັສເຊ ແລະເອຟຣາອິມ
- 29 ວັນນຶ່ງ ເມື່ອເຢໂຣໂບອາມອອກໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາຣີຢາຊາວຊີໂລ ໄດ້ພົບທ່ານທີ່ກາງທາງ ອາຣີຢານຸ່ງເຄື່ອງເສື້ອ ຄຸມໃຫມ່ ແລະທັງສອງຢູ່ນອກເມືອງຕາມລຳພັງໃນທົ່ງນາ
- 30 ແລ້ວອາຣີຢາແກ້ເສື້ອຄຸມໃຫມ່ອອກມາຈິກເປັນສິບສອງຕ່ອນ
- 31 ແລະທ່ານເວົ້າຕໍ່ເຢໂຣໂບອາມວ່າ, “ທ່ານຈຶ່ງເອົາໄປສິບສິ້ນເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາກຳລັງຈະຈັກອານາຈັກຈາກມີໂຊໂລໂມນ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າສິບຕະກູນ
- 32 (ແຕ່ເຂົາຈະມີຕະກູນນຶ່ງເພື່ອເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອເຫັນແກ່ເຢຣູຊາເລັມເມືອງຊຶ່ງເຮົາເລືອກຈາກຖ້າມກາງເຜົ່າທັງປວງຂອງອິສຣາເອນ)
- 33 ເພາະວ່າໂຊໂລໂມນໄດ້ລືມເຮົາ ແລະໄປນະມັສການຮູບພຣະອັຊຕາຕາ ຄືເທບທິດາຂອງຊາວຊີໂດມ ເຄໂມສ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວໂມອາບ ມິນໂກມພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອັມໂມນ ເຂົາບໍ່ໄດ້ພັງຄວາມເຮົາ ເຂົາທຳໃນສິ່ງທີ່ຜິດ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ດາວິດບິດາຂອງເຂົາໄດ້ປະຕິບັດມາ
- 34 ແຕ່ວ່າເຮົາຈະບໍ່ເອົາຮາຊອານາຈັກອອກໜີຫມົດຈາກກຳມີຂອງເຂົາ ເພາະເຮົາຍັງຈະໃຫ້ເຂົາເປັນເຈົ້າຊີວິດບິກຄອງໄປ ຕອດຊີວິດ ເພາະເຫັນແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະຄຳສັ່ງຂອງເຮົາໄວ້
- 35 ເຮົາຈະຍຶດເອົາຮາຊອານາຈັກອອກຈາກກຳມີບຸດຊາຍຂອງເຂົາ ແລະມອບໃຫ້ເຈົ້າປົກຄອງສິບຕະກູນ

- 36 ເຮົາຈະໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງເຂົາປົກຄອງນຶ່ງຕະກູນ ເພື່ອວ່າຈະມີເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດປົກຄອງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເປັນເມືອງທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນປະທັບຂອງເຮົາ
- 37 ສະນັ້ນ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າປົກຄອງຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະເຈົ້າຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ
- 38 ຖ້າວ່າເຈົ້າຟັງຄໍາສັ່ງທຸກຢ່າງ ແລະຂັບຕາມວິຖີທາງຂອງເຮົາໂດຍປະຕິບັດໃນທຸກໆສິ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ປະຕິບັດມາ ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຈະໃຫ້ມີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າປົກຄອງສືບແທນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນເໝືອນດັ່ງກະສັດດາວິດຍ້ອນໂຊໂລໂມນທໍາຜິດ
- 39 ເຮົາຈະລົງໂທດເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ແຕ່ຈະບໍ່ລົງໂທດເຊື້ອສາຍນັ້ນຕະຫຼອດໄປ
- 40 ໂຊໂລໂມນໄດ້ພາຍາມຂ້າເຢໂຣໂບອາມ ແຕ່ເຂົາໄດ້ປົບຫນີໄປຫາຊີຊາກເຈົ້າຊີວິດປະເທດເອຢິບ ແລະກໍຄ້າງຢູ່ໃນປະເທດນີ້ຈົນໂຊໂລໂມນເຖິງສວັນນະຄົດ

ໂຊໂລໂມນສິ້ນພຣະຊົນ

Death of Solomon

(2 ຂຄວ 9:29-31)

- 41 ເຮືອງຣາວຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ເຊັ່ນວຽກການຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາ ຕະຫຼອດທັງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມປະຫວັດຂອງເຈົ້າໂຊໂລໂມນຫລື
- 42 ເຈົ້າໂຊໂລໂມນເປັນເຈົ້າຊີວິດທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະປົກຄອງທົ່ວທັງອິສຣາເອນໄດ້ສິ້ນສຸດ
- 43 ແລ້ວພຣະອົງກໍສວັນນະຄົດໄປຢູ່ນໍາພວກບູຢ່າຕາຍາຍ ເຂົາໄດ້ຝັງສືບພຣະອົງໄວ້ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຕໍ່ມາ ເຮໂຣໂບອາມ ບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດແທນ

12 ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກະບົດຕໍ່ຕ້ານ ເຮໂຣໂບອາມ

The Northern Tribes Secede

(2 ຂຄວ 10:1-19)

- 1 ເຮໂຣໂບອາມໄດ້ໄປເມືອງຊີເຄມ ບ່ອນທີ່ພວກອິສຣາເອນພາກັນເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ່ານເປັນເຈົ້າຊີວິດ
- 2 ຂ່າວເຮືອງນີ້ໄດ້ຊໍາລືໄປເຖິງຫຼືຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດຊາຍຂອງເນບັດ ຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ບ່ອນທີ່ເຂົາປົບໄປສູ່ເຈົ້າໂຊໂລໂມນ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນເມືອປະເທດຂອງຕົນເອງ
- 3 ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ໃຊ້ຄືນໄປເຊີນເຂົາມາ ແລ້ວເຢໂຣໂບອາມພ້ອມທັງພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນຈຶ່ງພາກັນໄປທູນຕໍ່ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມວ່າ,
- 4 “ເຈົ້າໂຊໂລໂມນສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງ ປະຕິບັດຕໍ່ພວກຂ້າພຣະອົງຮຸນແຮງຫລາຍ ໂດຍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດວຽກອັນຫນັກຫນ່ວງ ດຽວນີ້ຂໍພຣະອົງຜ່ອນຜັນວຽກອັນຫນັກຫນ່ວງນີ້ ແລະ ໂຜດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງຢູ່ຢ່າງສະບາຍ ພວກຂ້າພຣະອົງຈະຂໍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ”
- 5 ພຣະອົງສັ່ງກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງກັບໄປເສັງຈັກສາມວັນ ແລ້ວຈຶ່ງມາຫາເຮົາອີກ” ປະຊາຊົນຈຶ່ງກັບໄປ
- 6 ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມ ຈຶ່ງປຶກສາກັບພວກອະວຸໂສທີ່ເຄີຍເປັນທີ່ປຶກສາຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ທ່ານຖາມພວກນີ້ວ່າ, “ພວກທ່ານຈະແນະນໍາໃຫ້ເຮົາຕອບປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ຢ່າງໃດ?”
- 7 ພວກນີ້ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງຢາກເຮັດວຽກຮ່ວມກັບປະຊາຊົນເປັນຢ່າງດີ ຈຶ່ງຕອບໃຫ້ຖືກໃຈພວກເຂົາ ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສັດຊື່”

- 8 ແຕ່ວ່າ ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປະຕິເສດຄໍາແນະນໍາຂອງພວກອະວູໂສນີ້ ໂດຍໄປປຶກສາກັບພວກທີ່ເກີດລຸ້ນຮາວ ຄາວດຽວກັນກັບຕົນ
- 9 ພຣະອົງຖາມວ່າ, “ພວກປະຊາຊົນໄດ້ມາຂໍຮ້ອງເຮົາໃຫ້ຜ່ອນຜັນວຽກອັນຫນັກຫນ່ວງຂອງພວກເຂົາ ພວກທ່ານ ຈະເຫັນສົມຄວນໃຫ້ເຮົາເຮັດຢ່າງໃດດີ”
- 10 ພວກເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງຈະຕ້ອງບອກພວກເຂົາດັ່ງນີ້ຄື ນີ້ວກ້ອຍຂອງເຮົາກໍໃຫຍ່ກວ່າແອວຂອງສະ ເດັດພໍ່
- 11 ຖ້າວ່າວຽກທີ່ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາມອບຫມາຍໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດນັ້ນຫນັກໂພດ ວຽກຂອງເຮົາທີ່ຈະມອບໃຫ້ນັ້ນກໍ ຍັງຈະຫນັກກວ່າ ທ່ານຂຽນຕິພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກທໍາມະດາ ແຕ່ເຮົາຈະຂຽນຕິພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກຫນັງ”
- 12 ສາມວັນຕໍ່ມາ ເຢໂຣໂບອາມ ພ້ອມທັງຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍກັບຄືນມາຫາເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມຕາມຄໍາສັ່ງ ຂອງພຣະອົງ
- 13 ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປະຕິເສດຄໍາແນະນໍາຈາກທີ່ປຶກສາອະວູໂສ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຕາມຄໍາແນະນໍາ ຂອງພວກທີ່ປຶກສາຫນຸ່ມ
- 14 ພຣະອົງກ່າວດ້ວຍໃຈຮ້າຍວ່າ, “ຖ້າວ່າວຽກການທີ່ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາສັ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດນັ້ນຫນັກໂພດ ວຽກ ຂອງເຮົາທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ທໍານັ້ນກໍແຮງຈະຫນັກກວ່າ ທ່ານຂຽນຕິພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກທໍາມະດາ ແຕ່ເຮົາຈະຂຽນ ພວກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກຫນັງ”
- 15 ການທີ່ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປະຕິເສດບໍ່ຟັງປະຊາຊົນແມ່ນການກະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທໍາໃຫ້ຄໍາສັນຍາ ຂອງພຣະອົງສໍາເຣັດລົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງມອບໃຫ້ເຢໂຣໂບອາມຜ່ານທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມອາຮີຢາ
- 16 ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນເຫັນວ່າ ເຈົ້າຊີວິດບໍ່ຍອມຟັງສຽງຂອງພວກຕົນ ພວກເຂົາກໍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, “ພວກຂ້າພຣະອົງມີສ່ວນກຽວພັນແນວໃດກັບກະສັດດາວິດ ພວກເຂົາເຄີຍເຮັດຫຍັງສໍາລັບພວກເຮົາແດ່ ຊາວ ອິສຣາເອນເອີຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນເມືອບ້ານເຖິດ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມຮັບພາຣະເບິ່ງແຍງພວກຂອງ ພຣະອົງເອງ”
- 17 ດັ່ງນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ພາກັນກະບົດ ໂດຍປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມປົກຄອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຕາມເຂດ ແດນຂອງຕະກູນຢູດາ
- 18 ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອາໂດຣາມ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມແຮງງານອອກໄປຫາພວກອິສຣາເອນ ແຕ່ ພວກເຂົາໄດ້ແກ່ວຽກອັນຫນັກໃສ່ທ່ານຈົນຕາຍ ໃນຕອນນີ້ ເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມກໍຟ້າວຂຶ້ນຣົດມ້າຫນີໄປນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ
- 19 ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພວກອິສຣາເອນຢູ່ທາງຣາຊອານາຈັກໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ເຊື້ອສາຍຣາຊວົງຂອງກະສັດດາວິດ
First Dynasty: Jeroboam Reigns over Israel
(2 ຂຄວ 11:1-4)
- 20 ຄືເມື່ອພວກອິສຣາເອນຮູ້ວ່າ ເຢໂຣໂບອາມກັບຄືນມາແຕ່ປະເທດເອຢິບແລ້ວ ພວກເຂົາກໍເຊີນທ່ານເຂົ້າມາ ຮ່ວມປະຊຸມກັບປະຊາຊົນ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ່ານເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຕິດ ຕາມພຣະຣາຊວົງຂອງກະສັດດາວິດ ນອກຈາກຕະກູນຢູດາເທົ່ານັ້ນ
- 21 ພໍເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມມາຮອດນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງກໍທ້ອນໂຮມນັກຮີບໃນຕະກູນຢູດາ ແລະຕະກູນ ເປັນຢາມິນ ມີຈໍານວນທັງຫມົດແສນແປດຫມື່ນຄົນ ເພື່ອໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກອິສຣາເອນ ແລະຍາດເອົາຣາຊບັນ ລັງກັບຄືນມາ
- 22 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຊມັຍຢາວ່າ,

- 23 “ຈົ່ງບອກເຮໂຣໂບອາມ ບຸດຊາຍຂອງໂຊໂລໂມນ ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາພ້ອມທັງຊາວຢູດາ ແລະຊາວເບັນຢາ ມິນທັງຫມົດວ່າ
- 24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ຢ່າໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອິສຣາເອນພື້ນອງຂອງເຈົ້າເລີຍ ຈົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນກັບບ້ານ ເພາະ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ມາຈາກເຮົາ” ທຸກຄົນກໍເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພາກັນກັບຄືນເມືອ **Jeroboam's Golden Calves**
- 25 ຕໍ່ມາ ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງແປງເມືອງຊີເຄມ ຢູ່ເຂດພູເອຟຣາອິມ ແລະອາໄສຢູ່ພຽງຊົ່ວຄາວ ແລ້ວກໍຈາກ ບ່ອນນີ້ໄປສ້າງແປງເມືອງເບນູເອນອີກ
- 26 ເຢໂຣໂບອາມຄິດໃນໃຈວ່າ, “ຕໍ່ໄປຣາຊອານາຈັກນີ້ຈະກັບຄືນເປັນເຊື້ອສາຍດາວິດອີກ
- 27 ຖ້າປະຊາຊົນຂຶ້ນຍັງໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢູ່ ຈິດໃຈ ຂອງປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ກໍຕ້ອງປ່ຽນເປັນພວກຂອງເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈະ ຂ້າເຮົາ ແລະກັບຄືນຫາເຈົ້າເຮໂຣໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ”
- 28 ເມື່ອຄິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງເອົາຄໍາມາສ້າງຮູບງົວເປັນສອງໂຕ ແລະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ຊາວອິສຣາ ເອນເອີຍ ພວກເຈົ້າໄປຂາບໄຫວ້ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມດົນນານພໍສົມຄວນແລ້ວ ນີ້ເດີ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ນໍາພວກເຈົ້າອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ”
- 29 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ປະດິດສະຖານຮູບງົວໂຕນຶ່ງໄວ້ທີ່ເມືອງເບັດເອນ ແລະອີກໂຕນຶ່ງໄວ້ທີ່ເມືອງດານ
- 30 ດັ່ງນັ້ນ ຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງທໍາຜິດທີ່ໄປຂາບໄຫວ້ຢູ່ເມືອງເບັດເອນ ແລະເມືອງດານ
- 31 ເຢໂຣໂບອາມຍັງໄດ້ສ້າງວິຫານສະຖານທີ່ສູງ ຊົງກໍານົດຕັ້ງປະໂຫິດຈາກຫມູ່ປະຊາຊົນທັງປວງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນ ເລວີ
- 32 ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຈັດງານເທສການກິນລ້ຽງຂຶ້ນໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນແປດ ເຫມືອນດັ່ງເທສການທີ່ປະ ເທດຢູດາ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ເມືອງເບັດເອນ ຄືໄດ້ຖວາຍບູຊາຮູບງົວທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫລໍ່ ຂຶ້ນນັ້ນ ແລະພຣະອົງສະຖາປະນາປະໂຫິດທີ່ເມືອງເບັດເອນໃຫ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນບ່ອນຂາບໄຫວ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ ສ້າງໄວ້
- 33 ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນແປດ ຊຶ່ງເປັນວັນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງເອົາເອງ ພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງແທ່ນບູ ຊາ ແລະໄດ້ຈັດງານເທສການຂຶ້ນສໍາລັບພວກອິສຣາເອນ ແລ້ວກໍຖວາຍບູຊາເຄື່ອງຫອມ

13 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຫ່ງຢູດາເຕືອນເຢໂຣໂບອາມ

A Man of God from Judah

- 1 ແລະເບິ່ງແມ, ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນນຶ່ງໄດ້ອອກມາຈາກຢູດາໂດຍພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຍັງທີ່ ເບັດເອນ ເຢໂຣໂບອາມຊົງຍືນຢູ່ທີ່ແທ່ນເພື່ອຈະເຜົາເຄື່ອງຫອມ
- 2 ແລະຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຮ້ອງກ່າວໂທດແທ່ນນັ້ນໂດຍພຣະທັມຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ໂອ ແທ່ນບູຊາ ແທ່ນບູຊາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ, ໂອຣິດອົງນຶ່ງຈະປະສູດມາໃນຣາຊວົງຂອງດາວິດຊີ້ ໂຢຊີຢາ ແລະເທິງ ເຈົ້າ ແທ່ນນີ້ຈະຂ້າປະໂຫິດແຫ່ງສະຖານທີ່ສູງ ຜູ້ຊຶ່ງເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງເຈົ້າ ແລະເຂົາຈະເຜົາກະດູກຄົນເທິງ ເຈົ້າ”
- 3 ແລະທ່ານກໍໃຫ້ຫມາຍສໍາຄັນໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ກ່າວວ່າ, “ນີ້ເປັນຫມາຍສໍາຄັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຂົາຈະພັງແທ່ນບູຊາລົງມາ ແລະມູນຂີ້ເທົ່າຊຶ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນຈະຖືກເທອອກ”

- 4 ແລະຢູ່ມາເມື່ອພຣະຣາຊາຊົງສະດັບຄຳກ່າວຂອງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຮ້ອງກ່າວໂທດແທ່ນນັ້ນທີ່ເບັດເອນ ເຢໂຮໂບອາມກໍຢຽດພຣະທັດອອກຈາກແທ່ນນັ້ນ ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຈັບເຂົາໄວ້” ແລະພຣະທັດຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຢຽດອອກຕໍ່ເຂົານັ້ນກໍທຽວແຫ້ງໄປ ພຣະອົງຈະພັບກັບເຂົ້າຫາຕົວອີກກໍບໍ່ໄດ້
- 5 ແທ່ນບູຊາກໍພັງລົງດ້ວຍ ແລະມູນຂີ້ເທົ່າກໍຮ່ວງລົງມາຈາກແທ່ນ ຕາມຫມາຍສຳຄັນຊຶ່ງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ແລະພຣະຣາຊາສັ່ງກັບຄືນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໄຫວ້ວອນຂໍພຣະກະຣຸນາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຂໍຈົ່ງອ້ອນວອນເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພຣະເຈົ້າຈະພັບມືກັບເຂົ້າຫາຕົວໄດ້ອີກ” ແລະຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊາກໍຊົງພັບພຣະທັດກັບເຂົ້າຫາພຣະອົງໄດ້ອີກ ແລະເປັນເໝືອນເດີມ
- 7 ແລະພຣະຣາຊາສັ່ງກັບຄືນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ເຊີນມາບ້ານກັບຂ້າພະເຈົ້າເຖີດ ແລະຮັບປະທານດ້ວຍກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຮາງວັນແກ່ທ່ານ”
- 8 ແລະຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ຖ້າທ່ານຈະໃຫ້ຈັກເຄິ່ງຣາຊລິມບັດຂອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄປກັບທ່ານ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບປະທານອາຫານ ຫລືດື່ມນໍ້າໃນທີ່ນີ້
- 9 ເພາະວ່າພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຢ່າງນັ້ນວ່າ “ເຈົ້າຢ່າກິນອາຫານຫລືດື່ມນໍ້າ ຫລືກັບໄປຕາມທາງທີ່ເຈົ້າມານັ້ນ”
- 10 ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄປເສັຽອີກທາງໜຶ່ງ ແລະບໍ່ກັບໄປຕາມທາງທີ່ທ່ານມາຍັງເບັດເອນ
- 11 ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ແກ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເບັດເອນ ແລະບຸດຊາຍຂອງທ່ານກໍໄດ້ມາບອກທ່ານເຖີງເຮືອງຣາວທັງສິ້ນ ຊຶ່ງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນວັນນັ້ນທີ່ເບັດເອນ ຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ພຣະຣາຊາ ເຂົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ບິດາຂອງເຂົາຟັງດ້ວຍ
- 12 ແລະບິດາຂອງເຂົາໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, “ທ່ານໄປທາງໃດ” ແລະບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາກໍຊີ້ທາງຊຶ່ງຂອງຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຈາກຢູດາໄດ້ເດີນໄປ
- 13 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຜູກອານລໍໃຫ້ພໍ” ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຜູກອານລໍໃຫ້ເຂົາ ແລ້ວເຂົາກໍຂຶ້ນຂີ້
- 14 ເຂົາໄດ້ໄປຕາມຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ພົບທ່ານນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂອກຕົ້ນໜຶ່ງ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງມາຈາກຢູດາຫລື” ທ່ານກໍຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ”
- 15 ເຂົາຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ເຊີນມາບ້ານກັບຂ້າພະເຈົ້າເຖີດ ແລະມາຮັບປະທານອາຫານ”
- 16 ທ່ານເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໄປກັບທ່ານ ຫລືເຂົ້າໄປພັກກັບທ່ານບໍ່ໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບປະທານອາຫານຫລືດື່ມນໍ້າກັບທ່ານໃນທີ່ນີ້
- 17 ເພາະພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າຢ່າຮັບປະທານອາຫານຫລືດື່ມນໍ້າທີ່ນັ້ນ ຫລືກັບໂດຍທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາ”
- 18 ແລະເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເໝືອນຢ່າງທີ່ທ່ານເປັນນັ້ນດ້ວຍ ມີທູດສວັນອົງໜຶ່ງມາບອກຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງນຳເຂົາກັບມາກັບເຈົ້າ ຍັງເຮືອນຂອງເຈົ້າເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານ ແລະດື່ມນໍ້າ” ແຕ່ເຂົາມຸສາຕໍ່ທ່ານ
- 19 ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄປກັບເຂົາ ແລະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານໃນເຮືອນຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ດື່ມນໍ້າ
- 20 ແລະຂນະທີ່ທ່ານນັ່ງຢູ່ທີ່ໂຕະ ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳທ່ານກັບມາ
- 21 ແລະເຂົາຮ້ອງຕໍ່ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມາຈາກຢູດາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າ

- 22 ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ກັບມາ ແລະຮັບປະທານອາຫານແລະດື່ມນ້ຳໃນທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງສັ່ງກັບເຈົ້າວ່າ “ຢ່າຮັບປະທານອາຫານຫລືດື່ມນ້ຳ” ສິບຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ໄປເຖິງອຸບົມງຂອງບັນພະບູຣຸດຂອງເຈົ້າ”
- 23 ແລະຢູ່ມາຫລັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບປະທານອາຫານແລະດື່ມນ້ຳແລ້ວ ເຂົາກໍຜູກອານລໍໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ພາກັບມາ
- 24 ແລະເມື່ອທ່ານໄປ ສິງກໍອອກມາພົບທ່ານທີ່ຖົນແລະຂ້າທ່ານເສັງ ແລະສິບຂອງທ່ານກໍຖືກຖິ້ມໄວ້ໃນຖົນ ແລະລໍໂຕນັ້ນກໍຍືນຢູ່ຂ້າງທ່ານ ສິງກໍຍືນຢູ່ຂ້າງທ່ານດ້ວຍ
- 25 ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຄົນຜ່ານໄປ ແລະໄດ້ເຫັນສິບຖິ້ມຢູ່ໃນຖົນ ແລະສິງຍືນຢູ່ຂ້າງສິບນັ້ນ ເຂົາກໍມາບອກກັນໃນເມືອງບ່ອນທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຖົ້າຢູ່ນັ້ນ
- 26 ແລະເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ທີ່ນຳທ່ານກັບມາຈາກທາງຊາບເຮືອງ ເຂົາເວົ້າວ່າ, “ນັ້ນເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບທ່ານໄວ້ກັບສິງ ຊຶ່ງໄດ້ຈັກທ່ານແລະຂ້າທ່ານເສັງ ຕາມຄຳຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບທ່ານ”
- 27 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຜູກອານລໍໃຫ້ພໍ” ແລ້ວເຂົາກໍຜູກອານລໍໃຫ້
- 28 ເຂົາຈຶ່ງໄປ ແລະພົບສິບນັ້ນຖິ້ມຢູ່ໃນຖົນ ແລະລໍກັບສິງກໍຍືນຢູ່ຂ້າງສິບນັ້ນ ສິງບໍ່ໄດ້ກິນສິບນັ້ນ ຫລືຈັກລໍນັ້ນ
- 29 ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຍົກສິບຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະວາງໄວ້ເທິງລໍ ນຳກັບມາຍັງເມືອງຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຖົ້າ ເພື່ອໄວ້ທຸກໃຫ້ ແລະຝັງທ່ານເສັງ
- 30 ແລະເຂົາວາງສິບນັ້ນໃນທີ່ວາງສິບຂອງຕົນເອງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍໄວ້ທຸກໃຫ້ກ່າວວ່າ, “ອະນິດຈາ ພີ່ນ້ອງເອີຍ”
- 31 ເມື່ອໄດ້ຝັງທ່ານໄວ້ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງຕົນວ່າ, “ເມື່ອເຮົາຕາຍ ຈົ່ງຝັງເຮົາໄວ້ໃນທີ່ຝັງສິບຊຶ່ງຝັງຄົນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ນັ້ນ ຈົ່ງວາງກະດູກຂອງເຮົາໄວ້ຂ້າງກະດູກຂອງທ່ານ
- 32 ເພາະວ່າຄຳເວົ້າຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຮ້ອງໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໂທດແທ່ນບູຊາໃນເບັດເອນ ແລະຕໍ່ບັນດາບ່ອນຂາບໄຫວ້ຕ່າງໆຢູ່ໃນທົວເມືອງຊາມາເຣັງ ຈະສຳເລັດເປັນແນ່
- 33 ພາຍຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຢໂຣໂບອາມບໍ່ໄດ້ຫັນກັບຈາກທາງຊົ່ວຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຈາກຖ້າມກາງປະຊາຊົນໄດ້ຊຳຮະບາງຄົນໃຫ້ບໍຣິສຸດເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ຮັບໃຊ້ທີ່ແທ່ນບູຊານັ້ນອີກ ຜູ້ໃດທີ່ພໍໃຈເປັນ ທ່ານກໍແຕ່ງຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດຮັບໃຊ້ປະຈຳທີ່ແທ່ນບູຊາ
- 34 ແລະສິ່ງນີ້ໄດ້ເປັນບາບແກ່ຣາຊວົງເຢໂຣໂບອາມ ເພື່ອຈະຕັດແລະທຳລາຍຣາຊວົງນັ້ນເສັງຈາກພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ

14 ຄຳພະຍາກອນຂອງອາຣີຢາກ່າວໂທດ

ເຢໂຣໂບອາມ

Judgment on the House of Jeroboam

- 1 ຄັ້ງນັ້ນອາຣີຢາໂອຣິດຂອງເຢໂຣໂບອາມປະຊວນ
- 2 ແລະເຢໂຣໂບອາມ ຮັບສັ່ງກັບມະເຫສີຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນປອມຕົວຂອງເຈົ້າ ຢ່າໃຫ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະຈົ່ງໄປຍັງ ຊີໂລ ເບິ່ງແມ່, ອາຣີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຜູ້ໄດ້ກ່າວເຮືອງເຮົາວ່າ ເຮົາຈະໄດ້ເປັນກະສັດເໜືອຊົນຊາດນີ້
- 3 ເຈົ້າຈຶ່ງເອົາເຂົ້າຈີ່ສິບກ້ອນ ແລະຂະໜົມຫວານ ແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫມ້ໆ ໄປຫາທ່ານ ທ່ານຈະບອກເຈົ້າວ່າ ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບເດັກນັ້ນ”

- 4 ມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມກໍກະທໍາດັ່ງນັ້ນ ພຣະນາງລຸກຂຶ້ນ ສະເດັດໄປຍັງຊີໂລ ສະເດັດມາເຖິງບ້ານຂອງອາຣີຢາ ຝ່າຍອາຣີຢາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ເພາະວ່າຕາຂອງທ່ານມີວັດຍອຍຂອງທ່ານ
- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບອາຣີຢາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມກໍາລັງມາເພື່ອຈະຖາມເຈົ້າເຖິງເລື່ອງໂອຣິດຂອງເຂົາເພາະເດັກນັ້ນປ່ວຍ ເຈົ້າຈຶ່ງບອກນາງຢ່າງນີ້” ເມື່ອພຣະນາງສະເດັດໄປເຖິງ ພຣະນາງກໍແກ້ງກະທໍາເປັນສະຕຣິຄິນອື່ນ
- 6 ແຕ່ເມື່ອອາຣີຢາໄດ້ຍິນສຽງບາດຕິນຂອງພຣະນາງ ເມື່ອພຣະນາງສະເດັດມາເຖິງປະຕູທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍເຊີນພຣະມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມສະເດັດເຂົ້າມາຂ້າງໃນ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງແກ້ງກະທໍາເປັນຄົນອື່ນ ເພາະຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບ
ພຣະບັນຊາໃຫ້ທູນຂ່າວອັນຫນ້າສລົດໃຈແກ່ພຣະນາງ
- 7 ຂໍສະເດັດກັບໄປທູນເຢໂຣໂບອາມວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຮົາໄດ້ເຊີດຊູເຈົ້າຂຶ້ນຈາກປະຊາຊົນ ແລະໄດ້ກະທໍາໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະມຸກເໜືອອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ
- 8 ແລະໄດ້ຈັກຣາຊອານາຈັກຈາກຣາຊວົງຂອງດາວິດມາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າກໍບໍ່ເປັນເໝືອນດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ຮັກສາບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະຕິດຕາມເຮົາດ້ວຍສຸດຈິດໃຈຂອງເຂົາ ກະທໍາສິ່ງຊຶ່ງເປັນທີ່ຖືກຕ້ອງພໍຕາຂອງເຮົາ
- 9 ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ກະທໍາຊົ່ວຢ່າງກວ່າຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າ ແລະໄດ້ໄປສ້າງພຣະອື່ນແລະຮູບຫລໍ່ ແລະໄດ້ກະທໍາໃຫ້ເຮົາພິໂຣດ ແລະໄດ້ປະຕິເສດເຮົາໄວ້ເສັ້ງເບື້ອງຫລັງຂອງເຈົ້າ
- 10 ເພາະສະນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະນໍາເຫດຮ້າຍມາເໜືອຣາຊວົງຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະຈະຕັດຊາຍທຸກຄົນເສັ້ງຈາກເຢໂຣໂບອາມ ທັງທາດ ແລະເສຣີຊິນໃນອິສຣາເອນ ແລະຈະຜາມຣາຊວົງເຢໂຣໂບອາມເສັ້ງຢ່າງສິ້ນເຊີງຢ່າງທີ່ຄົນເຜົາມູນສັດໃຫ້ໄຫມ້ຈົນສິ້ນ
- 11 ຜູ້ໃດໃນຣາຊວົງເຢໂຣໂບອາມທີ່ຕາຍໃນເມືອງ ຫມາຈະກິນ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕາຍໃນທົ່ງ ນົກໃນອາກາດຈະກິນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລ້ນພຣະວາຈາໄວ້”
- 12 ເພາະສະນັ້ນ ຂໍເຊີນສະເດັດກັບໄປຍັງພຣະຣາຊວົງຂອງພຣະນາງ ເມື່ອຕົນຂອງພຣະນາງຢຽບເມືອງ ກຸມມານນັ້ນກໍຈະເຖິງແກ່ມໍຣະນາ
- 13 ແລະອິສຣາເອນທັງປວງຈະໄວ້ທຸກໃຫ້ເຂົາ ແລະຈະຝັງສົບເຂົາໄວ້ ເພາະເຂົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນໃນວົງເຢໂຣໂບອາມທີ່ຈະໄປເຖິງຫລຸມສົບ ເພາະໃນຕົວເຂົານັ້ນຍັງເຫັນບາງສິ່ງທີ່ພຣະທັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ໃນຣາຊວົງຂອງ
ເຢໂຣໂບອາມ
- 14 ນອກຈາກນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕັ້ງກະສັດອີກອົງນຶ່ງເໜືອອິສຣາເອນ ເພື່ອພຣະອົງຜູ້ຊຶ່ງຈະກໍາຈັດຣາຊວົງຂອງເຢໂຣໂບອາມເສັ້ງໃນວັນນີ້
- 15 ແລະແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕີອິສຣາເອນເໝືອນໄມ້ອໍ້ສິ້ນຢູ່ໃນນ້ຳ ແລະຈະຊົງຖອນຮາກອິສຣາເອນອອກເສັ້ງ ຈາກແຜ່ນດິນອັນດີນີ້ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຍົກໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ແລະກະຈາຍເຂົາໄປຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳເອີ
ຟຣາດ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສ້າງອາເຊຣິມ(Asherim) ຂອງເຂົາ ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ
- 16 ແລະພຣະອົງຈະຊົງມອບອິສຣາເອນໄວ້ເພາະບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ກະທໍາບາບແລະກະທໍາໃຫ້ອິສຣາເອນທໍາບາບດ້ວຍ”

17 ແລ້ວມະເຫສີຂອງເຢໂຣໂບອາມຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດອອກໄປ ແລະມາເຖິງເມືອງຕິຣ໌ຊາ ແລະເມື່ອພຣະນາງສະເດັດເຖິງວັງ ກຸມມານກໍເຖິງແກ່ມໍຣະນາ

18 ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍຝັງສິບເຂົາ ແລະໄວ້ທຸກໃຫ້ເຂົາ ຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງສັ່ງໂດຍອາຮີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ

Death of Jeroboam

19 ຝ່າຍຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເຢໂຣໂບອາມກ່າວເຖິງວ່າພຣະອົງຊົງທໍາເສິກ ແລະຊົງຄອບຄອງຢ່າງໃດນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ກໍບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນ

20 ເວລາທີ່ເຢໂຣໂບອາມປົກຄອງນັ້ນເປັນເວລາຊາວສອງປີ ແລະພຣະອົງກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະນາດາບຣາຊໂອຣິດຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ເຣໂຣໂບອາມປົກຄອງຢູດາ

Rehoboam Reigns over Judah

(2 ຂຄວ 11:5-12:16)

21 ຝ່າຍເຣໂຣໂບອາມຣາຊໂອຣິດຂອງໂຊໂລໂມນຊົງປົກຄອງຢູ່ໃນຢູດາ ເມື່ອເຣໂຣໂບອາມຂຶ້ນຄອງນັ້ນ ມີພຣະຊົນອາຍຸຊາວເອັດພັນສາ ແລະຊົງຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບເຈັດປີ ເປັນນະຄອນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຈາກເຜົ່າອິສຣາເອນ ເພື່ອຈະສະຖາປະນາພຣະນາມຂອງພຣະອົງທີ່ນັ້ນ ພຣະມານດາຂອງພຣະຣາຊາມີພຣະນາມວ່າ ນາອາມາຄິນອັມໂມນ

22 ແລະຢູດາໄດ້ກະທໍາຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກະທໍາໃຫ້ພຣະອົງຫວງແທນ ເພາະບາບທັງຫລາຍຊຶ່ງເຂົາໄດ້ກະທໍານັ້ນຫລາຍເສັ້ນກວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາໄດ້ກະທໍາ

23 ເພາະເຂົາໄດ້ສ້າງບ່ອນຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາຣິບດ້ວຍ ແລະເສົາສັກສິດ ແລະອາເຊຣິມສໍາລັບຕົວເຂົາໄວ້ເທິງເນີນເຂົາສູງທຸກໆເນີນ ແລະກ້ອງຕົ້ນໄມ້ຂຽວທຸກຕົ້ນ

24 ແລະມີຊາຍແລະຍິງເປັນໂສເພນີໃນແຜ່ນດິນນັ້ນດ້ວຍ ແລະເຂົາໄດ້ກະທໍາຕາມບັນດາສິ່ງຫນ້າກຽດຊັງແຫ່ງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ອອກໄປໃຫ້ພົ້ນຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ

25 ໃນປີທີຫ້າແຫ່ງກະສັດເຣໂຣໂບອາມ ຊີຊັກກະສັດເອຍິບໄດ້ຂຶ້ນມາຣິບກຸງເຢຣູຊາເລັມ

26 ທ່ານໄດ້ເກັບຊັບສົມບັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສົມບັດໃນພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດທ່ານໄດ້ເກັບໄປເສັ້ນທຸກຢ່າງ ແລະທ່ານໄດ້ເກັບໂລ່ທອງຄໍາຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໄດ້ສ້າງນັ້ນໄປຫມົດດ້ວຍ

27 ແລະກະສັດເຣໂຣໂບອາມໄດ້ກະທໍາໂລ່ທອງສໍາຣິດແທນໄວ້ ແລະມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກທະຫານຮັກສາພຣະອົງຜູ້ເຜົ່າປະຈໍາພຣະຣາຊວັງ

28 ເມື່ອພຣະຣາຊາສະເດັດເຂົ້າໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທະຫານຮັກສາພຣະອົງກໍຖືໂລ່ອອກແລ້ວນໍາກັບໄປເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງຕາມເດີມ

29 ຝ່າຍພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເຣໂຣໂບອາມ ແລະສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງກະທໍາບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາຫລື?

30 ມີສິ່ງຄາມລະຫວ່າງເຣໂຣໂບອາມ ແລະເຢໂຣໂບອາມສເມີໄປ

31 ແລະເຣໂຣໂບອາມກໍຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາກໍຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ພຣະນາມຂອງຊົນນີຂອງພຣະອົງຄື ນາອາມາ ຄິນອັມໂມນແລະອາບິຢາມຣາຊໂອຣິດຂຶ້ນຄອງແທນ

15 ຮັຊການອາບິຢາມ

Abijam Reigns over Judah: Idolatry an War

(2 ຂຄວ 13:1-14:1)

- 1 ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງຮັຊການເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັທ ອາບິຢາມໄດ້ຂຶ້ນຄອງເໜືອປະເທດຢູດາ
- 2 ພຣະອົງຊົງຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມປີ ພຣະນາມພຣະຊົນນິຄີ ມາອາກາ ທິດາຂອງອາບິຊາໂລມ
- 3 ພຣະອົງດຳເນີນຕາມການບາບທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງຮາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ບໍຣິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ດັ່ງພຣະທັຍຂອງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
- 4 ຢ່າງໃດກໍດີເພື່ອຊົງເຫັນແກ່ດາວິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງຊົງປະທານບຸດຊາຍແກ່ພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ຄືຊົງຕັ້ງຮາຊໂອຣິດແທນ ແລະເພື່ອຊົງສະຖາປະນາເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ເພາະວ່າດາວິດຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນໄປຈາກສິ່ງໃດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງຕອດພຣະຊົນຊົພຂອງພຣະອົງ ນອກຈາກເຮືອງ ອູຣິຢາ ຄົນຣິດຕີ
- 6 ມີເສີກລະຫວ່າງເຮໂຮໂບອາມກັບເຢໂຮໂບອາມຕອດພຣະຊົນຊົພຂອງພຣະອົງ
- 7 ຮາຊກິດນອກນັ້ນຂອງອາບິຢາມ ແລະສັບພະສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຮາຊາປະເທດຢູດາຫລື? ແລະມີການເສີກລະຫວ່າງອາບິຢາມ ແລະເຢໂຮໂບອາມ
- 8 ແລະອາບິຢາມກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຝັງພຣະສົບພຣະອົງໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາຊາຮາຊໂອຣິດຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ຮັຊການອາຊາ

Asa Reigns over Judah

(2 ຂຄວ 14:1-15:19)

- 9 ໃນປີທີຊາວແຫ່ງຮັຊການເຢໂຮໂບອາມ ເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນ ອາຊາໄດ້ຂຶ້ນຄອງເໜືອປະເທດຢູດາ
- 10 ພຣະອົງຊົງຄອງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສີ່ສິບເອັດປີ ພຣະອັຍກີ (ແມ່ເຖົ້າ) ຂອງພຣະອົງ ຄືມາອາກາທິດາຂອງອາບິຊາໂລມ
- 11 ອາຊາຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳນັ້ນ
- 12 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກວາດລ້າງໂສເພນີທັງຊາຍແລະຍິງເສັງຈາກແຜ່ນດິນ ແລະຮີ້ຖອນຮູບໂຄຣບທັງສິ້ນ ຊຶ່ງບັນພະບຸຣຸດໄດ້ກະທຳໄວ້ນັ້ນເສັງ
- 13 ແລະພຣະອົງຊົງຖອດມາອາກາ ພຣະອັຍກີເສັງຈາກຕຳແໜ່ງ ເພາະພຣະນາງມີຮູບໂຄຣບຫນ້າກຽດຊັງສ້າງໄວ້ເພື່ອອາເຊຣາ (A-she'rah) ແລະອາຊາຊົງຟັນຮູບໂຄຣບຂອງພຣະນາງລົງ ແລະຊົງເຜົາເສັງທີ່ຫວຽນ້ຳກິດໂຣນ
- 14 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງຮັບອນຂາບໄຫວ້ຂອງຊາວຕ່າງຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ເຖິງຢ່າງນັ້ນພຣະທັຍຂອງອາຊາກໍບໍ່ບໍຣິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕອດຣັຊສັມຍຂອງພຣະອົງ
- 15 ພຣະອົງຊົງນຳ ເງິນ ທອງຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆອັນເປັນສັນຍາຖວາຍຂອງຮາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງສັນຍາຖວາຍຂອງພຣະອົງເອງມາຍັງພຣະວິທານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ອາຊາຊົງກະທຳພັນທະມິດກັບເບນຮາດາດ

Alliance with Aram against Israel

(2 ຂຄວ 16:1-17:1)

- 16 ມີການເສີກລະຫວ່າງອາຊາ ແລະບາອາຊາ ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຕລອດສມັຍຂອງພຣະອົງທັງສອງ
- 17 ບາອາຊາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນໄດ້ຊົງຍົກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະໄດ້ສ້າງເມືອງຣາມາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໄປເຝົ້າ ຫລືອອກມາຈາກອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ
- 18 ແລ້ວອາຊາ ຊົງນຳເງິນ ແລະທອງຄຳ ຊຶ່ງເຫລືອຢູ່ໃນຊັບສິນແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສິນຂອງພຣະຣາຊາວັງມອບໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ ແລະກະສັດອາຊາຊົງໃຊ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າເບນຣາດາດໂອຣິດຂອງຕັບຣິມ ໂມນຜູ້ເປັນໂອຣິດຂອງເຣຊີໂອນກະສັດແຫ່ງຊີເຣັງ (ອາຣາມ) ຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງດາມັສກັສວ່າ,
- 19 “ມີພັນທະມິດລະຫວ່າງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະອົງ ລະຫວ່າງພຣະຊະນິກ (ບິດາ) ຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂອງພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງບັນນາການເປັນເງິນແລະທອງຄຳມາຍັງພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງສະເດັດໄປເລີກພັນທະມິດກັບບາອາຊາ
ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນເສັງ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຍົກທັບກັບໄປເສັງຈາກຂ້າພຣະອົງ”
- 20 ແລ້ວເບນຣາດາດກໍຊົງເຊື່ອຟັງກະສັດອາຊາ ແລະສົ່ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານຂອງພຣະອົງໄປຮີບຫົວເມືອງອິສຣາເອນ ແລະໄດ້ໂຈມຕີເມືອງ ອີໂຢນ ດານ ອາເບນເບັດມາອາກາ ແລະຫມົດທ້ອງຖິ່ນ ຄົນເນໂຣດ ແລະຫມົດດິນແດນເນັຟທາລີ
- 21 ແລະຢູ່ມາເມື່ອບາອາຊາຊົງຊາບ ພຣະອົງກໍຊົງຢຸດສ້າງເມືອງຣາມາ ແລະພຣະອົງປະທັບທີ່ເມືອງ ຕິຣ໌ຊາ
- 22 ແລ້ວກະສັດອາຊາຊົງປະກາດໄປທົ່ວຢູດາບໍ່ເວັ້ນຜູ້ໃດເລີຍ ເຂົາທັງຫລາຍກໍມາຮື້ເອົາຫິນຂອງເມືອງຣາມາ ແລະໄມ້ຂອງເມືອງນັ້ນຊຶ່ງບາອາຊາຊົງສ້າງຄ້າງຢູ່ ກະສັດອາຊາກໍຊົງເອົາມາສ້າງເມືອງ ເກບາແຫ່ງເປັນຢາມິນ ແລະເມືອງມິສປາ
- 23 ພຣະຣາຊາກິດນອກນັ້ນຂອງກະສັດອາຊາ ທັງຍຸທະລັງທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ແລະຫົວເມືອງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານຂອງພຣະຣາຊາປະເທດຢູດາ ຫລື? ແຕ່ເມື່ອຊົງ
ເຖົ້າຊະຣາແລ້ວກໍເກີດ ໂຣກຂຶ້ນທີ່ພຣະບາດ
- 24 ແລະອາຊາກໍຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງທີ່
ໃນນະຄອນດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງແລະເຢໂຣຊາຟັດຣາຊ ໂອຣິດກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ຮຸກການນາດາບ

Nadab Reigns over Israel

- 25 ນາດາບຣາຊາໂອຣິດຂອງເຢໂຣໂບອາມໄດ້ເລີ້ມຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນປີທີສອງແຫ່ງຮຸກການອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ແລະພຣະອົງຊົງຄອງເຫນືອອິສຣາເອນສອງປີ
- 26 ພຣະອົງຊົງກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງດຳເນີນໃນທາງແຫ່ງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະໃນບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ
- 27 ບາອາຊາບຸດອາຣີຢາ ເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາຄາຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະບາອາຊາຊົງປະທານພຣະອົງເສັງທີ່ກີບເບໂທນ ຊຶ່ງເປັນແດນເມືອງຂອງຟິລິສຕິນ ເພາະນາດາບແລະຄົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນກຳລັງລ້ອມເມືອງກີບເບໂທນຢູ່
- 28 ດັ່ງນັ້ນ ບາອາຊາຈຶ່ງສຳເລັດໂທດພຣະອົງເສັງໃນປີທີສາມແຫ່ງຮຸກການອາຊາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະຂຶ້ນຄອງແທນ

- 29 ພໍພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດຊົງປະທານຣາຊວົງຂອງເຢໂຮໂບອາມເສັງສິ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດມາຈັກຄົນດຽວເລີຍ ພຣະອົງທໍາລາຍເສັງສິ້ນ ຕາມພຣະດໍາຣັດແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍ ອາຮີຢາ ຊາວຊີໂລຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 30 ເປັນເພາະບາບຊຶ່ງເຢໂຮໂບອາມໄດ້ຊົງກະທໍາ ແລະຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາໃຫ້ອິສຣາເອນທໍາບາບດ້ວຍ ແລະເພາະພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງພຣະພິໂຣດ
- 31 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງນາດາບ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຫລື?
- 32 ມີເສີກລະຫວ່າງອາຊາ ແລະບາອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຕລອດສມັຍຂອງພຣະອົງທັງສອງ

ຮຸ້ງການບາອາຊາ

Second Dynasty: Baasha Reigns over Israel

- 33 ໃນປີທີສາມແຫ່ງຮຸ້ງການບາອາຊາ ພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ບາອາຊາບຸດອາຮີຢາໄດ້ຊົງເລີ້ມຄອບຄອງເຫນືອອິສຣາເອນທັງສິ້ນທີ່ເມືອງຕິຣ໌ຊາ ແລະໄດ້ຊົງຄອບຄອງຢູ່ຊາວສີ່ປີ
- 34 ພຣະອົງຊົງກະທໍາຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະດໍາເນີນໃນມັກຄາຂອງເຢໂຮໂບອາມ ແລະໃນບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ອິສຣາເອນທໍາບາບດ້ວຍ

16

Chapter 16

- 1 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເຢຮູບຸດຮານານີກ່າວໂທດບາອາຊາວ່າ,
- 2 “ໃນເມື່ອເຮົາໄດ້ເຊີດຊູເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກຝຸ່ນຂີ້ດິນ ແລະກະທໍາໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະມຸກເຫນືອອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ແລະເຈົ້າໄດ້ດໍາເນີນຕາມມັກຄາຂອງເຢໂຮໂບອາມ ແລະໄດ້ກະທໍາໃຫ້ອິສຣາເອນປະຊາຊົນຂອງເຮົາທໍາບາບດ້ວຍ ກະທໍາໃຫ້ເຮົາພິໂຣດດ້ວຍບາບຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 3 ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະກວາດລ້າງບາອາຊາ ແລະຣາຊວົງຂອງເຂົາເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະກະທໍາໃຫ້ຣາຊວົງຂອງເຈົ້າເຫນືອນກັບຣາຊວົງຂອງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດ
- 4 ຜູ້ໃດໃນວົງບາອາຊາທີ່ຕາຍໃນເມືອງຫມາຈະກິນ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕາຍໃນທົ່ງນານີກໃນອາກາດຈະກິນ”
- 5 ສ່ວນພຣະຣາຊກິດນອກນັ້ນຂອງບາອາຊາ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທໍາ ແລະຍຸທພະລັງຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 6 ແລະບາອາຊາກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາກໍຝັງໄວ້ທີ່ເມືອງຕິຣ໌ຊາ ແລະເອລາຣາຊ໌ໂອຣິດກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ
- 7 ນອຈາກນີ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢຮູບຸດຮານານີກ່າວໂທດບາອາຊາແລະເຊື້ອວົງຂອງທ່ານ ທັງເຮືອງຄວາມຊົ່ວທັງສິ້ນຊຶ່ງທ່ານກະທໍາໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທໍາໃຫ້ພຣະອົງໂກດດ້ວຍ ພຣະຣາຊກິດແຫ່ງພຣະທັດຂອງທ່ານໃນການທີ່ເຫນືອນກັບຣາຊວົງຂອງເຢໂຮໂບອາມ ແລະເຮືອງທີ່ທ່ານຊົງທໍາລາຍ ຣາຊວົງນັ້ນດ້ວຍ

ຮຸ້ງການເອລາ

Elah Reigns over Israel

- 8 ໃນປີທີຊາວຫົກແຫ່ງຮຸ້ງການ ອາຊາກະສັດຂອງຢູດາ ເອລາໂອຣິດບາອາຊາຊົງເລີ້ມຂຶ້ນຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນເມືອງ ຕິຣ໌ຊາ ແລະຊົງຄອບຄອງຢູ່ສອງປີ

- 9 ແຕ່ຊິມຣີຂ້າຮາຊການກອງຣີດຣີບຂອງພຣະອົງເຄິ່ງນຶ່ງໄດ້ຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງປະທັບທີ່ເມືອງຕິຣ໌ຊາ ພຣະອົງຊົງຕື່ມຈີນເມົາໃນເຮືອນຂອງອາຣ໌ຊາ ຜູ້ຄອບຄອງຮາຊສຳນັກໃນຕິຣ໌ຊາ
- 10 ຊິມຣີໄດ້ເຂົ້າມາຟັນພຣະອົງລົ້ມລົງ ແລະປະທານພຣະອົງເສັງ ໃນປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງຮັຊການອາຊາພຣະຮາຊາຂອງຢູດາແລ້ວກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ
- 11 ແລະຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມຄອບຄອງ ພໍພຣະອົງສະເດັດປະທັບເຫນືອຮາຊບັນລັງ ພຣະອົງຊົງປະທານຮາຊວົງຂອງບາອາຊາເສັງສິ້ນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເຫລືອຊາຍຈັກຄົນນຶ່ງທີ່ເປັນຍາດຫລືມິດສະຫາຍຂອງບາອາຊາໄວ້ເລີຍ
- 12 ຊິມຣີຊົງທຳລາຍຮາຊວົງຂອງບາອາຊາດັ່ງນີ້ແຫລະ ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍເຢຣູຜູ້ປະກາດພຣະທັມກ່າວໂທດບາອາຊາ
- 13 ເຫດດ້ວຍບາບທັງສິ້ນຂອງບາອາຊາ ແລະບາບຂອງເອລາຮາຊໂອຣິດຂອງພຣະອົງຊຶ່ງໄດ້ກະທຳບາບ ແລະຊຶ່ງພຣະອົງທັງສອງໄດ້ກະທຳໃຫ້ຊິນອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງພຣະພິໂຣດດ້ວຍເຣື່ອງຮູບໂຄຣຣິບຂອງພຣະອົງນັ້ນ
- 14 ສ່ວນພຣະຮາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເອລາ ແລະບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຮາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?

ຮັຊການຊິມຣີ

Third Dynasty: Zimri Reigns over Israel

- 15 ໃນປີທີຊາວເຈັດແຫ່ງຮັຊການອາຊາກະສັດປະເທດຢູດາ ຊິມຣີຊົງຄອບຄອງເຈັດວັນໃນເມືອງຕິຣ໌ຊາ ຝ່າຍພວກພົນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຣີບເມືອງ ກີບເບໂທນ ຊຶ່ງເປັນຂອງຄົນຟິລິສຕິນ
- 16 ແລະພວກພົນຊຶ່ງຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ນັ້ນຊາບ ເຂົາກ່າວກັນວ່າ, “ຊິມຣີໄດ້ກະບົດ ແລະທ່ານໄດ້ປົງພຣະຊິນພຣະຮາຊາເສັງແລ້ວ” ເພາະສະນັ້ນອິສຣາເອນທັງປວງກໍສະຖາປະນາ ໂອມຣີ ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບໃຫ້ເປັນພຣະຮາຊາເຫນືອອິສຣາເອນໃນວັນນັ້ນທີ່ໃນຄ້າຍ
- 17 ໂອມຣີຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປຈາກ ກີບເບໂທນ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍຂຶ້ນໄປດ້ວຍ ເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າລ້ອມເມືອງຕິຣ໌ຊາ
- 18 ແລະຢູ່ມາເມື່ອຊິມຣີຊົງເຫັນວ່າເມືອງນັ້ນແຕກແລ້ວກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃນປ້ອມຂອງພຣະຮາຊວັງແລະຊົງຜົາພຣະຮາຊວັງເສັງ ແລະຊົງສິ້ນພຣະຊິນໃນກອງໄຟດ້ວຍ
- 19 ເຫດດ້ວຍບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳໄວ້ ຄືຊົງກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດຳເນີນຢູ່ໃນມັກຄາຂອງເຢໂຣໂບອາມ ແລະດ້ວຍເຫດບາບຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ
- 20 ສ່ວນພຣະຮາຊກິດນອກນັ້ນຂອງຊິມຣີ ແລະການກະບົດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຮາຊາອິສຣາເອນຫລື?

ຮັຊການໂອມຣີ

Fourth Dynasty: Omri Reigns over Israel

- 21 ແລ້ວຊິນຊາດອິສຣາເອນກໍແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນ ເຄິ່ງນຶ່ງຂອງປະຊາຊົນຕິດຕາມ ຕີບນີບຸດກີນັທ ເຊິນທ່ານໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະອີກເຄິ່ງນຶ່ງຕິດຕາມໂອມຣີ
- 22 ແຕ່ປະຊາຊົນຜູ້ຕິດຕາມໂອມຣີໄດ້ຣີບຊະນະປະຊາຊົນຜູ້ຕິດຕາມທິບນີບຸດກີນັທ ທິບນີຈຶ່ງສິ້ນຊີວິດ ແລະໂອມຣີກໍຂຶ້ນເປັນກະສັດ
- 23 ໃນປີທີສາມສິບເອັດແຫ່ງຮັຊການອາຊາພຣະຮາຊາແຫ່ງຢູດາ ໂອມຣີໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນຄອບຄອງຢູ່ເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະຊົງຄອບຄອງຢູ່ເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະຊົງຄອບຄອງໃນເມືອງຕິຣ໌ຊາທຶກປີ

Samaria the New Capital

- 24 ພຣະອົງຊົງຊົມເຂົ້າຊາມາເຮັດຈາກເຊເມີ ເງິນສອງຕະລັນ ແລະພຣະອົງຊົງເສີມພູນັ້ນໃຫ້ເປັນປ້ອມ ແລະຊົງໃຫ້ນາມເມືອງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງນັ້ນວ່າຊາມາເຮັດ ຕາມຊື່ຂອງເຊເມີຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພູເຂົານັ້ນ
- 25 ໂອມຣີໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງກະທຳຊົ່ວຫລາຍຢັ່ງກວ່າບັນດາກະສັດຜູ້ຢູ່ກ່ອນ ພຣະອົງ
- 26 ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມມັກຄາທັງສິ້ນຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ ແລະຕາມບາບຊຶ່ງພຣະອົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນພິໂຣດດ້ວຍຮູບໂຄຣບຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 27 ສ່ວນພຣະຣາຊາກິດນອກນັ້ນຂອງໂອມຣີຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສຳແດງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຣາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 28 ແລະໂອມຣີກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນຊາມາເຮັດ ແລະອາຮາບຣາຊໂອຣິດຂອງ ພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ

ຮັຊການອາຮາບ

Ahab Reigns over Israel

- 29 ໃນປີທີສາມສິບແປດແຫ່ງຮັຊການອາຮາບຣາຊາຂອງຢູດາ ອາຮາບຣາຊໂອຣິດຂອງໂອມຣີໄດ້ເລີ້ມຄອບຄອງເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະອາຮາບຣາຊໂອຣິດຂອງໂອມຣີໄດ້ຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນເມືອງຊາມາເຮັດຊາວສອງປີ
- 30 ແລະອາຮາບໂອຣິດຂອງໂອມຣີໄດ້ກະທຳຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍຢັ່ງເສັ້ນກວ່າບັນດາພຣະຣາຊາທີ່ຢູ່ກ່ອນພຣະອົງ

Ahab Marries Jezebel and Worships Baal

- 31 ແລະຢູ່ມາເຫມືອນກັບວ່າການທີ່ພຣະອົງດຳເນີນໃນບາບຂອງເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດນັ້ນເປັນສິ່ງເລັກນ້ອຍ ພຣະອົງຊົງຮັບເຢເຊເບລ ພຣະຣາຊທິດາຂອງເອັທບາອານພຣະຣາຊາຂອງຊາວຊີໂດນມາເປັນມະເຫສີ ແລະໄປປົວລະບັດພຣະບາອານ (Ba'al) ແລະນະມັສການພຣະນັ້ນ
- 32 ພຣະອົງຊົງສ້າງແຫ່ນບູຊາພຣະບາອານ ໃນວິຫານພຣະບາອານ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້ໃນເມືອງຊາມາເຮັດ
- 33 ແລະອາຮາບຊົງສ້າງອາເຊຣາ ອາຮາບຊົງກະທຳການທີ່ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງພຣະພິໂຣດ ຫລາຍຢັ່ງກວ່ານັ້ນໃນບັນດາພຣະຣາຊາຊຶ່ງຢູ່ມາກ່ອນພຣະອົງ
- 34 ໃນຮັຊການຂອງພຣະອົງ ຮີເອນ ຊາວເບັດເອນໄດ້ສ້າງເມືອງເຢຣີໂກ ທ່ານໄດ້ວາງຮາກເມືອງນັ້ນໂດຍຕ້ອງເສັ້ນອາບິຣາມບຸດທົວປີຂອງທ່ານ ແລະຕັ້ງປະຕູເມືອງໂດຍຕ້ອງເສັ້ນ ເຊກຸບບຸດສຸດທ້ອງຂອງທ່ານຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍໂຢຊວຍບຸດນູນ

17 ເອລີຢາທຳນວາຍເຖິງການແຫ້ງແລ້ງ

Elijah Predicts a Drought

- 1 ຍັງມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ເອລີຢາ ທ່ານເປັນຄົນເມືອງຕິຊເບ ໃນເຂດກີເລອາດ ໄດ້ທູນຕໍ່ເຈົ້າອາຮາບ, “ດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນທີ່ຂ້າພຣະອົງຮັບໃຊ້ຢູ່ນີ້ ໃນສອງສາມປີຂ້າງຫນ້ານີ້ ຈະບໍ່ມີນ້ຳຫມອກຫລືນ້ຳຝົນ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຂ້າພຣະອົງເສັ້ນກ່ອນ”
- 2 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ,

- 3 “ຈົ່ງອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກແລະໄປລີ້ຢູ່ໃນທ້ວຍເຄຣີທ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 4 ເຈົ້າຈົ່ງດື່ມນ້ຳໃນທ້ວຍ ແລະເຮົາຈະສົ່ງໃຫ້ການຳເອົາອາຫານໄປລ້ຽງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນນັ້ນ
- 5 ເອລີຢາຈົ່ງປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວ ທ່ານໄດ້ໄປພັກຢູ່ໃກ້ທ້ວຍເຄຣີທ
- 6 ພວກກາກຳນຳເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະຊີ້ນມາໃຫ້ທ່ານທັງຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ ສ່ວນນ້ຳນັ້ນທ່ານໄດ້ດື່ມໃນທ້ວຍ
- 7 ແຕ່ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ເທິງ ນ້ຳໃນທ້ວຍກໍບົກລົງເພາະຝົນບໍ່ຕົກ

ເອລີຢາຢູ່ເຮືອນແມ່ຫມ້າຍຊາວຊາເຣຟັທ

The Widow of Zarephath

- 8 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ,
- 9 “ຈົ່ງໄປຍັງເມືອງຊາເຣຟັທ ໃກ້ເມືອງຊີໂດນ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແມ່ຫມ້າຍຜູ້ນຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບລ້ຽງເຈົ້າ”
- 10 ແລ້ວເອລີຢາຈຶ່ງເດີນທາງໄປເມືອງຊາເຣຟັທ ເມື່ອໄປເຖິງປະຕູເມືອງທ່ານໄດ້ເຫັນແມ່ຫມ້າຍຜູ້ນຶ່ງກຳລັງຫາຟືນຢູ່ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍດື່ມນ້ຳແດ່”
- 11 ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງໄປເອົານ້ຳ ທ່ານກໍສັ່ງນາງອີກວ່າ, “ເອົາເຂົ້າຈີ່ຈັກປຸງງມານຳແດ່”
- 12 ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ດ້ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ຊົງພຣະຊົມຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ມີແຕ່ແບ້ກຳດຽວນີ້ຢູ່ໃນຖ້ວຍ ແລະນ້ຳມັນຫນ້ອຍນຶ່ງຢູ່ໃນໄທ ຂ້ານ້ອຍມານີ້ເພື່ອເກັບເອົາຟືນຈັກດົ້ນສອງດົ້ນໄປດັງໄຟຄົວກິນສຳລັບຂ້ານ້ອຍແລະລູກຊາຍ ອາຫານຄາບນີ້ເປັນອາຫານຄາບສຸດທ້າຍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະຕໍ່ໄປພວກຂ້ານ້ອຍກໍຕ້ອງຫົວຕາຍ”
- 13 ແຕ່ເອລີຢາເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງກັງວົນດອກ ຈົ່ງໄປທຳຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ແຕ່ໃຫ້ເຮັດຈັກຫນ້ອຍນຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກັບລູກຊາຍກິນນຳຫລັງ
- 14 ເພາະວ່າເຮືອງນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ແບ້ໃນຖ້ວຍຈະບໍ່ຫມົດ ນ້ຳມັນໃນໄທກໍຈະບໍ່ຂາດແຄນ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈົນຮອດວັນຝົນຕົກລົງມາ”
- 15 ແລ້ວຍິງຄົນນັ້ນກໍໄດ້ໄປທຳຕາມທີ່ເອລີຢາໄດ້ບອກ ນາງເອງພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍ
- 16 ແລະເອລີຢາຈຶ່ງໄດ້ມີເຂົ້າຈີ່ໄວ້ກິນເປັນເວລາຫລາຍວັນ ແບ້ໃນຖ້ວຍກໍບໍ່ຫມົດ ແລະນ້ຳມັນໃນໄທກໍບໍ່ຂາດແຄນ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງທີ່ເອລີຢາໄດ້ບອກແລ້ວ

ລູກຊາຍຂອງແມ່ຫມ້າຍຄົນຊີວິດ

Elijah Revives the Widow's Son

- 17 ຢູ່ມາ ລູກຊາຍຂອງຍິງເຈົ້າຂອງເຮືອນກໍໄຂ້ ອາການປ່ວຍຂອງເດັກນີ້ຮ້າຍແຮງຫລາຍຈົນເສັງຊີວິດ
- 18 ຜູ້ເປັນແມ່ຈຶ່ງເວົ້າກັບເອລີຢາວ່າ, “ທ່ານຜູ້ເປັນຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງທຳກັບຂ້ານ້ອຍແບບນີ້ ທ່ານມານີ້ ເພື່ອທຳໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫວນລະນິກເຖິງຄວາມຜິດຂອງຂ້ານ້ອຍແຕ່ເກົ່າກ່ອນ ແລະເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຂ້າລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊັ້ນບໍ່?”
- 19 ເອລີຢາຈຶ່ງເວົ້າກັບແມ່ຂອງເດັກວ່າ, “ເອົາລູກເຈົ້າມາໃຫ້ເຮົາ” ແລ້ວນາງກໍເອົາລູກມາໃຫ້ທ່ານອູ້ມ ເອລີຢາໄດ້ອູ້ມຂຶ້ນໄປເທິງຫ້ອງນອນຂັ້ນເທິງ ແລ້ວວາງເດັກຊາຍຜູ້ນັ້ນອນລົງເທິງຕຽງ
- 20 ແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ແມ່ຫມ້າຍຄົນນີ້ ໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກຍາກໃຈຫລາຍເຊັ່ນນີ້ ນາງເປັນຜູ້ໃຫ້ອາຫານການກິນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ດຽວນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຂ້າລູກຊາຍຂອງນາງ”

- 21 ເອລີຢາໄດ້ນອນເຕັງຮ່າງຂອງເດັກນ້ອຍນີ້ສາມເທື່ອ ແລະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍຊົງປະທານວິນຍານຄົນໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍນີ້ເທິນ”
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ຍິນຄໍາອ້ອນວອນຂອງ ເອລີຢາ ພຣະອົງກໍຊົງປະທານວິນຍານຄົນສູ່ຮ່າງກາຍຂອງເດັກນ້ອຍນີ້ ແລະເຂົາກໍຟື້ນຄົນມາ
- 23 ເອລີຢານໍາເດັກນ້ອຍນັ້ນລົງມາໃຫ້ແມ່ຂອງເຂົາຢູ່ຊັ້ນລຸ່ມ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ລູກຂອງເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່”
- 24 ຍິງຫມ້າຍກໍເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຜ່ານທາງທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງ”

18 ເອລີຢາກັບຄືນໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາບ

Elijah's Message to Ahab

- 1 ຢູ່ມາຫລາຍວັນ ໃນປີທີສາມຂອງການແຫ້ງແລ້ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາວ່າ, “ຈົ່ງໄປເຝົ້າເຈົ້າອາຮາບ ແລະເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ຝົນຕົກເຫມືອພື້ນດິນ”
- 2 ດັ່ງນັ້ນ ເອລີຢາຈຶ່ງພ້າວເດີນທາງໄປເຝົ້າເຈົ້າອາຮາບ ໃນເມືອງຊາມາເຣັງມີການອິດຢາກຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ
- 3 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ໂອບາດີຢາເຂົ້າເຝົ້າ (ໂອບາດີຢາເປັນຜູ້ກໍາກັບເບິ່ງແຍງພຣະຣາຊວັງ ທ່ານເປັນຜູ້ໂຄຣບຍໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ສຸດ
- 4 ຄືຄາວເມື່ອພຣະນາງເຢເຊເບນຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍທາຣຸນ ໂອບາດີຢາໄດ້ເອົາພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮ້ອຍຄົນໄປເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ໃນຖ້ຳບ່ອນລະທໍາສິບຄົນແລ້ວໄດ້ນໍາເອົາອາຫານກັບນໍ້າໄປລ້ຽງພວກເຫລົ່ານີ້)
- 5 ອາຮາບຮັບສັ່ງໂອບາດີຢາວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນອອກໄປຊອກຫາບໍ່ນໍ້າ ແລະໄປທຸກຮ່ອມພູທີ່ວັງທັງປະເທດ ເພື່ອວ່າບາງທີເຮົາອາດພົບຫຍ້າສໍາລັບລ້ຽງຝູງມ້າ ແລະລໍຂອງພວກເຮົາ ແລະເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຂ້າຝູງສັດເຫລົ່ານີ້”
- 6 ແລ້ວພວກເຂົາກໍແບ່ງປັນເຂດແດນກັນເພື່ອທ່ຽວຊອກຫາ ອາຮາບໄດ້ສະເດັດໄປທາງໜຶ່ງ ແລະໂອບາດີຢາກໍໄປອີກທາງໜຶ່ງ
- 7 ໃນຂະນະທີ່ໂອບາດີຢາເດີນທາງໄປ ທ່ານກໍພົບເອລີຢາ ເອລີຢາໄດ້ພົບທ່ານ ແລະໂອບາດີຢາຈໍາທ່ານໄດ້ ຈຶ່ງຊົບຫນ້າລົງແລະເວົ້າວ່າ, “ທ່ານເອລີຢານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນທ່ານແທ້ບໍ່”
- 8 ເອລີຢາຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ” ແລະເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ຈົ່ງໄປບອກເຈົ້າຊີວິດຂອງເຈົ້າວ່າ ເຮົາຢູ່ບ່ອນນີ້”
- 9 ແຕ່ໂອບາດີຢາຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທໍາຜິດສິ່ງໃດທ່ານຈຶ່ງມອບຂ້ານ້ອຍ ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານໄວ້ໃນກໍາມີຂອງເຈົ້າອາຮາບ ແລະໃຫ້ພຣະອົງສັງຫານຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເສັຽ
- 10 ໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານວ່າ ບໍ່ມີປະຊາຊາດ ແລະຣາຊອານາຈັກໃດ ທີ່ເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຊອກຫາທ່ານ ຄັນຖ້າຄົນໃນຊາດນັ້ນບອກວ່າ “ທ່ານຢູ່ບ່ອນນີ້” ເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍກໍໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງ ຫລືປະຊາຊົນຄົນນັ້ນສາບານຮັບວ່າ ທ່ານຢູ່ບ່ອນນັ້ນແທ້
- 11 ແລະດຽວນີ້ ທ່ານບອກຂ້ານ້ອຍໄປບອກເຈົ້າຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ “ທ່ານຢູ່ບ່ອນນີ້”
- 12 ແຕ່ພໍຂ້ານ້ອຍຈາກທ່ານໄປ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕ້ອງພາທ່ານຫນີໄປບ່ອນໃຫມ່ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າທ່ານໄປບ່ອນໃດ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄປບອກເຈົ້າອາຮາບມາ ເມື່ອພຣະອົງມາບໍ່ພົບທ່ານ ພຣະອົງຈະຕ້ອງສັງຫານຂ້ານ້ອຍ ທ່ານຮູ້ດີແລ້ວວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຍໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຕັ້ງແຕ່ຍັງຫນຸ່ມ

- 13 ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຄາວເມື່ອເຢເຊເບນໄດ້ຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍທາຣຸນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາຄົນໄປເຊື່ອງໄວ້ໃນຖ້ຳຮ້ອຍຄົນ ບ່ອນລະຫ້າສິບຄົນ ແລະໄດ້ນຳເອົາອາຫານແລະນ້ຳໄປລ້ຽງພວກເຫລົ່ານີ້
- 14 ດຽວນີ້ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໄປບອກພຣະຣາຊາວ່າ ທ່ານຢູ່ບ່ອນນີ້ ພຣະອົງຕ້ອງຂ້າຂ້ານ້ອຍເປັນແນ່”
- 15 ເອລີຍາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານຊຶ່ງຂ້ອຍຮັບໃຊ້ຢູ່ນີ້ ຂ້ອຍຈະຕ້ອງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງກະສັດອາຣາບໃຫ້ໄດ້ໃນວັນນີ້”
- 16 ດັ່ງນັ້ນ ໂອບາດີຍາຈຶ່ງໄປເຝົ້າອາຣາບ ແລະທູນເຮືອງໃຫ້ທ່ານຊາບ ແລະອາຣາບກໍສະເດັດໄປພົບເອລີຍາ
- 17 ພໍເມື່ອພຣະອົງເຫັນເອລີຍາພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຈົ້ານີ້ແຫລະ ເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມລຳບາກໃຫ້ແກ່ອິສຣາເອນ”
- 18 ເອລີຍາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງຄວາມລຳບາກໃຫ້ແກ່ອິສຣາເອນເລີຍ ພຣະອົງແລະຄອບຄົວຂອງພຣະອົງຕ່າງຫາກເປັນຜູ້ສ້າງ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄປຕິດຕາມພຣະບາອານ
- 19 ດຽວນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄປປະຊຸມກັນກັບຂ້າພຣະອົງຢູ່ເທິງພູກາຣ໌ເມນ ພ້ອມທັງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝ່າຍພຣະອາບານສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ແລະຝ່າຍອາເຊຣາສີ່ຮ້ອຍຄົນທີ່ເຄີຍຮ່ວມໂຕະກັບພຣະນາງເຢເຊເບນນັ້ນດ້ວຍ

ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ພູກາຣ໌ເມນ

Elijah's Triumph over the Priests of Baal

- 20 ເຈົ້າອາຣາບໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນມາໂຮມກັນ ແລະຮວບຮວມພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝ່າຍພຣະບາອານທັງຫມົດຂຶ້ນໄປເທິງພູກາຣ໌ເມນ
- 21 ເອລີຍາກ້າວອອກໄປຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງຈະເປັນຄົນສອງໃຈຢູ່ຢ່າງນີ້ອີກດົນປານໃດ ຖ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະອົງ ຖ້າວ່າບາອານເປັນພຣະເຈົ້າກໍຈຶ່ງຕິດຕາມບາອານ”
- 22 ແຕ່ປະຊາຊົນບໍ່ຕອບທ່ານຢ່າງໃດຫມົດ ແລ້ວເອລີຍາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ດຽວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່
- 23 ແຕ່ຝ່າຍພວກຜູ້ປະກາດຂອງພຣະບາອານມີຕັ້ງສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ ຈຶ່ງເອົາງົວເຖິກມາສອງຕົວໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເລືອກເອົາໂຕນຶ່ງຕັດເປັນຕ່ອນ ແລ້ວເອົາໄປວາງໄວ້ເທິງກອງພືນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ດັງໄຟໃສ່ສຳລັບຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຈັດແຈ້ງງົວໂຕນຶ່ງອີກ ແລະຈະບໍ່ດັງໄຟອີກຄືກັນ
- 24 ໃຫ້ເຂົາເອີ້ນທາພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະເອີ້ນທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າອົງໃດທີ່ຈະຕອບ ແລະຈະສົ່ງໄຟມາໃຫ້ ແມ່ນອົງນັ້ນແຫລະເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ ປະຊາຊົນທຸກຄົນຈຶ່ງຕອບວ່າ “ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດີນຳ”
- 25 ແລ້ວເອລີຍາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພວກຜູ້ປະກາດຝ່າຍພຣະບາອານວ່າ, “ຈົ່ງເລືອກເອົາງົວເຖິກ ແລະເລີ້ມລົງມືກ່ອນ ເພາະພວກທ່ານກໍມີຫລາຍຄົນດ້ວຍກັນ ພວກທ່ານຢ່າດັງໄຟໃສ່ແຕ່ໃຫ້ຮ້ອງທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ
- 26 ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາງົວໄປຄົວ ແລະວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລ້ວພາກັນເອີ້ນທາພຣະບາອານແຕ່ເຂົ້າຈົນເຖິງທ່ຽງວ່າ, “ໂອ ພຣະບາອານເອີຍ ຂໍຈົ່ງຕອບພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ” ພວກເຂົາຮ້ອງ ແລະພ້ອນເຕັ້ນອ້ອມໄປມາຕໍ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາທີ່ເຂົາທຳຂຶ້ນນັ້ນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຕອບຫລືສຽງໃດໆຫມົດ
- 27 ພໍເຖິງຕອນທ່ຽງ ເອລີຍາກໍເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍເຂົາວ່າ, “ຮ້ອງຂຶ້ນດັງໆແດ່ແມ່ ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າ ທ່ານອາດກຳລັງລະເມີເພີ່ຝັນ ອາດມີທຸຣະຫລືອອກໄປທ່ຽງ ແລະບາງທີ່ທ່ານອາດຍັງນອນຫລັບຢູ່ ພວກທ່ານກໍຕ້ອງປຸກທ່ານລຸກ”

- 28 ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຮ້ອງດັງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະເອົາດາບເອົາມິດຟັນຕົວເອງຈົນເລືອດໄຫລອອກຕາມປະເພນີທີ່ເຂົາເຄີຍທຳມາ
- 29 ພວກເຂົາກໍໄດ້ທຳດັ່ງນີ້ໄປຈົນເຖິງເວລາຖວາຍບູຊາຕອນແລງ ແຕ່ບໍ່ມີຄຳຕອບ ແລະບໍ່ມີສຽງໃດໆເລີຍ
- 30 ແລ້ວເອລີຢາຈຶ່ງບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆຂ້າພະເຈົ້າ ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ແລ້ວທ່ານໄດ້ສ້ອມແຊມແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຖືກທຳລາຍລົງນັ້ນຄືນໃໝ່
- 31 ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເອົາຫິນສິບສອງກ້ອນ ຊຶ່ງຄົບຕາມຈຳນວນສິບສອງຕະກູນໃນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ (ຢາໂຄບຍັງມີອີກຊື່ນຶ່ງວ່າ ອິສຣາເອນ” ຊຶ່ງແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕັ້ງໃຫ້)
- 32 ດ້ວຍຫິນສິບສອງກ້ອນນີ້ ທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ ເພື່ອຂາບໄຫວ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານຊຸດຮ່ອງອ້ອມແທ່ນບູຊາຊຶ່ງບັນຈຸພິດກັບນ້ຳສອງກະລຸມ
- 33 ແລ້ວທ່ານກໍລຽນຟືນ ແລະຕັດຕ່ອນຊື່ນງົວຢ່ອງໄວ້ເທິງກອງຟືນນັ້ນ
- 34 ທ່ານສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ໄຫໃຫ້ເຕັມທັງສີ່ຫນ່ວຍ ແລະຖອກລົງເທິງເຄື່ອງບູຊາ ແລະເທິງກອງຟືນ ພວກເຂົາຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມ ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາທຳຄືເກົ່າອີກໃນເທື່ອທີສອງພວກເຂົາກໍທຳຕາມ ແລະສັ່ງໃຫ້ທຳອີກຄືເກົ່າອີກໃນເທື່ອທີສາມພວກເຂົາກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມອີກ
- 35 ນ້ຳໄດ້ໄຫລລົງຕາມແທ່ນບູຊາຈົນເຕັມຮ່ອງທີ່ຊຸດໄວ້
- 36 ເມື່ອເຖິງຍາມຖວາຍບູຊາຕອນແລງ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຢາກໍຢ່າງເຂົ້າມາຕໍ່ຫນ້າແທ່ນແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ຂອງອີຊາກ ແລະຂອງຢາໂຄບ ໃນວັນນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງສະແດງໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ແລະໃຫ້ຮູ້ວ່າຂ້າພຣະອົງທຳນີ້ແມ່ນທຳດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ
- 37 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງຕອບຂ້າພຣະອົງດ້ວຍ ເພື່ອປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ ຜູ້ຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈເຂົາໃຫ້ກັບຄືນມາ”
- 38 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄຟລົງມາໄຫມ້ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ໄຫມ້ຟືນ ໄຫມ້ກ້ອນຫິນ ແລະດູດນ້ຳໃນຮ່ອງອອກຫມິດ
- 39 ເມື່ອປະຊາຊົນທຸກຄົນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ກໍພາກັນຂາບລົງແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທຸ່ງແທ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ”
- 40 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເອລີຢາຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນຈັບພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝ່າຍພຣະບາອານ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຫນີພື້ນໄປໄດ້ ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງຈັບພວກເຂົາ ແລ້ວເອລີຢາກໍນຳພວກເຂົາໄປຂ້າຢູ່ໃກ້ຫ້ວຍກີໂຊນ
- The Drought Ends**
- 41 ເອລີຢາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ອາຮາບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນໄປສເວີຍ ແລະຕື່ມເຖິດ ເພາະຂ້າພຣະອົງຮູ້ວ່າຝົນຈະຕົກແລ້ວ
- 42 ໃນຂະນະທີ່ອາຮາບຂຶ້ນໄປສເວີຍແລະຕື່ມ ເອລີຢາກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູກາຣ໌ເມນ ແລະກຶ້ມຂາບລົງ
- 43 ແລ້ວທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ຈົ່ງແລ່ນໄປເບິ່ງທາງທະເລ” ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງແລ່ນໄປເບິ່ງແຕ່ກໍບໍ່ມີຫຍັງຫມິດ ເອລີຢາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາໄປເບິ່ງຈົນເຖິງເຈັດເທື່ອ
- 44 ໃນຄັ້ງທີ່ເຈັດຄົນໃຊ້ໄດ້ບອກທ່ານວ່າ, “ດຽວນີ້ມີກ້ອນເມກນ້ອຍໆກ້ອນສ່ຳຜາມີໄດ້ຂຶ້ນມາທາງທະເລ” ເອລີຢາຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປບອກກະສັດກາຮາບໃຫ້ຕຽມຮີດມ້າລົງໄປກ່ອນຝົນຈະຕົກຮຳ”
- 45 ຢູ່ມາຄາວນຶ່ງ ພ້າກໍມືດແລະມີເມກເຕັມທົ່ວທ້ອງຟ້າ ແລະມີລົມພະຍຸ ຝົນທ່າໃຫຍ່ໄດ້ຕົກລົງ ອາຮາບຈຶ່ງຂຶ້ນຮີດມ້າສະເດັດໄປເມືອງເຢເຣເອນ

46 ອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສວມທັບເອລີຢາ ທ່ານໄດ້ຈ້ອນເສື້ອຂຶ້ນຮອດແອວ ແລ້ວແລ່ນຂຶ້ນໜ້າອາຮາບ ຈົນເຖິງທາງເຂົ້າເມືອງເຢເຣເອນ

19 ເອລີຢາໜີຈາກເຢເຊເບນ

Elijah Flees from Jezebel

- 1 ເມື່ອເຈົ້າອາຮາບເລົ່າເຮືອງເອລີຢາເອົາດາບຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະບາອານສູ່ເຢເຊເບນຜູ້ເປັນພັຣຍາ ຟັງ
- 2 ເຢເຊເບນກໍສັ່ງຄົນໄປບອກເອລີຢາວ່າ, “ມີອີ່ນໃນເວລາດຽວນີ້ ຖ້າວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂ້າເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະບາອານນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພຣະທັງຫລາຍທຳໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍ ເອລີຢາຢ້ານຈຶ່ງໜີເອົາຕົວ ລອດໄປ
- 3 ເບເອີເຊບາຊຶ່ງເປັນເມືອງນຶ່ງໃນປະເທດຢູດາ ແລະປະຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານໄວ້ຢູ່ໃນເມືອງນີ້
- 4 ສ່ວນທ່ານເອງໄດ້ໜີໄປຖິ່ນກັນດານຊຶ່ງໃຊ້ເວລາເດີນທາງນຶ່ງວັນ ແລ້ວກໍມານັ່ງເຂົາເມື່ອຍຢູ່ ແລະຄິດຢາກ ຕາຍຢູ່ໃຕ້ຮົ່ມຕົ້ນໄມ້ນີ້ເສັງ ທ່ານຈຶ່ງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງອື່ນແລ້ວຊີວິດ ນີ້ ຈຶ່ງເອົາຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງໄປເທິນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ມີຫຍັງດີໄປກວ່າພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງເລີຍ”
- 5 ແລ້ວທ່ານກໍນອນຫລັບໄປ ແຕ່ຍັງມີເທວະດາອົງນຶ່ງມາຊຸກທ່ານ ແລະກ່າວວ່າ,
- 6 “ລຸກຂຶ້ນກິນເຂົ້າແມ” ເມື່ອທ່ານຫລຽວໄປຮອບໆກໍເຫັນເຂົ້າຈີ່ກ້ອນນຶ່ງ ແລະເຕົ້ານໍ້າຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງເບື້ອງທົວຂອງ ທ່ານ ທ່ານໄດ້ກິນແລະດື່ມແລ້ວຈຶ່ງນອນລົງອີກ
- 7 ແຕ່ວ່າເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຄຶນມາຫາທ່ານອີກໃນຄັ້ງທີສອງ ແລະກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ລຸກຂຶ້ນກິນເຂົ້າ ແມ ເພາະທ່ານຍັງຈະຕ້ອງເດີນທາງໄປໄກອີກ” ທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນກິນແລະດື່ມ
- 8 ສະນັ້ນຍ້ອນອາຫານນີ້ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມີເຫືອແຮງເດີນທາງຕໍ່ໄປສູ່ສິບມື້ສິບຄົນຈົນໄປເຖິງພູຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ວ່າ ຊີນາອີ
- 9 ຕໍ່ມາ ເອລີຢາໄດ້ເຂົ້າໄປນອນຄ້າງຄົນຢູ່ໃນຖ້ຳ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ,
- 10 “ເອລີຢາ ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຢູ່ທີ່ນີ້” ທ່ານຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂ້າພຣະອົງເຄີຍຮັບໃຊ້ ພຣະອົງດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນຢູ່ຕລອດມາ ເພາະວ່າໄພ່ພົນອິສຣາເອນໄດ້ລະເມີດຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູຊາ ແລະຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ມີແຕ່ຂ້າພຣະອົງຄົນດຽວທີ່ຍັງ ເຫລືອຢູ່ ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ລິດລະທີ່ຈະຂ້າຂ້າພຣະອົງເສັງ”

ເອລີຢາໄດ້ພົບພໍ້ກັບພຣະເຈົ້າ

Elijah Meets God at Horeb

- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງອອກໄປຍືນຢູ່ເທິງພູຕໍ່ໜ້າເຮົາ” ແລ້ວພຣະອົງກໍກາຍຜ່ານໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງກະທຳໃຫ້ມີລົມແຮງພັດພູເຂົາຈົນຫິນແຕກໄປເປັນກ້ອນນ້ອຍໆ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນລົມນັ້ນ ຫລັງ ຈາກນັ້ນແຜ່ນດິນກໍຫວັ່ນໄຫວ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວນີ້
- 12 ຫລັງຈາກແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວແລ້ວກໍແມ່ນໄຟ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນໄຟ ຫລັງຈາກໄຟກໍມີສຽງລົມພັດເບີ າໆ
- 13 ເມື່ອເອລີຢາໄດ້ຍິນສຽງດັ່ງນີ້ ທ່ານຈຶ່ງເອົາເສື້ອປົກໜ້າໄວ້ ແລະອອກໄປຍືນຢູ່ປາກຖ້ຳ ແລ້ວກໍມີສຽງດັງມາຫາ ທ່ານວ່າ, “ເອລີຢາ ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້?”
- 14 ທ່ານຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂ້າພຣະອົງເຄີຍຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍໃຈຮ້ອນ ຮິນຕລອດມາ ເພາະວ່າໄພ່ພົນອິສຣາເອນລະເມີດຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູ

ຊາ ແລະຂ້າພວກຜູ້ປະກາດ ພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ມີແຕ່ຂ້າພຣະອົງຄົນດຽວທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ແຕ່ປານນັ້ນພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ລົດລະທີ່ຈະປອງຂ້າພຣະອົງ”

- 15 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ໄປສາ ຈົ່ງໄປຕາມທາງເສັ້ນເກົ່າ ແລະມຸ່ງໜ້າສູ່ຖິ່ນກັນດານໃກ້ເມືອງດາມັສກັສ ໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງແລ້ວເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງ ຮາຊາເອນເປັນກະສັດແຫ່ງປະເທດຊີເຣັງ (ອາຣາມ)
- 16 ໃຫ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງເຢຣູ ບຸດນິມຊີ ເປັນກະສັດອິສຣາເອນ ແລະເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງ ເອລີຊາ ບຸດຊາຟັດ ຊາວອາເບນເມໂຮລາ ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມສືບແທນເຈົ້າ
- 17 ຜູ້ໃດທີ່ໜີຈາກດາບຂອງຮາຊາເອນ ຈະຖືກເຢຣູຂ້າ ຜູ້ໃດທີ່ໜີຈາກດາບເຢຣູ ຈະຖືກເອລີຊາຂ້າ
- 18 ແຕ່ວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ມີຄົນເຫລືອຢູ່ໃນອິສຣາເອນເຖິງເຈັດພັນຄົນ ຄົບພວກທີ່ບໍ່ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າພຣະບາອານແລະບໍ່ຈູບຮູບພຣະນັ້ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອລີຊາ

Elisha Becomes Elijah's Disciple

- 19 ຈາກນັ້ນ ເອລີຢາຈຶ່ງມາຫາເອລີຊາກຳລັງໄຖນາຢູ່ ເຂົາມີງົວທີ່ກຳລັງໄຖນາຢູ່ສືບສອງຄູ່ ແຕ່ເຂົາເອງໄດ້ໃຊ້ງົວຄູ່ນຶ່ງໄຖ ໂດຍມີງົວສືບເອັດຄູ່ໄຖອອກໄປກ່ອນ ເອລີຢາໄດ້ຢາກກາຍເຂົາໄປ ແລະຖິ້ມເສື້ອຄູມຂອງທ່ານໃສ່ເຂົາ
- 20 ເອລີຊາກໍປະງົວຂອງຕົນ ແລະແລ່ນຕາມຫລັງເອລີຢາໄປທັງເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຈູບສິ່ງລາພໍ່ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສັງກ່ອນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມທ່ານໄປ”
- 21 ເອລີຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ກັບຄືນໄປສາ ຂ້ອຍບໍ່ຫ້າມເຈົ້າດອກ ແລ້ວເອລີຊາກໍໄປຂ້າງສອງໂຕ ຈັດແຈ້ງເປັນອາຫານໂດຍໃຊ້ໄຖເປັນພື້ນ ເຂົາໄດ້ແບ່ງຊີ້ນໃຫ້ຄົນຂອງເຂົາຮັບປະທານ ສ່ວນເຂົາເອງກໍອອກຕິດຕາມໄປເພື່ອເປັນຜູ້ຊ່ອຍເອລີຢາ

20 ອາຮາບຊົງຮົບຊະນະຄົນຊີເຣັງ

Ahab's Wars with the Arameans

- 1 ເບນຮາດາດກະສັດຊີເຣັງໄດ້ປະຊຸມກອງທັບທັງປວງຂອງທ່ານມີກະສັດສາມສິບອົງຂຶ້ນກັບທ່ານ ທັງມ້າແລະຣິດຣິບ ແລະທ່ານກໍຂຶ້ນໄປລ້ອມຊາມາເຣັງ ສູ້ຮົບກັບເມືອງນັ້ນ
- 2 ທ່ານໄດ້ສົ່ງທູດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຫາອາຮາບກະສັດອິສຣາເອນ ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ເບນຮາດາດວ່າດັ່ງນີ້ວ່າ
- 3 “ເງິນແລະທອງຄຳຂອງທ່ານເປັນຂອງເຮົາ ບັນດາພັຣຍາແລະເດັກນ້ອຍທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງທ່ານກໍເປັນຂອງເຮົາດ້ວຍ”
- 4 ແລະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຕອບໄປວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຮາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ທ່ານວ່າມານັ້ນແຫລະຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງທ່ານ ທັງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ນັ້ນດ້ວຍ”
- 5 ບັນດາພວກທູດໄດ້ກັບມາອີກກ່າວວ່າ, “ເບນຮາດາດກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຂ່າວມາຍັງທ່ານວ່າ ຈົ່ງສົ່ງເງິນແລະທອງຄຳຂອງທ່ານພັຣຍາແລະເດັກຂອງທ່ານໄປໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ”
- 6 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງຂ້າຮາຊາການຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາທ່ານມື້ອື່ນປະມານເວລານີ້ ເຂົາທັງຫລາຍຈະຄົ້ນວັງຂອງທ່ານ ທັງບ້ານເຮືອນຂ້າຮາຊາການຂອງທ່ານ ສິ່ງໃດທີ່ເປັນທີ່ຊອບຕາຂອງທ່ານເຂົາຈະຍຶດເອົາໄປ”
- 7 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍເອີ້ນປະຊຸມພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງແຜ່ນດິນກ່າວວ່າ, “ຂໍກວດເບິ່ງເຖິດ ວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ຫາເຮືອງກໍຄວາມລຳບາກ ເພາະເຂົາໃຫ້ຄົນມາຮັບເມັງແລະລູກຂອງເຮົາ ທັງເງິນແລະທອງຄຳຂອງເຮົາ ແລະເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດເຂົາ”
- 8 ບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ແລະປະຊາຊົນທັງສິ້ນກໍທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂໍຢ່າຊົງຟັງ ຫລືຊົງຍິນຍອມເຂົາ”

- 9 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງແກ່ພວກທູດຂອງເບນຮາດາດວ່າ, “ຈົ່ງໄປທູນພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ບັນດາສິ່ງທີ່ທ່ານບັງອາດເອົາຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໃນຄັ້ງແຮກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກະທຳຕາມ ແຕ່ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິບັດຕາມບໍ່ໄດ້” ແລ້ວພວກທູດກໍຈາກໄປແລະກັບມາຮາຍງານ
- 10 ເບນຮາດາດສິ່ງຂ່າວກັບມາເຖິງອີກວ່າ, “ຖ້າຝຸ່ນຂີ້ດິນແຫ່ງຊາມາເຮັດຈະພໍແກ່ຄົນທີ່ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າມາຈັກລະຫຍິບມືນຶ່ງ ກໍຂໍໃຫ້ພຣະທັງຫລາຍລົງໂທດຂ້າພະເຈົ້າແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ”
- 11 ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຕອບໄປວ່າ, “ຂໍທູນທ່ານວ່າ ຂໍທ່ານຜູ້ທີ່ສວມເກາະຢ່າອວດອ້າງຢ່າງຜູ້ທີ່ຖອດເກາະແລ້ວເລີຍ”
- 12 ເມື່ອເບນຮາດາດຊາບຂ່າວນີ້ຂະນະທີ່ຕື່ມຢູ່ກັບບັນດາກະສັດທັງຫລາຍທີ່ໃນທັບອາໄສ ທ່ານກໍສັ່ງຂ້າຣາຊການຂອງທ່ານວ່າ “ຈົ່ງເຂົ້າປະຈຳທີ່ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍເຂົ້າປະຈຳທີ່ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງນັ້ນ
- 13 ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຄົນນຶ່ງເຂົາມາໃກ້ອາຣາບກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນທູນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າເຫັນກອງທັບໃຫຍ່ນີ້ຫລື ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າໃນວັນນີ້ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 14 ອາຣາບກ່າວວ່າ, “ໃຜຈະເປັນຜູ້ນຳໃນການໂຈມຕີຄັ້ງນີ້” ເຂົາທູນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ດ້ວຍມືຂອງມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນທັງຫລາຍ” ແລ້ວພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ໃຜຈະເລີ່ມຮີບ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຝ່າພຣະບາດ”
- 15 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຈັດມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງມີສອງຮ້ອຍສາມສິບສອງຄົນດ້ວຍກັນ ແລະພາຍຫລັງຊົງຈັດພົນທັງຫມົດຄືຄົນອິສຣາເອນຮວມພົນເຈັດພັນຄົນ
- 16 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກອອກໄປໃນເວລາທ່ຽງວັນ ຝ່າຍເບນຮາດາດກຳລັງຕື່ມເມົາຢູ່ໃນທັບອາໄສ ທັງທ່ານແລະກະສັດອີກສາມສິບສອງອົງທີ່ຊ່ອຍທ່ານ
- 17 ພວກມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຍົກອອກໄປກ່ອນ ເບນຮາດາດກໍສິ່ງອອກໄປ ເຂົາທັງຫລາຍຮາຍງານທ່ານວ່າ, “ມີຄົນຍົກອອກມາຈາກຊາມາເຮັດ”
- 18 ທ່ານຈຶ່ງວ່າ, “ຖ້າເຂົາອອກມາດ້ວຍສັນຕິຈົ່ງຈັບເຂົາມາເປັນໆ ຫລືຖ້າເຂົາອອກມາທຳເສິກຈົ່ງຈັບເຂົາມາເປັນໆ”
- 19 ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງອອກໄປຈາກເມືອງຄືພວກມະຫາດເລັກຂອງເຈົ້ານາຍປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະກອງທັບຊຶ່ງຕິດຕາມຄົນເຫລົ່ານີ້
- 20 ແລະຕ່າງກໍຂ້າຄູ່ຮີບຂອງຕີນ ຄົນຊີເຮັດຫນີແລະຄົນອິສຣາເອນໄລ່ຕິດຕາມເຂົາໄປ ແຕ່ເບນຮາດາດກະສັດແຫ່ງຊີເຮັດຊຶ່ງຂີ່ມ້າຫນີໄປກັບທະຫານມ້າ
- 21 ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍອອກໄປໂຈມຕີມ້າແລະຮີດຮີບ ແລະປະທານຊົນຊີເຮັດເສັງຢ່າງໃຫຍ່ໂຕ
- 22 ແລ້ວຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນທູນພຣະອົງວ່າ, “ມາເຖີດ ຂໍເສີມກຳລັງຂອງພຣະອົງ ແລະຕົກຕອງເບິ່ງວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳປະການໃດ ເພາະແລ້ວທີ່ຈະເຖິງນີ້ກະສັດແຫ່ງຊີເຮັດຈະຍົກກອງທັບມາສູ້ກັບພຣະອົງອີກ”
- 23 ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຮັດທູນພຣະອົງວ່າ “ພຣະເຈົ້າທັງຫລາຍຂອງເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງພູເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງແຂງກວ່າເຮົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້ເຮົາສູ້ຮີບກັບເຂົາໃນທົ່ງພຽງ ແລ້ວເຮົາຈະຕ້ອງແຂງກວ່າເຂົາແນ່ນອນທີ່ດຽວ
- 24 ຂໍກະທຳຢ່າງນີ້ ຂໍປິດກະສັດເສັງທຸກອົງຈາກຕຳແໜ່ງແລະຕັ້ງນາຍທະຫານຂຶ້ນແທນ

- 25 ແລະເກນກອງທັບເຂົ້າແທນສ່ວນທີ່ລົ້ມຕາຍໄປໃນຄາວກ່ອນ ມ້າແທນມ້າ ຣິດຣິບແທນຣິດຣິບ ແລ້ວເຮົາທັງ
ຫລາຍຈະສູ້ຮົບກັບເຂົາໃນທົ່ງພຽງ ເຮົາຈະຕ້ອງແຂງກວ່າເຂົາແນ່ນອນທີ່ດຽວ” ແລະທ່ານກໍເຊື່ອຟັງສຽງຂອງ
ເຂົາທັງຫລາຍແລະກະທຳຕາມ
- 26 ຢູ່ມາພໍຂຶ້ນແລ້ງເບນຮາດາດກໍເກນຊົນຊີເຣັງ ຍົກຂຶ້ນໄປເຖິງເມືອງອາເຟກເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນ
- 27 ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍຖືກເກນ ຮັບສະບຽງອາຫານ ແລະຍົກອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຕັ້ງ
ຄ້າຍຕໍ່ທນ້ຳເຂົາເຫມືອນຢ່າງແບ້ສອງຝູງນ້ອຍໆ ແຕ່ຄົນຊີເຣັງເຕັມທົ່ວທ້ອງທົ່ງໄປຫມົດ
- 28 ຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນນຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ແລະທູນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້
ວ່າ ເພາະຄົນຊີເຣັງໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງພູ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງທີ່ລຸ່ມ” ເພາະ
ສະນັ້ນເຮົາຈະມອບປະຊາຊົນຫມູ່ໃຫຍ່ນີ້ໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 29 ແລ້ວເຂົາກໍຕັ້ງຄ້າຍກົງຂ້າມກັນຢູ່ເຈັດວັນແລ້ວໃນວັນທີ່ເຈັດກໍປະທະກັນ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍຂ້າຄົນຊີເຣັງ
ຊຶ່ງເປັນທະຫານຮາບເສັງນຶ່ງແສນຄົນໃນວັນດຽວ
- 30 ທີ່ເຫລືອນອກນັ້ນກໍທນີເຂົ້າເມືອງອາເຟກແລະກຳແພງເມືອງລົ້ມທັບຄົນທີ່ເຫລືອນອກນັ້ນເສັງສອງຫມື່ນເຈັດ
ພັນຄົນ ເບນຮາດາດກໍທນີໄປດ້ວຍ ແລະເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຊັ້ນໃນທີ່ໃນເມືອງ
- 31 ຂ້າຮາຊການຂອງທ່ານມາທູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຊາບວ່າພຣະຮາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ເປັນພຣະຮາຊາທີ່ຊົງ
ເມດຕາ ຂໍໃຫ້ເຮົາເອົາຜ້າກະສອບຄາດແອວ ແລະເອົາເຊືອກພັນຫົວຂອງເຮົາ ແລະອອກໄປຫາກະສັດແຫ່ງອິ
ສຣາເອນ ບາງທີ່ທ່ານຈະໄວ້ຊີວິດຂອງຝ່າພຣະບາດ”
- 32 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອົາຜ້າກະສອບຄາດແອວແລະເອົາເຊືອກພັນຫົວ ແລະເຂົາໄປເຝົ້າກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ
ທູນວ່າ, “ເບນຮາດາດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງສັ່ງມາວ່າ “ໄດ້ໂຜດເຖີດຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລອດຊີວິດຢູ່” ແລະພ
ຣະອົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຍັງມີຊີວິດຫລື ທ່ານເປັນນ້ອງຂອງເຮົາ”
- 33 ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງຫາຊ່ອງຢູ່ແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຮິບຕອບທັນທີວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂ້າ ເບນຮາດາດອະນຸ
ຊາຂອງພຣະອົງ” ແລ້ວພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ໄປເຖີດແລະນຳທ່ານມາ” ແລ້ວເບນຮາດາດກໍອອກມາຫາພຣະອົງ
ແລ້ວພຣະອົງກໍໃຫ້ທ່ານຂຶ້ນໄປເທິງຮົບຮົບ
- 34 ແລະເບນຮາດາດທູນວ່າ, “ຫົວເມືອງຊຶ່ງບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍຶດເອົາໄປຈາກຮາຊບິດາຂອງທ່ານນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ
າຂໍຄືນໃຫ້ ພຣະອົງ ພຣະອົງຈະສ້າງຖານິນທິນທາງຂອງພຣະອົງໃນເມືອງດາມັສກັສກໍໄດ້ ຢ່າງທີ່ບິດາຂ້າພະ
ເຈົ້າທຳໄວ້ໃນຊາມາເຣັງ” ແລ້ວອາຮາບກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຍອມໃຫ້ທ່ານໄປຕາມຂໍ້ຕົກລົງນີ້” ພຣະອົງຈຶ່ງທຳພັນ
ທະສັນຍາກັບທ່ານແລະປ່ອຍທ່ານໄປ
- 35 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຕົນຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ໂຜດ
ຕີຂ້ອຍເຖີດ” ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນກໍປະຕິເສດບໍ່ຍອມຕີທ່ານ
- 36 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເພາະທ່ານບໍ່ຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເບິ່ງແມ, ພໍທ່ານອອກໄປ
ຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ສິ່ງໂຕນຶ່ງຈະສັງຫານທ່ານ” ພໍເຂົາຈາກທ່ານໄປ ສິ່ງໂຕນຶ່ງກໍມາພົບເຂົາແລະສັງຫານທ່ານເສັງ
- 37 ແລ້ວທ່ານໄປພົບຊາຍອີກຄົນນຶ່ງ ແລະທ່ານວ່າ, “ໂຜດຕີຂ້ອຍເຖີດ” ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕີທ່ານແລະທຳໃຫ້ທ່ານ
ເຈັບປວດ
- 38 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຈາກໄປ ແລະໄປຄອຍພົບເຈົ້າຊີວິດຢູ່ທີ່ທິນທາງ ເອົາຜ້າພັນຕາປອມຕົວເສັງ
- 39 ພໍເຈົ້າຊີວິດຊົງຜ່ານໄປ ທ່ານກໍຮ້ອງທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຝ່າພຣະບາດເຂົາໄປໃນກາງເສີກ ແລະເບິ່ງ
ແມ່ທະຫານຄົນນຶ່ງທັນມາແລະນຳຊາຍຄົນນຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ບອກວ່າ “ຈົ່ງລະວັງຊາຍຄົນນີ້ໄວ້ ຖ້າເຂົາຫລຸດ
ໄປໄດ້ໂດຍເຫດໃດໆຊີວິດຂອງທ່ານຈະຕ້ອງແທນຊີວິດຂອງເຂົາ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຕ້ອງເສັງເງິນຕະລັນນຶ່ງ

- 40 ເມື່ອຂ້າງອຍຕິດທຸຣະຢູ່ບ່ອນນີ້ບ່ອນຫັນ ເຂົາກໍ່ຫາຍໄປ” ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ໂທດຂອງເຈົ້າຕ້ອງເປັນຢ່າງນັ້ນແທລະ ເພາະເຈົ້າເອງໄດ້ຕັດສິນແລ້ວ”
- 41 ແລ້ວທ່ານກໍ່ຮີບແກ້ຜ້າພັນອອກເສັ້ງຈາກຕາຂອງຕົນ ແລະເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນກໍ່ຈຳທ່ານໄດ້ວ່າເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນໜຶ່ງ
- 42 ແລະທ່ານຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍຊາຍຄົນທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ທຳລາຍນັ້ນ ຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງແທນຊີວິດຂອງເຂົາ ແລະຊົນຊາດຂອງເຈົ້າແທນຊົນຊາດຂອງເຂົາ”
- 43 ແລະພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນກໍ່ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນພຣະຣາຊວັງດ້ວຍອາຣົມຊຸ່ນມົວແຫລະກັດກຸ້ມຢູ່ນັກແລະສະເດັດມາຊາມາເຮັດ

21 ນາໂບທຖືກຂ້າຍ້ອນສວນອະງຸ່ນ

Naboth's Vineyard

- 1 ນາໂບທຊາວເຢຊເບເອນມີສວນອະງຸ່ນຢູ່ຕອນໜຶ່ງ ໃກ້ກັບພຣະຣາຊວັງຂອງເຈົ້າອາຮາບ
- 2 ວັນໜຶ່ງເຈົ້າອາຮາບເວົ້າຕໍ່ນາໂບທວ່າ, “ສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້ານີ້ໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດສວນຜັກເສັ້ງ ເພາະມັນຕິດກັບເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະເອົາສວນອະງຸ່ນດີກວ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າດອກ ຫລືຖ້າເຈົ້າບໍ່ມັກແບບນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍຊື້ເອົາກໍ່ໄດ້”
- 3 ນາໂບທຊຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ສວນນີ້ເປັນມູນມໍຣະດົກມາຈາກບູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳຜິດໂດຍຂາຍສວນນີ້ເລີຍ”
- 4 ອາຮາບສະເດັດຄົນເມືອພຣະຣາຊວັງ ດ້ວຍຫມິດຄວາມຫວັງ ແລະອາລົມເສັ້ງຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງນາໂບທ ພຣະອົງຊົງບັນທຶມປິ່ນຫນ້າເຂົ້າຝາ ແລະບໍ່ຍອມສເວີຍອາຫານ
- 5 ພຣະນາງເຢເຊເບນມະເທສີຂອງພຣະອົງຈຶ່ງມາຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງສະເດັດອ້າຍຈຶ່ງງ່ວມເທືົາຈົນບໍ່ສເວີຍພຣະກາຍາຫານ”
- 6 ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ອ້າຍໄດ້ເວົ້ານຳນາໂບທ ຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ຍົກສວນອະງຸ່ນຂອງເຂົາໃຫ້ແກ່ອ້າຍ ໂດຍທີ່ອ້າຍຈະເອົາເງິນຫລືສວນອະງຸ່ນໃຫມ່ປ່ຽນກັບເຂົາ ຕາມທີ່ເຂົາພໍໃຈແຕ່ເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ເລີຍ”
- 7 ເຢເຊເບນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະຣາຊາວ່າ, “ສະເດັດອ້າຍຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນແມ່ນບໍ່ ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນສາ ຈຶ່ງທຳໃຈໃຫ້ສະບາຍ ແລະສເວີຍອາຫານເສັ້ງ ນັ້ນຈະເອົາສວນອະງຸ່ນຂອງນາໂບທ ຊາວເຢຊເບເອນມາໃຫ້ເປັນຂອງອ້າຍເອງ”
- 8 ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຂຽນຫນັງສືປະທັບຕຣາໃນນາມພຣະຣາຊສາມີແລ້ວສົ່ງຫນັງສືນີ້ໄປຫາພວກເຈົ້ານາຍ ພ້ອມທັງເຖົ້າແກ່ໃນເມືອງເຢຊເບເອນ
- 9 ໃນຈິດຫມາຍນັ້ນພຣະນາງຂຽນວ່າ “ຈຶ່ງປະກາດໃຫ້ທຸກຄົນຊຸມນຸມ ແລະຖືສິນອິດອາຫານ ແລ້ວໃຫ້ນາໂບທໜຶ່ງຢູ່ບ່ອນມີກຽດ
- 10 ແລະເອົານັກເລງສອງຄົນມາຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຂົາ ແລະໃຫ້ເຂົາກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາວ່າ ເຂົາໄດ້ປ້ອຍດ່າພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຊີວິດ ແລ້ວໃຫ້ເອົາເຂົາອອກມານອກເມືອງ ແລະແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ໃຫ້ຕາຍ”
- 11 ບັນດາພວກເຈົ້ານາຍພ້ອມທັງເຖົ້າແກ່ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງດຽວກັນກັບນາໂບທ ກໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະນາງເຢເຊເບນ ຕາມທີ່ນາງໄດ້ຂຽນລົງໃນຈິດຫມາຍທີ່ສົ່ງໄປໃຫ້ເຂົານັ້ນ
- 12 ພວກເຂົາກໍ່ປະກາດໃຫ້ຖືສິນອິດອາຫານ ແລະເອີ້ນປະຊາຊົນມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະໃຫ້ນາໂບທໄປນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ມີກຽດ ແລ້ວນັກເລງສອງຄົນກໍ່ມາຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທ່ານ

- 13 ແລ້ວກ່າວໂທດວ່າທ່ານບໍ່ອຍດ່າພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງນຳທ່ານອອກໄປນອກເມືອງ ແລະແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນຕາຍ
- 14 ຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍສິ່ງຂ່າວໄປບອກພຣະນາງເຢເຊເບນວ່າ “ນາໂບທໄດ້ຖືກແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນຕາຍແລ້ວ”
- 15 ເມື່ອເຢເຊເບນໄດ້ຮູ້ວ່າ ນາໂບທຕາຍແລ້ວ ພຣະນາງຈຶ່ງທູນອາຮາບວ່າ, “ນາໂບທໄດ້ຕາຍແລ້ວ ຂໍສະເດັດ ອ້າຍຈຶ່ງໄປຍຶດເອົາສວນອະກຸນທີ່ ນາໂບທບໍ່ຍອມຂາຍໃຫ້ນັ້ນມາເປັນກຳມະສິດສາ
- 16 ເມື່ອອາຮາບຊາບຂ່າວດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງກໍສະເດັດລົງໄປຍຶດເອົາສວນອະກຸນມາເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ

Elijah Pronounces God's Sentence

- 17 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາ ຊາວຕີສບີວ່າ,
- 18 “ຈຶ່ງຟ້າວໄປພົບອາຮາບ ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນທີ່ກຸງຊາມາເຣັງ ເຈົ້າຈະພົບເຂົາໃນສວນອະກຸນຂອງນາໂບທ ເພາະເຂົາໄດ້ ລົງໄປຍຶດເອົາສວນນັ້ນມາເປັນກຳມະສິດແລ້ວ
- 19 ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຂ້າເຈົ້າຂອງສວນນີ້ ແລະຍຶດເອົາສວນມາເປັນ ກຳມະສິດຂອງເຈົ້າ ສະນັ້ນ ໃນບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ເລັ່ງເລືອດຂອງນາໂບທ ຫມາກໍຈະເລັ່ງເລືອດເຈົ້າເຫມືອນກັນ”
- 20 ເມື່ອອາຮາບເຫັນເອລີຢາ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ເອລີຢາຜູ້ເປັນສັດຕູຂອງຂ້ອຍ ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ພົບຂ້ອຍແລ້ວ” ເອລີຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຍອມຂາຍຕົວທ່ານໃນສິ່ງທີ່ຜິດຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ “ເຮົາຈະນຳໂຊກຮ້າຍມາສູ່ເຈົ້າ ແລະຈະກວາດເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫມົດໄປ ຄືກຳຈັດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ທັງຜູ້ຫນຸ່ມແລະຜູ້ເຖົ້າ
- 22 ເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເປັນເຫມືອນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດເຢໂຣໂບອາມບຸດຂອງເນບັດ ແລະ ເຫມືອນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າບາອາຊາບຸດຂອງອາຮີຢາ ເພາະເຈົ້າໄດ້ທຳໃຫ້ເຮົາໃຈຮ້າຍ ແລະໄດ້ພາໃຫ້ພວກອິສຣາເອນທຳຜິດ
- 23 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຊົງກ່າວກ່ຽວກັບພຣະນາງເຢເຊເບນວ່າ ຝູງຫມາຈະກັດກິນພຣະນາງເຢເຊເບນຢູ່ໃນ ເມືອງເຢສເຣເອນ
- 24 ຝູງຫມາຈະກັດກິນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງອາຮາບທີ່ຕາຍຢູ່ໃນເມືອງ ແລະຝູງແຮງຈະສັບຕອດກິນຜູ້ທີ່ຕາຍໃນທີ່ງ່າ”
- 25 ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດຂາຍຕົວເອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມຜິດຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງອາຮາບທີ່ຖືກຍຸແຫຍ່ ຈາກພຣະນາງເຢເຊເບນຜູ້ເປັນມະເຫສີ
- 26 ພຣະອົງໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງທີ່ສຸດ ໄດ້ຂາບໄຫວ້ຮູບພຣະດັງຊາວອາໂມຣິດ ຊຶ່ງເປັນພວກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ໄລ່ອອກຈາກພວກອິສຣາເອນ
- 27 ເມື່ອອາຮາບໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຈາກ ເອລີຢາ ພຣະອົງໄດ້ຈຶກເສື້ອຜ້າສະແດງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະຖືສິນອິດອາ ຫານ ພຣະອົງນອນໃນຊຸດເຄື່ອງໄວ້ທຸກ ແລະໄປມາດ້ວຍອາການເປັນທຸກໃນພຣະທັຍທີ່ສຸດ
- 28 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເອລີຢາ ຊາວຕີສບີວ່າ,
- 29 “ເຈົ້າເຫັນບໍ່ວ່າ ອາຮາບໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ຫນ້າເຮົາຢ່າງໃດ ຍ້ອນວ່າເຂົາໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຮົາຈະບໍ່ ນຳເອົາໂຊກຮ້າຍມາຮັຊການຂອງເຂົາ ແຕ່ເຮົາຈະນຳໂຊກຮ້າຍມາສູ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາໃນເວລາບຸດຊາຍໄດ້ ປົກຄອງ”

22 ມີກາຢາທຳນາວາຍເຖິງການເສັງໄຊຂອງອາຮາບ

Joint Campaign with Judah against Aram

(2 ຂຄວ 18:1-11)

- 1 ຊີເຮັງ (ອາຣາມ) ແລະອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ກໍ່ສົງຄາມຕໍ່ກັນເປັນເວລາສາມປີ
- 2 ພໍເຖິງປີທີສາມ ເຢໂຮຊາຟັດກະສັດແຫ່ງປະເທດຢູດາກໍສະເດັດມາຢ້ຽມຢາມອາຣາບ ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 3 ເຈົ້າອາຣາບຈຶ່ງຖາມພວກຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງວ່າ, “ພວກທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າເມືອງຮາໂມທກີເລອາດເປັນຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຢູ່ຊຶ່ງບໍ່ໄປເອົາອອກຈາກກະສັດຊີເຮັງ”
- 4 ພຣະອົງກ່າວຕໍ່ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ທ່ານຈະໄປຕີເອົາເມືອງຮາໂມທກີເລອາດຮ່ວມນໍາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່”
- 5 ເຢໂຮຊາຟັດຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຕຽມພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ດັ່ງດຽວກັບທ່ານ ທະຫານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືທະຫານຂອງທ່ານ ມ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຄືມ້າຂອງທ່ານ ແຕ່ຂໍໃຫ້ປົກສາເຮືອງນີ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງກ່ອນ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າອາຣາບຈຶ່ງເອີ້ນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາປະຊຸມ ຊຶ່ງມີປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ ພຣະອົງຖາມວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເມືອງຮາໂມທກີເລອາດບໍ່ ຫລືບໍ່ຄວນໄປ” ພວກເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງສະເດັດໄປເທິນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນອໍານາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ”
- 7 ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດຖາມວ່າ, “ຢູ່ບ່ອນນີ້ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນອື່ນອີກບໍ່ ທີ່ພວກເຮົາຄວນປົກສາຫາລືນໍາ”
- 8 ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງຕອບເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຍັງມີຢູ່ ເຂົາຊື່ວ່າ ມີກັຍຢາ ບຸດຂອງອິມລາ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງເຂົາ ເພາະເຂົາທໍານວາຍແຕ່ເຮືອງຮ້າຍບໍ່ເຄີຍທໍານວາຍຄວາມດີກັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ” ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດເວົ້າວ່າ, “ພຣະຣາຊາບໍ່ຄວນເວົ້າດັ່ງນີ້”
- 9 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າອາຣາບຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງຂ້າຣາຊການຄົນນຶ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປນໍາຕົວ ມີກັຍຢາມາໄວງ”
- 10 ເຈົ້າອາຣາບ ແລະເຢໂຮຊາຟັດ ກະສັດແຫ່ງປະເທດຢູດາໄດ້ທົງເຄື່ອງພຣະຣາຊາແລ້ວປະທັບຢູ່ທີ່ລານຟາດເຂົ້າ ຢູ່ທາງນອກປະຕູເມືອງຊາມາເຮັງ ຊຶ່ງມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫມົດຖວາຍຄໍາທໍານວາຍຢູ່
- 11 ແຕ່ແລ້ວມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເຊເດກີຢາ ບຸດຂອງເຄນາອານາ ໄດ້ເອົາເຫລັກມາທໍາເປັນເຂົາສຸບໃສ່ທົວ ແລະທູນຕໍ່ເຈົ້າອາຣາບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ພຣະອົງຈະໄລ່ຄົນຊີເຮັງໄປຈົນເຂົາຖືກທໍາລາຍຫມົດ”
- 12 ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນກໍທໍານວາຍຢ່າງດຽວກັນວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງສະເດັດໄປຕໍ່ສູ້ທີ່ເມືອງ ຮາໂມທກີເລອາດ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊະນະ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນອໍານາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ”

Micaiah Predicts Failure

(2 ຂຄວ 18:12-27)

- 13 ແຕ່ໃນຂະນະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄປນໍາຕົວ ມີກັຍຢາມານັ້ນ ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ມີກັຍຢາວ່າ, “ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຕ່າງກະທໍານວາຍແຕ່ເຮືອງດີແກ່ພຣະຣາຊາ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍທ່ານຈຶ່ງເວົ້າດັ່ງດຽວກັບພວກເຂົາ ແລະທໍານວາຍແຕ່ເຮືອງດີແກ່ພຣະອົງ”
- 14 ແຕ່ມີກັຍຢາຕອບວ່າ, “ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າແຕ່ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ”
- 15 ເມື່ອມີກັຍຢາເຂົ້າເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ມີກັຍຢາ ພວກເຮົາຄວນຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເມືອງຮາໂມທກີເລອາດຫລືບໍ່” ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຄວນສະເດັດອອກໄປແລ້ວພຣະອົງຈະຊະນະ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃຫ້ອໍານາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ”

- 16 ແຕ່ພຣະຣາຊາກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ບອກເຈົ້າຫລາຍເທື່ອແລ້ວວ່າ ໃຫ້ເວົ້າແຕ່ຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ”
- 17 ແລ້ວມີກັຍຢາກຳທູນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນປະຊາຊົນອິສຣາເອນແຕກກະຈັດກະຈາຍຢູ່ຕາມພູນ້ອຍເຫມືອນດັ່ງຜູງແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີຜູ້ນຳ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນເມືອເຮືອນຂອງເຂົາດ້ວຍຄວາມສົງໄສສຸກເທີນ”
- 18 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງເວົ້າກັບເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຂົາບໍ່ເຄີຍທຳນວາຍເຮືອງດີກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າຈັກເທື່ອເລີຍ ເຂົາມີແຕ່ທຳນວາຍເຮືອງຮ້າຍເທົ່ານັ້ນ”
- 19 ມີກັຍຢາກຳທູນຕໍ່ໄປວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢູ່ເທິງ ພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງໃນພ້າສວັນ ແລະພວກບໍຣິວານແຫ່ງເມືອງສວັນໄດ້ຍືນຍົງທາງຂ້າງຂວາ ແລະທາງຂ້າງຊ້າຍຂອງ
- ພຣະອົງ
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ, “ແມ່ນໃຜຈະໄປລີ້ລວງອາຮາບໃຫ້ອອກໄປຕາຍທີ່ເມືອງຮາໂມທກິເລອາດ”
- 21 ພວກເທວະດາລາງພວກກຳທູນຢ່າງນັ້ນ ລາງພວກກຳທູນຢ່າງນີ້ ແລ້ວກໍມີວິນຍານດວງນຶ່ງມາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທູນວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ລີ້ລວງເຂົາ”
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຈະເຮັດຢ່າງໃດ?” ວິນຍານດວງນັ້ນຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະໄປທຳໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຂອງອາຮາບເວົ້າຕົວະ” ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງໄປລີ້ເຂົາ ແລ້ວເຈົ້າຈະສຳເລັດຜົນ”
- 23 ແລ້ວມີກັຍຢາກຳເວົ້າສລຸບວ່າ, “ເຫດການກໍເປັນມາດັ່ງນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຂອງພຣະອົງເວົ້າຕົວະພຣະອົງ ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຮ້າຍໃສ່ພຣະອົງ”
- 24 ແລະເຊເດກີຢາກຳລຸກຂຶ້ນມາຕົບຫນ້າມີກັຍຢາ ແລະຖາມວ່າ, “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກໄປເວົ້າກັບເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?”
- 25 ມີກັຍຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າໜີໄປລີ້ຢູ່ບ່ອນລັບລີ້ພຸ້ນແຫລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າມັນເປັນຢ່າງໃດ”
- 26 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ນາຍທະຫານຜູ້ນຶ່ງຈັບມີກັຍຢາໄປມອບໃຫ້ອັມ ໂມນ ຜູ້ປົກຄອງເມືອງແລະເຈົ້າຊາຍໂຍອັສ
- 27 ແລະບອກພວກທ່ານວ່າ, “ນີ້ເປັນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຣາຊາ ຈົ່ງເອົາຊາຍຄົນນີ້ໄປຂັງຄຸກໄວ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍກັບມາຢ່າງປອດພັຍ ໃຫ້ເອົາແຕ່ເຂົ້າຈີ່ກັບນ້ຳໃຫ້ເຂົາຮັບປະທານ”
- 28 ມີກັຍຢາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາຢ່າງປອດພັຍ ກໍຫມາຍຄວາມວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ” ແລະທ່ານໄດ້ເວົ້າຍ້າອີກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນຈົ່ງຮັບຟັງໃນຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້ານີ້”

ອາຮາບເສັງຊີວິດ
Defeat and Death of Ahab
(2 ຂຄວ 18:28-34)

- 29 ອາຮາບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງປະເທດອິສຣາເອນ ແລະເຢໂຮຊາຟັດເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງປະເທດຢູດາ ໄດ້ຍົກທັບໄປຕໍ່ສູ້ຊາວເມືອງຮາໂມທກິເລອາດ
- 30 ເຈົ້າອາຮາບໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະປອມຕົວໄປໃນສະຫນາມຣິບ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານນຸ່ງເຄື່ອງແບບຂອງກະສັດເຂົ້າໄປ ແລ້ວເຈົ້າອາຮາບກໍປອມຕົວເຂົ້າສູ່ສະຫນາມຣິບ
- 31 ຝ່າຍກະສັດແຫ່ງປະເທດຊີເຣັງ ກໍອອກຄຳສັ່ງແກ່ຜູ້ບັນຊາການຝ່າຍຣິດຣິບສາມສິບສອງຄົນວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຕໍ່ສູ້ໃຜຫມົດ ບໍ່ວ່າພົນທະຫານຫລືນາຍທະຫານ ແຕ່ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນເທົ່ານັ້ນ

- 32 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຜູ້ບັນຊາການທະຫານຣິດຣິບຫລຽວເຫັນເຢໂຮຊາຟັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າທ່ານແມ່ນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຢ່າງແນ່ນອນ
- 33 ພວກເຂົາຈຶ່ງເລັ່ງຣິດຣິບເຂົ້າຕໍ່ສູ້ ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນ ພວກຜູ້ບັນຊາການຣິດຣິບຈຶ່ງສັງເກດເຫັນວ່າ ບໍ່ແມ່ນກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນພວກເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນ ແລະບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ
- 34 ແຕ່ມີທະຫານຜູ້ນຶ່ງກົງທະນູຍິງໄປຕາມວາດ ພໍດີໄປສູງບໍ່ເຂົ້າຊ່ອງວ່າງບ່ອນເສື້ອເຫລັກຕໍ່ກັນຂອງອາຮາບ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຜູ້ຂັບຣິດມ້າວ່າ, “ຈົ່ງອ່ວ່າຍຣິດກັບຄືນ ແລະພາຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກສະຫນາມຣິບນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຍິງແລ້ວ”
- 35 ແຕ່ໃນວັນນີ້ ການສູ້ຣິບໄດ້ດຸເດືອດທີ່ສຸດ ເຂົາໄດ້ຂູ່ພຣະອົງໃຫ້ຍືນຂຶ້ນໃນຣິດມ້າຕໍ່ຫນ້າຊາວຊີເຣັງ ເລືອດຈາກບາດແຜຂອງພຣະອົງໄດ້ໄຫລອອກເຕັມຖັງຣິດຣິບ
- 36 ພໍຍາມແລງມາພຣະອົງກໍສັ່ນໃຈຕາຍ ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນໄດ້ມີສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ທຸກຄົນຈຶ່ງກັບຄືນເມືອບ້ານເມືອງຂອງຕົນ” ແລ້ວທຸກຄົນກໍໄດ້ກັບຄືນເມືອ
- 37 ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອົາລີບຂອງເຈົ້າຊີວິດໄປຝັງໄວ້ໃນກຸງຊາມາເຣັງ ພວກເຂົາລ້າງຣິດມ້າທີ່ສະນ້າຊາມາເຣັງ
- 38 ຜູງຫມາກມາເລັ່ງເລືອດ ແລະມີຍິງໂສເພນີໄດ້ມາອາບນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ທຸກປະການ
- 39 ສ່ວນເຮືອງຕ່າງໆຂອງອາຮາບທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຄືການກະທຳຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ ເຊັ່ນການສ້າງພຣະຮາຊວັງງ່າ ຊ້າງຊຶ້ງ ພຣະອົງຊົງສ້າງໄວ້ ແລະ ຫົວເມືອງທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຮາຊາປະເທດອິສຣາເອນຫລື?
- 40 ອາຮາບຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະອາຮາຊີຢາຣາຊໂອຣິດຂອງພຣະອົງກໍຂຶ້ນຄອງແທນ

ຣັຊການເຢໂຮຊາຟັດ

Jehoshaphat Reigns over Judah
(2 ຂຄວ 20:31-21:1)

- 41 ເຢໂຮຊາຟັດຮາຊໂອຣິດຂອງອາຊາເລັ້ມຂຶ້ນຄອງເຫນືອຢູດາໃນປີທີສີ່ແຫ່ງຣັຊການອາຮາບພຣະຮາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 42 ເຢໂຮຊາຟັດມີພຣະຊົນສາມສິບຫ້າພັນສາເມື່ອຊົງເລັ້ມຂຶ້ນຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງຄອງໃນເຢຣູຊາເລັ້ມຊາວຫ້າປີ ພຣະຊົນມີຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າ ອາຊູບາທິດາຂອງຊົນຮີ
- 43 ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມມັກຄາຂອງອາຊາຮາຊບິດາທຸກປະການບໍ່ໄດ້ຫັນເຫອອກນອກໄປ ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບ່ອນຂາບໄຫວ້ພຣະຂອງຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຮື້ລົງ ປະຊາຊົນຍັງສືບຕໍ່ຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາ ແລະເຜົາເຄືອງຫອມຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 44 ເຢໂຮຊາຟັດຊົງກະທຳໄມຕຣີກັບພຣະຮາຊາອິສຣາເອນດ້ວຍ
- 45 ສ່ວນພຣະຮາຊກິດນອກນັ້ນຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ແລະຍຸທພະລັງທີ່ພຣະອົງຊົງສຳແດງ ແລະສົງຄາມທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານແຫ່ງພຣະຮາຊາປະເທດຢູດາຫລື?
- 46 ແລະໂສເພນີທັງຊາຍແລະຍິງທີ່ຮັບໃຊ້ໃນແຫ່ນບູຊາຂອງຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຄື ຜູ້ທີ່ຍັງເຫລືອໃນສະໄຫມຂອງອາຊາຮາຊບິດານັ້ນພຣະອົງກໍຊົງກຳຈັດເສັງຈາກແຜ່ນດິນ
- 47 ບໍ່ມີພຣະຮາຊາໃນປະເທດເອໂດມ ແຕ່ມີຜູ້ວ່າຮາຊການປົກຄອງແທນ
- 48 ເຢໂຮຊາຟັດຊົງຕໍ່ກຳປັ້ນຕາຣ໌ຊິສ ເພື່ອຈະໄປຂົນທອງຄຳຈາກໂອຟິຣ໌ ແຕ່ກຳປັ້ນນັ້ນໄປບໍ່ເຖິງ ເພາະໄປແຕກເສັງທີ່ເອຊີໂອນເກເບີ

- 49 ແລ້ວອາຮາຊີຢາຮາຊໂອຣິດຂອງອາຮາບກ່າວກັບເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້າຮາຊການຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນເຮືອກຳປັ່ນກັບຂ້າຮາຊການຂອງທ່ານ” ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດບໍ່ພໍພຣະທັຍ
- 50 ແລະເຢໂຮຊາຟັດຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຢໂຮຣາມຮາຊໂອຣິດຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງ

ຮັຊການອາຮາຊີຢາແຫ່ງອິສຣາເອນ

Ahaziah Reigns over Israel

- 51 ອາຮາຊີຢາຮາຊໂອຣິດຂອງອາຮາບຊົງເລີ້ມຄອງເຫນືອອິສຣາເອນໃນຊາມາເຣັງໃນປີທີ່ເຈັດແຫ່ງຮັຊການເຢໂຮຊາຟັດພຣະຮາຊາແຫ່ງຢູດາ ແລະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງເຫນືອອິສຣາເອນສອງປີ
- 52 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງດຳເນີນໃນມັກຄາແຫ່ງຮາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະໃນມັກຄາຂອງເຢໂຮໂບອາມບຸດເນບັດຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນທຳບາບດ້ວຍ
- 53 ພຣະອົງຊົງບົວລະບັດພຣະບາອານແລະນະມັສການພຣະນັ້ນ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນພິໂຣດດ້ວຍທຸກວິທີທີ່ຮາຊບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທຳແລ້ວນັ້ນ